

ΚΩΝΣΤ. Δ. ΚΤΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὸν ἀρχαῖον
Σπυρ. Ζάΐρηον
Φιλοτέλαιο
Χαροκόπειο

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΜΙΝΩΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΠΛΑΤΩΝ
ΕΤΟΣ Ζ' — ΤΕΥΧΟΣ Β' 1955

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΙΔΕΡΗ
1955

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΜΙΝΟΪΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Παρηλθε διετία ἀφ' ἡς ἐδημοσιεύθη τὸ πολύχροτον ἀρχεῖον τῶν "Αγγλων ἐπιστημόνων MICHAEL VENTRIS καὶ JOHN CHADWICK, περὶ «ἀποκρυπτογράφησεως» τῆς γλώσσης, ἥτις ὑποκρύπτεται εἰς τὰς ἐπιγραφὰς χιλιάδων πινακίδων τῆς Κνωσοῦ, τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνῶν—(ῶς καὶ εἰς ἐπιγραφὰς ἀγγείων ἐκ Θηβῶν, Ἐλευσίνος καὶ Τίρυνθος)—τὰς γεγραμμένας διὰ τῆς λεγομένης μινωικῆς γραμμικῆς γραφῆς B (Linear Script B) (¹). "Ἐκτοτε πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἀρχεῖα ἐδημοσιεύθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου (²). Διὰ τοῦ παρόντος θὰ ἐπιχειρήσωμεν, ἵδιᾳ χάριν τῶν Ἑλλήνων φιλολόγων, οἵτινες ἐνδεχομένως δὲν ἥδυνθήσαν νὰ παρακολουθήσουν πάσας τὰς σχετικὰς μελέτας, δπως δώσωμεν εἰκόνα διαφόρων ἀπόψεων τοῦ ζητήματος.

Λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν καθίσταται δυνατὸν νὰ ἀναγράφωνται αἱ λέξεις μὲ τὰ μινωικά των σημεῖα, θὰ παρατίθενται μόνον διὰ λατινικῶν στοιχείων αἱ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ὑποθετικαὶ ἀναγνώσεις αὐτῶν.

"Οσάκις παραπέμπομεν εἰς λέξεις τῶν πινακίδων—παρατιθεμένας καὶ μὲ τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ὑποθετικὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν—αἱ παραπομπαὶ γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πολυτίμου Index τοῦ BENNETT (βλ. βιβλιογραφίαν, ἀρ. 4) κατὰ σελίδας (σελ. 3—78), στήλας καὶ αὐξόντα ἀριθμὸν λέξεως ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ. Οὕτω π.χ. διὰ τὴν ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένην λέξιν a·ke·e·to θὰ ἐγίνετο ἡ παραπομπὴ 16 A. 5, σημαίνουσα ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ὑπ' αὐξ. ἀρ. 5 λέξεως τῆς πρώτης (ἀριστερᾶς) στήλης τῆς σελίδος 16 τοῦ Index τοῦ BENNETT· διὰ δὲ τὴν ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένην λέξιν e·wi·ta·jo θὰ ἐγίνετο ἡ παραπομπὴ 89 B. 18, σημαίνουσα ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ὑπ' αὐξ. ἀρ. 18 τῆς δευτέρας (δεξιᾶς) στήλης τῆς σελίδος 89 τοῦ Index.

"Αφ' ἔτέρου, αἱ παραπομπαὶ εἰς τὰς πινακίδας γίνονται διὰ τῶν ἐνδείξεων:

-
1. Βλ. M. VENTRIS and J. CHADWICK, «Evidence for Greek Dialect in the Mycenaean Archives», *The Journal of Hellenic Studies*, vol. LXXIII (1958), pp. 84—108.
 2. Βλ. βιβλιογραφίαν.

KN, διὰ τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ, (Scripta Minoa Vol. II, βλ. βιβλιογραφίαν, ἀρ. 1).

PY, διὰ τὰς πινακίδας τῆς Πύλου, (The Pylos Tablets, βλ. βιβλιογραφίαν, ἀρ. 2).

MY, διὰ τὰς πινακίδας τῶν Μυκηνῶν, (The Mycenaean Tablets, βλ. βιβλιογραφίαν, ἀρ. 3).

Οὗτω π. χ. KN 1516. 8 δηλοῖ τὴν 8ην σειρὰν τῆς ὑπὸ αὐξῆ ἀρ. 1516 πινακίδος τῆς Κνωσοῦ· PY Ep 02. 3 δηλοῖ τὴν 3ην σειρὰν τῆς ὑπὸ στοιχεία Ep 02 πινακίδος τῆς Πύλου· MY Au 102. 6 δηλοῖ τὴν 6ην σειρὰν τῆς ὑπὸ στοιχεία Au 102 πινακίδος τῶν Μυκηνῶν. Τέλος, παραπομπαὶ διὰ μινωϊκὰ σημεία γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος τῶν σημείων τῆς σελίδος 4 τοῦ Index τοῦ BENNETT, κατὰ στήλην (4 στήλαι: A, B, C, D) καὶ κατὰ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν ὃν κατέχει σημεῖόν τι ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ. Οὗτω π.χ. A2 δηλοῖ τὸ 2ον σημεῖον τῆς πρώτης A) στήλης· C 13 δηλοῖ τὸ 13ον σημεῖον τῆς τρίτης (C) στήλης, κλπ.

Βιβλιογραφία καὶ βραχυγραφίαι:

1. Scripta Minoa, The written documents of Minoan Crete with special reference to the archives of Knossos, by ARTHUR J. EVANS, Volume II, The archives of Knossos, clay tablets inscribed in Linear Script B, edited from notes, and supplemented by JOHN L. MYRES. (Oxford, at the Clarendon Press, 1952). Βραχυγραφία : KN.

2. The Pylos Tablets, A preliminary transcription, by EMMETT L. BENNETT, JR., with a foreword by CARL W. BLEGEN. (Princeton University Press, Princeton, 1951). Βραχυγρ. : PY.

3. The Mycenaean Tablets, A transcription by EMMETT L. BENNETT, JR, with an introduction by ALAN J. B. WACE. (Proceedings of the American Philosophical Society, Vol. 97, No 4, September 1953, Philadelphia). Βραχυγρ. : MY.

4. A Minoan Linear B Index, by EMMETT L. BENNETT, JR. (Yale University Press, New Haven, 1953). Βραχυγρ. : Index.

5. M. VENTRIS and J. CHADWICK, Evidence etc (βλ. ὑποσημ. 1). Βραχυγραφίαι : VC καὶ Evidence.

6. Bulletin of the Institute of Classical Studies of the University of London, No 1, 1954. Βραχυγρ. : Bulletin.

7. BJÖRCK GUDMUND, Pour les inscriptions en alphabet linéaire B peintes sur des vases. (Eranos, LII, 120—124). Βραχυγρ. : BJÖRCK.

8. BJÖRCK GUDMUND, Pour le vocabulaire des tablettes « à bandières » de Knossos. (Eranos, LII, 271—275). Βραχυγρ. : BJÖRCK.

9. BLEGEN CARL W., An inscribed tablet from Pylos. (Τόμος 'Αρχαιολογικῆς Εφημερίδος εἰς μνήμην Γ. Π. Οἰκονόμου, 1953, 59—62).

10. BOÜEAERT JOS., M. Ventris and J. Chadwick : Evidence... (L' Antiquité Classique, XXIII, 1954, 1 fasc., 227—228).
11. CARRATELLI PUGLIESE GIOV.. La decifrazione dei testi micenei. (La parola del passato, XXXV, 1954, 81—117) Βραχυγρ.: CARRATELLI.
12. CARRATELLI PUGLIESE GIOV.. Nuovi studi sui testi micenei. (La parola del passato, XXXVI, 1954, 215—228). Βραχυγρ.: CARRATELLI.
13. CHADWICK JOHN, Greek records in the Minoan Script (Antiquity, No 108, Dec. 1953, 196—200).
14. CHADWICK JOHN, Mycenaean : A newly discovered Greek Dialect. (Published in the Transactions of the Philological Society, 1954, 1—17). Βραχυγρ.: Mycenaean.
15. DOW STERLING, Minoan Writing. (AJA, Vol. 58, No 2, 1954, 77—129).
16. FURUMARK ARNE, Ägäische Texte in griechischer Sprache. (Eranos, LI, 103—120, καὶ LII, 18—60).
17. GEORGIEV VLADIMIR, État actuel de l' interprétation des inscriptions Créo—mycéniennes. (Sofia. 1954' ρωσιστί, μετὰ περιλήψεως εἰς τὴν γαλλικήν).
18. HENLE JANE, Have we criteria for judging a decipherment of Minoan? (A lecture delivered before the archaeology meetings, Boston, Dec. 1954).
19. LEJEUNE M., Déchiffrement du Linéaire B. (Revue des Études Anciennes, LVI, 1954, 154—157).
20. MAPINATOY ΣΠ., Τὸ πρῶτον φῶς ἐκ τῶν μνημείων τῆς Κρητομακηναϊκῆς γραφῆς. ('Επειηρὶς τῆς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, ΚΓ, 1958, 139—149).
21. MERIGGI PIERO, Il minoico B è greco? (Minos, III/1, 55—85). Βραχυγρ.: MERIGGI.
22. MERIGGI PIERO, Das Minoische B nach Ventris' Entzifferung. (Glotta, XXXIV, 1954, 12—37)). Βραχυγρ.: MERIGGI.
23. MERLINGEN W., Bemerkungen zur Sprache von Linear B. (Wien. 1954).
24. MÜHLESTEIN HUGO, Olympia in Pylos (Basel, 1954).
25. PALMER L. R., M. Ventris and J. Chadwick : Evidence... (Gnomon, 26, 1954, Heft 2, 65—67). Βραχυγρ.: PALMER.
26. PALMER L. R., Achaeans and Indo-europeans (A lecture delivered before the University of Oxford, Nov. 1954). Βραχυγρ.: PALMER.
27. PALMER L. R., Mycenaean Greek Texts from Pylos. (Published in the Transactions of the Philological Society, 1954, 18—58 b). Βραχυγρ.: PALMER.

28. ΠΙΛΑΤΩΝΟΣ ΝΙΚΟΛ., Mich. Ventris—J. Chadwick, Evidence... (Κρητικά Χρονικά, I, 1954, 143—163).
29. SITTIG ERNST, Sprachen die Minoer griechisch? (Minos, III/2, 87—99). Βραχυγρ.: SITTIG,.
30. SITTIG ERNST, E. L. Bennett: A Minoan Linear B Index. (Bibliotheca Orientalis, Maart 1954, No 2, 67—70). Βραχυγρ.: SITTIG,.
31. SITTIG ERNST, Hellenische Urkunde des 2. vorchr. Jahrtausends von Cypern. (La Nouvelle Klio, Nos 7—10, 1954, 470—490).
32. SUNDWALL JOH, Aus den Rechnungen des mykenischen Palastes in Pylos. (Societas Scient. Fennica, Commentationes Humanarum Litterarum, XIX, 3, 1953, 1—8). Βραχυγρ.: SUNDWALL,.
33. SUNDWALL JOH., Minoische Beiträge I. (Minos, III/2, 107—117). Βραχυγρ.: SUNDWALL,.
34. TURNER E G., The Place names of Pylos. (Bulletin, βλ. ἀνωτέρω ἀρ. 6, 17—20).
35. VENTRIS MICHAEL, Greek records in the Minoan Script—A note on decipherment methods (Antiquity, No 108, Dec. 1953, 200—206). Βραχυγρ.: Antiquity.
36. VENTRIS MICHAEL, King Nestor's four-handled cups. (Archaeology, vol. 7, No 1, 1954, 15—21) Βραχυγρ.: Nestor.
37. WEBSTER T. B. L., Pylos Aa, Ab Tablets Pylos E Tablets Additional Homeric Notes (Bulletin, βλ. ἀνωτέρω ἀρ. 6, 11—16) (').

Προβαίνομεν ἡδη εἰς παράθεσιν κειμένων τινῶν, μεταγεγραμμένων συμφώνως πρὸς τὰς ὑποθετικὰς φωνητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως» ('), μετὰ σχετικῶν παρατηρήσεων.

a) Πίνακις PY Ae 04.

σειρὰ 1.

o-ro-me no

- 2. ke-ro-wo po-me a-si-ja-ti-ja o-pi ta-ra-ma-o qe-to-ro-po-pi ANHP 1.
Οἱ VC (Evidence σελ. 100, Nestor 17—18, Antiquity 206) ἔχηγοῦσι: Kerow, (χύριον ὄνομα) ποιμὴν Ἀσιατίας (τοπωνύμιον) † δὲ (') Θαλαμάταο qe-

3. Ἀναφέρομεν ἀνωτέρῳ τὰ σχετικὰ πρὸς τὸ ἡμέτερον θέμα ἀρθρο, ὃν ἡδυνήθημεν νὰ λάβωμεν γνῶσιν μέχρι σήμερον.

4. Ὁ νεώτερος πίνακς τῶν ὑποθετικῶν φωνητικῶν ἀξιῶν 74 ἐπὶ συνόλου 88 ἢ 89 σημείων ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Bulletin. Δι' ἕτερα δύο σημεῖα, τὰ δέ τοῦ ἀρ. 82 καὶ 85 τοῦ πίνακος, δὲ FURUMARK (112) ἔχει προτείνει τὰς ὑποθετικὰς φωνητικὰς ἀξίας καὶ εις, ἀντιστοίχως.

5. Διὰ τοῦ σημείου † σημειοῦνται ὑπὸ τῶν VC τύποι λέξεων, δι' οὓς δὲν ἔχουμεν παραλλήλους ἐκ τῆς κλασσικῆς γραμματίσιας ἢ οἱ δόποιοι εἶναι ἀσύμφωνοι πρὸς τὴν παραδεδεγμένην ἀτυμολογίαν.

τρόπο[δ]φι δρόμενος. (Εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτὴν ὑποτίθεται, ὅτι ἡ λέξις taramao κεῖται ἀντὶ τῆς λέξεως taramatao ἀπαντώσης εἰς ἄλλην πινακίδα, τὴν PY Ae 05. ‘Ο ΜÜHLESTEIN (8) θεωρεῖ τὴν λέξιν taramatao ὡς γεν. πληθυντ. τοῦ ἔθνικοῦ τοῦ Θαλάμαι. ‘Ο CHADWICK, εἰς μεταγενέστερον ἀρχόντος του, Μυσε-παean 13, γράφει: Θαλάμαιο. ‘Η λέξις ANHP ἀντιπροσωπεύεται δι’ ἴδεογράμ-ματος, ὅπερ ἔχει γίνει δεκτὸν διτι παριστᾶ «ἄνδρα»).

Οἱ VC παραπέμπουσι σχετικῶς εἰς ‘Οδ. ξ, 103—104: ἐνθάδε δ’ αἰπόλια πλατέ’ αἰγῶν ἔνδεκα πάντα ἐσχατιῇ βόσκοντ’, ἐπὶ δ’ ἀνέρες ἐσθλοὶ δρονται. ‘Ο MAPINATOΣ (142) συσχετίζει τὴν λέξιν kerowo πρὸς ὄνομα Κέρως (ι), ὑποδεικνύων προσέτι διτι ἡ λέξις qetoropori ἵσως ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν λέξιν καρ-ταίποδα, δι’ ἡς ἐν Κρήτῃ ἐδηλοῦντο τὰ ποίμνια.

Θὰ ἡδύνατο τις νὰ διερωτηθῇ, ποῖον λόγον εἶχεν ἡ σύνταξις πινακίδος πρὸς δίήλωσιν τοῦ διτι εἰς ἀνήρ, δ ποιμήν K., ἐφύλαττεν εἰς τὴν θέσιν A. τὰ ποίμνια τοῦ Θ., χωρὶς τούλάχιστον ν’ ἀναφέρεται δ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑπ’ αὐτοῦ φυ-λασσομένων τετραπόδων. Εἰς τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Πύλου, δὲν τὸ περιεχόμενον ἀφορᾷ εἰς ζῷα, καταχωρίζονται πάντοτε καὶ τὸ εἶδος καὶ δ ἀριθμὸς τῶν τετραπόδων.

β) Πινακίς PY An 42.

1. me-ta-pa ke-ri-mi-ja do-qe-ja ki-ri-te-wi-ja
2. do-qe-ja do-e-ro pa-te ma-te-de ku-te-re-u-pi
3. ΓΥΝΑΙΚΕΣ 6. do-qe-ja do-e-ra e-qe-ta-i e-e-to
4. te-re-te-we ΓΥΝΑΙΚΕΣ 13
5. do-qe-ja do-e-ro pa-te ma-te-de di-wi-ja do-e-ra
6. ΓΥΝΑΙΚΕΣ 3. do-qe-ja do-e-ra ma-te pa-te-de ka-ke-u
7. ΓΥΝΗ 1. do-qe-ja do-e-ra- ma-te pa-te-de ka-ke-u
8. ΓΥΝΑΙΚΕΣ 3.

(‘Η λέξις ΓΥΝΗ ἀντιπροσωπεύεται δι’ ἴδεογράμματος, ὅπερ ἔχει γίνει δεκτὸν διτι παριστᾶ «γυναῖκα»).

Κατὰ τοὺς VC (Evidence, 92) ἡ λέξις metapa εἶναι τοπωνύμιον, αἱ δὲ ἐπόμεναι αὐτῆς τρεῖς λέξεις εἶναι δροι (θηλ. πληθυντ.) παριγράφοντες γενικῶς τὰς γυναῖκας.

Αἱ πειραι 2—6 μεταφράζονται ὑπὸ τῶν VC ὡς ἔξῆς :

2. doqeja δόσειος πατήρ, μάτηρ δὲ + Κυθηρεῦφι («with the Cytherian colony ?»).

3—4 doqeja δοέλαι ἐκwέταις ἔέντων teretewe («Let the bondwōmen be . . . ? ? »).

5. doqeja δόσειος πατήρ, μάτηρ δὲ διείδια δοέλα («of Zeus» or «goodly»?).

6. doqeja δοέλαι μάτηρ, πατήρ δὲ χαλκεύς.

(doero=δούλος, doera=δούλη, διότι κατὰ τὴν «ἀποχρυπτογράφησιν» δὲν γίνεται διάχορισις μεταξὺ τῶν ὑγρῶν συμφώνων λ καὶ ρ, βλ. καὶ κατωτέρω).

‘Η σημασία τῆς λέξεως δορεῖα; δόρκωεια θεωρεῖται ύπὸ τῶν VC ἀγνωτος. ‘Ο GEORGIEV (76) προτείνει διὰ τὴν λέξιν? * δορρεια πιθανὴν συσχέτισιν πρὸς τὰς λέξεις? δόρπον, ? δρέπω, ? δρώπιτω (δορπήια, δορπία). ‘Ο CARRATFLLI, (95) μεταφράζει: *kerimija* =? χειρίσμιαι (donne di fatica. addette a lavori manuali?), δηλ. χειρώνακτες *kiritewija* =κριθήιαι, ἀπασχολούμεναι εἰς τὴν καλλιέργειαν ἢ τὴν κατεργασίαν τῆς κριθῆς? Καὶ φρονεῖ, δτι αἱ δύο αὐτὰ λέξεις φαίνονται μᾶλλον προσδιορισμοὶ τῆς λέξεως δορεῖα=δόρπεια=θερίστριαι (ἐκ τοῦ δρέπω), ἢ=ἀπασχολούμεναι εἰς τὴν παρασκευὴν πλακούντων? (ἐκ τοῦ δόρπου).

Νομίζομεν, δτι ἡ ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένη αὕτη λέξις δο-ρε-ja σχετίζεται πιθανώτατα πρὸς τὴν λέξιν 26 A. 10 (KN 804.2), τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένην δο-ρε-ι, ἡτις φαίνεται ἀντιπροσωπεύοντα κύριον δνομα· πρβλ. καὶ ἄλλα σχετικὰ παραδείγματα: e-ro-pa-ke-ja/e-ro-pa-ke-i, i-je-re-ja/i-je-re-i, ka-te-ja/ka-te-i, te-pe-ja/te-pe-i.

Αἱ λέξεις pate καὶ mate ἔρμηνεύονται ύπὸ τῶν VC ὡς σημαίνουσαι πατήρ καὶ μήτηρ, ἀντιστοίχως. Μία ἐκ τῶν τεθεισῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς «ἀποκρυπτογράφησεως» προϋποθέσεων (βλ. καὶ κατωτέρω) εἶναι, δτι εἰς τὴν δρθογραφίαν τῆς ἀναγινωσκομένης γλώσσης τὰ σύμφωνα λ, μ, ν, ρ, σ παρελείποντο δσάκις ἥσαν τελικά^(*) ἢ δσάκις προηγοῦντο ἄλλου συμφώνου—(δι' ὅ καὶ ἡ ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένη λέξις kakēi ἔρμηνεύεται ὡς σημαίνουσα χαλκεὺς).

‘Ο MAPINATOΣ (144) γράφει, δτι τὸ τοπωνύμιον metapa ἐνθυμίζει τὸν Μέθαπον, δστις πολλαχῶς συνδέεται πρὸς τὴν Μεσσηνίαν, παρατηρεῖ δ' ἔξι ἄλλου δτι τὸ νόημα τῶν σειρῶν 3—4 εἶναι ἀρκούντως ἀκατάληπτον. Φρονεῖ, δτι αἱ καταλήξεις —λος,—λα ἐναλλάσσονται κανονικῶς πρὸς τὰς λέξεις πατήρ—μήτηρ. Σχετικῶς πρὸς τὴν τελευταίαν αὕτην παρατήρησιν, σημειοῦμεν δτι ἐπὶ τῆς περὶ ἡς ὁ λόγος πινακίδος εἴχομεν καὶ ἡμεῖς ἐπιστήσει τὴν προσοχήν, ἥδη πρὸ τετραετίας, εἰς τὴν μελέτην μας «Πρῶται παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Πύλου» (ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τῇ 19 Μαΐου 1951). ‘Εγχάρομεν (σ. 7), παραθέτοντες τὸ κείμενον τῶν σειρῶν 2 καὶ 6, δτι καταλήξεις καὶ μεταβολὴ αὐτῶν φαίνονται εἰς πολλὰς περιπτώσεις προσδιορίζομεναι ύπὸ λέξεων αἰτινες προηγοῦνται ἢ ἐπονται τῆς λέξεως, ἐν ἢ σημειοῦται ἢ μεταβολή, καὶ δτι ἡ μεταβολὴ τῆς καταλήξεως εἰς τὰς δύο λέξεις—τὰς νῦν ἀναγινωσκομένας κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»: doero καὶ doera—φαίνεται σχετιζόμενη πρὸς τὰς ἐπομένας αὐτῶν λέξεις, τὰς νῦν ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένας: pate καὶ mate (').

6. ‘Ο N. ΠΛΑΤΩΝ (155) παρατηρεῖ σχετικῶς, δτι «ἡ σαφής ἀπόδοσις τῶν τελικῶν ζ, ν καὶ ο εἰς τὴν κυπριακὴν γραφὴν προκειμένου περὶ Ἑλληνικῶν κειμένων καθιστᾷ τούλαχιστον λίαν περίεργον τὴν παράλειψιν τῶν εἰς μινωικὰ καὶ μυκηναϊκὰ κείμενα, ἀποδίδοντα ἐπίσης Ἑλληνικὴν γλῶσσαν».

7. Διὰ τὰς διαφόρους παρατηρήσεις, εἰς ἄ; εἴχομεν προβῆ ἐν τῇ ὡς ἄνω μελέτῃ μας, δ Ventris ἔγραψε: «Ktistopoulos lists the instances of added final signs, and of variations between final signs, which are probably inflexional in function. This list anticipates much of the material already sketched out for my Work Note 14 (•Pylos sign-groups

‘Ο GEORGIEV (20, 21) προτείνει ώς δυνατήν τὴν ἀνάγνωσιν τύ·ε·lo, τύ·ε·la, ἀντὶ τῆς do·e·ro, do·e·ra, συνδέων τὴν ἀνάγνωσίν του ταύτην πρὸς λέξεις *θυη/ελός καὶ *θυη/ελή, ἡτοι πρὸς πρόσωπα ἐπὶ τῶν θυσιῶν, (πρβλ. θυηλή). “Οσον ἀφορᾷ εἰς τὰς λέξεις pate καὶ mate, ἡ ὑπ’ αὐτοῦ προτεινομένη ώς δυνατή ἔξηγησις εἶναι δλως διάφορος” οὕτως ἀναγινώσκει καὶ ἐρμηνεύει π. χ. τὸ κείμενον τῆς 5ης σειρᾶς ώς ἔξης :

Τύρεια (³)túelo paté matéte tē(w)iija túela ΓΥΝΑΙΚΕΣ 3=Τυχέα (ἢ δορπήια)· *θυηλοὶ πάντες, μάντεις δὲ θεῖαι (ἢ δῖαι) *θυηλαὶ ΓΥΝ. 3. Δηλαδή, κατὰ τὸν G., pate θὰ ἥδυνατο νὰ σημαίνῃ πάντες καὶ οὐχὶ πατήρ, καὶ mate νὰ σημαίνῃ μάντεις καὶ οὐχὶ μήτηρ.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένη λέξις pate καὶ ἐρμηνευομένη ὑπὸ τῶν VC ώς πατήρ ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὴν πινακίδα KN 1055, ἐν τῇ τελευταίᾳ φράσει τοῦ κειμένου (σειρὰ 9), τῇ ὑποθετικῷ ἀναγινωσκομένῃ to-so pa-te καὶ ἡτοις ἔξηγεται ώς σημαίνουσα : τόσσοι πάντες (=ΑΝΔΡΕΣ 213), δηλ. δὲν ἀποδίδεται εἰς τὴν λέξιν ἡ σημασία πατήρ, ἀλλ’ ἡ σημασία πάντες (ἢν δ. G. θεωρεῖ ώς δυνατήν καὶ διὰ τὴν πινακίδα τῆς Πύλου).

Διὰ τὴν λέξιν kutereupi δ GEORG. προτείνει τὴν ἔξηγησιν χυτρεῦφι, χυτρεῦσι, ἀντὶ τῆς Κυθηρεῦφι τῶν VC.

‘Ο MERIGGI, (62—63), παραδέτων ἐπίσης τὴν μεταγραφὴν τῆς πινακίδος ταύτης, παρατηρεῖ ὅτι τὸ κείμενον δὲν είναι εἰσέτι κατανοητὸν εἰς τὸ γενικὸν μέρος του, ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι τοία πράγματα είναι βέβαια : ἡ ἐναλλαγὴ τοῦ γένους doero pate / doera mate· ἡ θέσις τοῦ —de ώς πραγματικοῦ «δέ»· καὶ τέλος ἡ ἔνδειξις kakeu ἐν σχέσει πρὸς τὴν λέξιν pate.

γ) Πινακίς PY Jn 09, (βλ. εἰκ. 1).

Τὸ κείμενον αὐτῆς μεταγράφεται :

1. jo·do·so·si ko·re·te·re da·ma·te·qe
2. po·to·ko·re·te·re·qe ka·ra·wi·po·ro·qe o·pi·su·ko·qe (⁴) o·pi·ka·pe·e·we·qe
3. ka·ko na·wi·jo pa·ta·jo·i·qe e·ke·si·qe ai·ka·sa·ma

showing inflexions), but I hope to be able to contribute some discussion of context, category, case and phonetic implications which may make it more useful than mere repetition. (M. VENTRIS, Work Notes on Minoan Language Research (B), 18 June 1951, p. 45).

8. ‘Ο GEORGIEV δὲν συμφωνεῖ ώς πρὸς πάσας τὰς ὑποθετικὰς λέξιας τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως» οὕτω π. χ. ἀντὶ τῆς ἀξίας do προτείνει τὴν tó, tu’, ἀντὶ τῆς di τὴν tí, tè, ἀντὶ τῆς zo τὴν k'a, k'o, alp.

9. ‘Ἐν Evidence ἐδίδετο ἡ ἀνάγνωσις o·pi·qo·ko·qe, ἀλλὰ νεωτέρα ὑποθετικὴ φωνητικὴ λέξια τοῦ ὑπ’ ἀρ. 68 σημείου τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin (=C 10, Index) θεωρεῖται ἀντὶ τῆς qo, ἡ ει, προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ PURUMARK.

4. pi ku, (1°) ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$)⁽¹¹⁾ po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)
5. me-ta-pa ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$) po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)
6. pe-to-no ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$) po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)
7. pa-ki-ja.pi ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$) po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)
8. a-pu, ?- we ko-re-te (BRONZE $\frac{2}{30}$) po-ro-ko-re-te (BRONZE $\frac{3}{120}$)

Οι VC έξηγοῦσι (Evidence, 101):

1. ? ώς δώσοντι τικορεστήρες δάμαρτές κωε
2. τι προκορεστήρες κωε κλαθιφόροι κωε ?δπιγωοῦκοι κωε(?) ὀπισκαφεῆς κωε
3. χαλκὸν νάθιον σπαθίαιοις κωε έγχεσσι κωε αἴξμάν.

«How the (representatives of the various groups in the different villages) will contribute bronze for ship's fitting, and the points (IE *aiksmā·Boisacq s v. αἰχμὴ) for halberds (?) and spears».

‘Ο FURUMARK (49) φρονεῖ, δτι τὸ κείμενον τῆς περὶ ἡς πρόκειται πινακίδος ἀντιπροσωπεύει αἴτησιν χαλκοῦ ἀφορῶσαν εἰς ὑπαλλήλους διαφόρων τόπων, καὶ μεταφράζει (σειρ. 1—3): ώς δώσοντι τικορεστήρες δάμαρτές-ρε προκορεστήρες-ρε οὐλαθιφόροι-ρε ορισυκο-ρε χαλκὸν νάθιον σπαθίαιοις(?)-ρε αἴξμάνς, δηλ. «πῶς (οἱ ἀναφερόμενοι) πρέπει νὰ δώσωσι χαλκὸν πρὸς ναυπηγίαν καὶ κατασκευὴν αἰχμῶν».

‘Επίσης δ PALMER, (20) παρατηρεῖ ὅτι τὸ κείμενον τῆς πινακίδος, εἰσιγόμενον διὰ τοῦ μοδίου jo, περιλαμβάνει σειρὰν λέξεων ἐνδεικνύουσαν ὑπαλλήλους καὶ ἀξιωματούχους ὑποχρέουσις εἰς εἰσφορὰν χαλκοῦ διὰ πλοῖα καὶ αἰχμάς.

‘Ο SITTIG, (92) ὑποδεικνύει τὴν ἐρμηνείαν «παλταίοις» διὰ τὴν λέξιν παταίοι, ἢν οἱ VC ἀποδίδουσι διὰ τῆς λέξεως ? σπαθίαιοις.

‘Ο CARRATELLI, (91) παρατηρεῖ, δτι ἡ ἐρμηνεία τῆς σειρᾶς 3 ἐμφανίζει δυσχέρειαν. «Χαλκὸν νάθιον» εἶναι ἐνδεικτικὸς πολὺ γενική, ἔναντι τῆς ἀρκούντως ἐπακριβοῦς ἑτέρις, τῆς ἀναφερομένης εἰς αἰχμάς ἀβεβαιοτάτη εἶναι ἡ σημασία τοῦ *σπαθίαιον.

‘Ο N. ΠΛΑΤΩΝ (158-159) προβαίνει εἰς τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις:

«Τὸ ἀρχικὸν jo, ἀποτελοῦν προθεματικὴν συλλαβῆν, ἐρμηνεύθη, παρ’ τοὺς δρομογραφικοὺς κανόνας οἵτινες ἐγένοντο δεκτοί, μὲ τὸν σύνδεσμον ὡς... τὸ ὄ-

10. Εἰς τὸ δεύτερον σημείον τῆς λέξεως ταύτης, ὑπ’ ἀρ. 82 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin (=D 10, Index) ἔχει προσδοθῆ ὑπὸ τοῦ FURUMARK ἡ ἀξία κα.,

11. Πρόκειται περὶ ιδεογράμματος θεωρουμένου ὡς ἀντιπροσωπεύοντος χαλκὸν διὰ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸν κλασματικὰ ποσά, βλ. BENNETT E. L., Fractional Quantities in Minoan Book—Keeling, Amer. Journal of Archaeology, LIV, No 8 (1930).

κληρος ἡ πινακίς ἀπὸ τοῦ 4ου στίχου καὶ ἔξῆς ἐπαναλαμβάνει τὸ κο-ρε-τε καὶ πο-ρο-κο-ρε-τε εἰς δύο στήλας μὲ ἀντιστοίχους ποσότητας χαλκοῦ (ἰδεόγραμμα). ὅστε, ἂν πρόκειται περὶ εἰσφερόντων χαλκούν, αὐτοὶ ἀνήκουν μόνον εἰς δύο τάξεις καὶ δχι εἰς τὰς περισσοτέρας τὰς δποίας ἀναγνωρίζει δὲ V· οὐδεμία τῶν δυνομα-μασιῶν τούτων (κορεστῆρες προκορεστῆρες, κλαϊφόροι, δπιωνῖχοι, δπισκαφῆς) εἶναι κατανοητή, ἀλλὰ καὶ αὗται αὐθαιρέτως ἔχουν καθορισθῆ. Οὕτε τὸ σπαθαῖς οὔτε τὸ αἰξμάρις φαίνονται ἐλληνικοὶ τύποι, τὸ δὲ δεύτερον εἶναι καὶ ἀπίθανον διὰ τὴν ἔννοιάν του. ‘Ως πρὸς τὴν δρυθογραφικὴν ἀπόδοσιν, διερωτᾶται τις διατί τὸ εἰ τῆς δοτικῆς πληθυντικοῦ εἰς -οις ἀποδίδεται, ἐνῷ εἰς τὴν κατάληξιν -οι τῆς δυνομαστικῆς παραλείπεται. ‘Ως ἀντιλαμβάνεται τις, μόνον ἐνθαρρυντικὸν ἀπομένει τὸ κα-κο na-Fi-jo, ἀποδοθὲν ὡς χαλκὸς νάξιος. ’Αλλ’ ἀν δ χαλκὸς εἶναι νήιος (διὰ πλοΐα), τότε ποίαν θέσιν ἔχουν αἱ αἰχμαὶ τῶν σπαθῶν (;) καὶ τῶν δοράτων (;).»

‘Η λέξις da, mate, ἡ ἀποδιδομένη διὰ τοῦ δάμαρτες, εὑρηται καὶ ἐν συνθέσει εἰς τὴν ὑποθετικῶς, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», ἀναγινωσκομένην λέξιν poro-da,-ma-te (PY Fn o2 7), λέξιν μεταφραζομένην ὑπὸ τῶν VC + προ-δάμαρτες. Τὸ ἔκ δύο σημείων ἀποτελούμενον πρῶτον συνθετικὸν τῆς λέξεως poro-da,mate, δηλ. ἡ ὑποθετικὴ λέξις poro, λαμβάνει κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» τοιπλὴν σημασίαν, ἥτοι :

1. poro=πῶλοι (Evidence, 89). 2. poro=πρό (πρόθεσις). 3. poro=-φόρος, -φύροι (ορηματικὸν παράγωγον τοῦ φέρω).

‘Η 1η σημασία (=πῶλοι) ἀποδίδεται εἰς τὴν λέξιν poro ἐν σχέσει πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς πινακίδος KN 895.1.2, δπου ἡ λέξις poro συνοδεύεται ὑπὸ εἰκόνων κεφαλῶν Ἱππων. Πρὸ 20ετίας ἡδη δὲιμνηστος Evans, δημοσιεύων τὴν ἐν λόγῳ πινακίδα ἔγραφε (PM. IV, 2, σ. 799): «Τὸ μεταγενέστερον κυριακὸν συλλαβάριον ἀποδίδει πο-ιο ὡς ἴσοδύναμον τῆς λέξεως (sign-group) ταύτης, καὶ ἔκεινοι οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι οἱ Μινωικοὶ Κρῆτες ἤσαν λαὸς δμιλῶν ἐλληνικὴν γλώσσαν ήταν στραφῶσιν ἀναμφιβόλως, διὰ σύγκρισιν, πρὸς τὸ πῶλος». ‘Η αὐτὴ λέξις ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὴν πινακίδα KN 1171, δπου φαίνεται ἀντιπροσω-πεύσιστα κύριον δνομα (Πῶλος).».

‘Η 2η σημασία (=πρό) ἀποδίδεται εἰς τὴν λέξιν poro ὡς εἰς πρῶτον συνθετικὸν μέρος συνθέτων λέξεων, οἷα π. χ. αἱ λέξεις poro-korete (=? προκορε-στῆρες) καὶ poro-da,mate = + προδάμαρτες.

‘Η 3η σημασία (=φόρος) ἀποδίδεται εἰς τὴν λέξιν poro ὡς εἰς δεύτερον συνθετικὸν μέρος συνθέτων λέξεων, οἷα π. χ. ἐμφανίζεται ἡ ἐν τῷ 2ῳ στίχῳ τῆς ἀνωτέρω πινακίδος ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένη λέξις karawī poro, ἡ ἐρη-νευομένη διὰ τοῦ πληθυντ. κλαϊφόροι (=κλειδοῦχοι, Evidence, 96,101).

‘Ημεῖς εἴχομεν ἐκφέρει εἰς τὸ παρελθὸν τὴν εἰκασίαν, δτι αἱ λέξεις αἱ περιέχουσαι τὴν περὶ ἡς πρόκειται λέξιν ὡς πρῶτον ή ὡς δεύτερον συνθετικὸν είναι πιθανὸν νὺν ἔχωσιν ἀντιστοιχίαν πρὸς ἐλληνικὰς λέξεις περιεχούσας ὡς συνθετικὸν μέρος τὴν λέξιν Ἱππος, ὡς π. χ. Ἱππόλυτος – Λύσιππος, Ἱπποπόλος – μελάνιπ-πος, κ.λ.π.

‘Η κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένη λέξις ekesi (στ. 3) ἀπο-

δίδεται διὰ τῆς λέξεως ἔγχεσσι· ἀλλ' ἡ λέξις εκεῖ εὑρηται καὶ εἰς τὴν πινακίδα PY En 03.21, εἰς κείμενον ἐνθα ἡ σημασία «ἔγχεσσι» φαίνεται ὅλως ἀπροσδιότυσος πρὸς τὰ συμφραζόμενα, ὡς ταῦτα ἐρμηνεύονται κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν».

δ) Πινακίς PY, No 641, (βλ. εἰκ. 2).

Πρόκειται περὶ τῆς περιφήμου πινακίδος τῶν «τριπόδων» τῆς ἀνευρεθείσης ὑπὸ τοῦ BLEGEN κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Πύλου, τῷ 1952. Τὸ κείμενον αὐτῆς ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον καὶ ἐσχολιάσθη ὑπὸ τοῦ BLEGEN εἰς τὸ ἀριθμὸν του «An inscribed tablet from Pylos», (Τόμος Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος εἰς μνήμην Γ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, 1953, 59-62). Ἡ πινακίς αὗτη συνετέλεσε σπουδαίως εἰς τὴν ἐδραιώσιν τῆς πεποιθήσεως ἐπὶ τὴν δρυπότητα τῆς «ἀποκρυπτογράφησεως» (¹).

Παραδέτομεν τὴν μεταγραφὴν τοῦ BLEGEN:

Σειρὰ 1. ti-ri-po-de ai-ke-u ke-re-si-jo we-ke ideogram (tripod-vessel with two double handles) 2.

ti-ri-po e-me po-de o-wo-we ideogram (tripod vessel with two loop handles) 1.

ti-ri-po ke-re-si-jo we-ke ke-re-a [..(two or three signs lost)
ka-u-me-no [-]

Σειρὰ 2. qe-to ideogram (jar with two handles) 3.

di-pa me-zo-e qe-to-ro-we ideogram (jar with four handles) 1.

di-pa-e me-zo-e ti-ri-o-we-e ideogram (jar with three handles) 2.

di-pa me-wi-jo qe-to-ro-we ideogram (jar with four handles) 1.

Σειρὰ 3. di-pa me-wi-jo ti ri-jo-we ideogram (jar with three handles) 1.

di-pa me-wi-jo a-no-we ideogram (jar without handles) 1.

Κατὰ τὸν BLEGEN, ἡ πρώτη λέξις τῆς 1ης σειρᾶς tiripode (²) (=tripode) ἀσφαλῶς ἀναφέρεται εἰς τοὺς δύο τρίποδας — (ἢ εἰκὼν τοῦ τρίποδος ἀκολουθεῖται ὑπὸ μινωικοῦ ἀριθμοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν 2). Αἱ δευτέρᾳ, τρίτῃ καὶ τετάρτῃ λέξεις τῆς 1ης σειρᾶς φαίνονται σκοτειναὶ εἰς τὸν Β., δυνατὸν δὲ αὗται, κατ' αὐτὸν, ν' ἀντιπροσωπεύουν δνομα πατρωνυμικὸν (ἢ ἐθνικὸν) καὶ ἐν οἷμα. Αἱ ἔπομεναι λέξεις tiripo (=tripo) καὶ pode ἀναμφισβήτητως ἔχουν σχέσιν πρὸς ἔνα τρίποδα καὶ πόδας.

Εἰς τὴν σειρὰν 2, συνεχίζει δὲ BLEGEN, ἡ λέξις dirpa (ἥτις εὑρηται ἐπίσης ὑπὸ ἄλλην μορφὴν—πληθυντικοῦ (³) ἢ δυϊκοῦ ;—ῶς dipae) θὰ ἥδύνατο λογικῶς νῦ

12. Ο VENTRIS εἶχεν ἡδη προτείνει τὰς ὑποθετικὰς φωνητικὰς ἀξίας του πρὸν ἡ γίνη γνωστὸν τὸ κείμενον τῆς πινακίδος.

13. Σημειούμεν παρεπιπτόντως, δια, συμφώνως πρὸς τὰς ὑφ' ἡμῶν πρὸ δεκαετίας δημοσιεύσισας ὑποθετικὰς φωνητικὰς ἀξίας, ἡ λέξις αὗτη θὰ ἀνεγνωσκετο tiepodo.

14. Εἰς τὴν μελέτην ἡμῶν «Παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς μινωικῆς γλώσσης» (1947) εἴχομεν διατυπώσει τὴν ὑπόθεσιν, δια τὸ σημιτῶν, διερ ἡδη, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», διαγινώσκεται ὡς ε, ἡτο δυνατὸν ὡς τελικὸν νὰ είναι καὶ ἐνθειτικὸν πληθυντικοῦ.

συσχετισθή πρὸς τὸ δύμηρικὸν δέπας, ἐνῷ ἡ λέξις μεζοε δύναται καλῶς νὰ συσχετισθῇ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν μείζων. Ἡ λέξις qetorowe (ἢ tetrowe) φαίνεται νὰ δημοιάζῃ πειστικῶς πρὸς πρώιμόν τινα μορφὴν πιθανῆς λέξεως τετροούγης, ἵσως προγόνου τῆς λέξεως τετράτος. Ἡ λέξις tiriowee (triowe) ἀσφαλῶς ἔνδεικνύει τὸ μὲ τρεῖς λαβάς ἀντικείμενον.

Ἡ λέξις mewijo εἶναι ἵσως πρόγονος τῆς μεταγνεστέρας λέξεως μεῖον. Τέλος ἡ λέξις apowe θὰ ἥδυνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν λέξιν ἀνούσιος τοῦ Θεοκρίτου.

Ἐν συμπεράσματι δὲ BLEGEN φρονεῖ, δτι αἱ ἀνευρισκόμεναι ἐπὶ τῆς περὶ ἣς πρόσκειται πινακίδος λέξεις, μεταγραφόμεναι κατὰ τὸ σύστημα τῶν φωνητικῶν ἀξιῶν τοῦ VENTRIS, ἐμφανίζουν στενὴν σχέσιν πρὸς πρῶτὸν τι στάδιον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει τόσον πολλαὶ ὥστε ν' ἀποκλείεται ἡ ἀπλῆ σύμπτωσις. Εἶναι ἀληθές, παρατηρεῖ, δτι σημαντικὰ μέρη τοῦ κειμένου εἶναι ἀκόμη δύσκολον, ἀν μὴ ἀδύνατον, νὰ ἐρμηνευθῶσι, καὶ πιθανὸν ν' ἀπαιτηθῶσι τροποποιήσεις τινὲς τοῦ συλλαβαρίου τοῦ V. πρὸιν ἢ καταστῇ δυνατὸν νὰ ὑπερονικηθῶσιν αἱ δυσχέρειαι αὐταί. Ἡ πινακίς, ἐπιλέγει δὲ BLEGEN, φαίνεται παρέχουσα ἴσχυρὰν ὑποστήριξιν εἰς τὴν ἀποψιν, δτι ἡ γλῶσσα τῆς γραμμικῆς γραφῆς B (Linear B) εἶναι ἑλληνικὴ εἰς προομηρικὸν στάδιον.

Ο N. ΠΛΑΤΩΝ (161—162), καίτοι διατυπώνει ἐπιφυλάξεις τινὰς (¹⁵), ἀναγνωρίζει τὸ γεγονός τῆς λαμπρᾶς ἀντιστοιχίας λέξεων μὲ ίδεογράμματα καὶ πιστεύει δτι ἡ πινακὶς ἀποτελεῖ λαμπρὰν ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον.

Ο VENTRIS (Nestor, 18—19) μεταγράφει καὶ ἔξηγει ὡς ἀκολούθως τὸ κείμενον τῆς πινακίδος:

- t·ri·po·de Ai·ge·us K·re·si·jos we·chei
=two tripods; Aigeus the Cretan (?) brings them : 2 tripods.
t·ri·pos lie·mei po·dei o·wo·we (=ou holwei ?)
=one tripod ; it is not sound (?) as regards one foot : 1 tripod.
t·ri·pos K·re·si·jos we·chei a·pu—ke·ka·u·me [nos] ske·le·a [...]
=one tripod ; the Cretan (?) brings it ; charred around the legs....
[1 tripod].
qe·to (?) = «wine-jars (?) : 8 jars. (Or quel-thos «tribute ?»).
di·pas me·zo·he que·t·ro·wes (for mezon !).
=one larger cup with 4 handles : 1 cup.
di·pa·e me·zo·he t·ri·o·we·he
=two larger cups with 3 handles : 2 cups.
di·pas me·w·jon que·t·ro·wes
=one smaller cup with 4 handles : 1 cup.

15. Ἡ ἀντίρρησις, δτι τὸ μεταγραφάμενον ὡς di (εἰς τὴν λέξιν dipa) σημεῖον ἔδει νὰ μεταγραφῇ ὡς na, (ὅπότε θὰ προέχουπτεν ἡ ἀνάγνωσις παρα), φρονοῦμεν δτι δὲν εἶναι βάσιμος. Ἀξιορόσεκτος εἶναι ἡ παρατήρησις, δτι ἡ λέξις μεζοε δύναται νὰ είναι βασικὸς ἀριθμὸς, ἀπαντᾷ ὡς προσδιορισμὸς τῆς λέξεως dipa ἀκολουθουμένης ὅποι εἰκόνος ἀγγελου μὲ τὸν ἀριθμὸν 1.

di-pas me-w-jon t-ri-jo-wes
=one smaller cup with 3 handles : 1 cup
di-pas me-w-jon a-no-wes
=one smaller cup with no handle : 1 cup. (15a)

Διὰ τὴν λέξιν *qe-to* δὲ ΜÜHLESTEIN (7) προτείνει τὴν μετάφρασιν : πίθοι. 'Ο CARRATELLI, (99) προτείνει τὴν ἔξηγησιν : ? τέλιος. 'Ο GEORGIEV (26) προτείνει ώς δυνατὴν ἐρμηνείαν *κηθοι, δνομαστ. πληθυντ. τοῦ *κηθος, πρβλ. κηθίς, κήθιον, κώθων.

'Ο SITTIG, (87), δεχόμενος τὴν ἀνάγνωσιν *tiripode*, παρατηρεῖ δτι τὸ τελικὸν σημεῖον ἔνδεικνύει ἀσφαλῶς τὸν δυϊκὸν (τρίποδες).

'Ο MERLINGEN (4—5) φρονεῖ, δτι ἡ λέξις *weke* δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ως *wrgje(i)=δέζε* (ι), οὗτως ώστε ἡ πρώτη ἔγγραφὴ τῆς 1ης σειρᾶς θὰ ἐσήμαινε : (Δύο) τρίποδας ποιεῖ/ἐποίει Αἰγεὺς δὲ Κοής.

'Η HENLE ἐκφράζει ἐπιφυλάξεις ως πρὸς τὸ ἄν τὴν πινακὶς δύναται νὰ θεωρηθῇ οἰονεὶ δίγλωσσος' θέτει τὸ ἐρώτημα : οἱ τρίποδες καὶ τὰ ἀγγεῖα εἰναι ίδεογράμματα ἢ προσδιοριστικά ; 'Ο τρίπονς, δὲν ἔφερεν δὲ Αἰγεύς, δὲν δύναται νὰ εἰναι προσδιοριστικόν, διότι ἡ εἰκὼν χωρίζεται διὰ κειμένου ἀπὸ τῆς λέξεως τῆς ἀναγνωσκομένης *ti·ri·po*' ἐν προσδιοριστικὸν θὰ ἥτο ἀνευ ἔννοιας χωριστὰ ἀπὸ τὴν λέξιν του. 'Εφόσον δὲ καὶ τὰ ἀγγεῖα ἐμφανίζονται χρησιμοποιούμενα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ως οἱ τρίποδες, φαίνεται καλύτερον νὰ ἐκλάβωμεν τοὺς τρίποδας καὶ τὰ ἀγγεῖα ως ίδεογράμματα. 'Αλλ' ἐὰν εἰναι ίδεογράμματα, ἀποτελοῦν δὴ εἰκονογραφικὰς ἐκφράσεις τρίποδος καὶ ἀγγείου καὶ δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ διευρύσκωμεν καὶ γραφὴν τῶν ἀντιστοίχων λέξεων εἰς τὸ κείμενον. "Ἐν ίδεόγραμμα εἰναι μέρος τοῦ ἀνακοινουμένου κειμένου, οὐχὶ ἐπανάληψις αὐτοῦ.

'Ο GEORGIEV (26—30) μεταγράφει καὶ ἐρμηνεύει τὴν πρώτην φράσιν ως ἔξης : *tiripote hu'keu keresijo peke=tρίποδες ὑγιεῖ(?)* Κρησίω *φεγγῆ (=tripedes sani, Cretici, splendidi). *hu'keu* (ὑ=ι)=ὑγιεῖ (?), δυϊκὸς τοῦ ὑγιής *keresijo=Κρησίω*, δυϊκὸς² *peke=**φεγγῆ(ς), δνομαστ. δυϊκοῦ ἢ πληθυντικοῦ τοῦ *φεγγῆς, ἢ=*κεικῆ(ς) τοῦ *κεικῆς=εἰκώς* (commodus).

Τὴν δευτέραν φράσιν τῆς 1ης σειρᾶς δὲ G. μεταγράφει καὶ ἐρμηνεύει οὕτω : *tiripo a? me pote owope=tρίπονς ἀμίδι ποδὶ *εὐωπῆς (=tripes situla pede pulcher visu). a? me δοτ. ἐνικοῦ=**ἀμει τοῦ *duiς=*ἀμη (πρβλ. "Ελπει=*"Ελπίδι)³ *pote (=**ποδει) δοτ. ἐνικοῦ τοῦ πούς⁴ *owope=**ὑ(F)ώπης, εὐωπός, ἢ *owowe=**ὑ(F)ω. *γης=**εὐ-ωης?

Τὴν τελευταίαν φράσιν τῆς 1ης σειρᾶς δὲ G. μεταγράφει καὶ ἐρμηνεύει ως

15a) Ἡ λέξις *dipa* εὑνηται πεντάκις (σειρ. 1-5) καὶ εἰς τὴν πινακίδα KN 87b, ἀκολουθουμένη ἀμέσως; ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένης λέξεως *a·no·wo to*, ἥτις ἐρμηνεύεται ἀνούσιον. Εἰς τὴν θην σειρὰν εὑρηται ἡ λέξις *anowoto*, ἀνευ τῆς *dipa*, ἀκολουθουμένη ὑπὸ ίδεογράμματος παριστῶντος ἀγγείον, δπερ συνοδεύεται ὑπὸ δριθμοῦ ἀντιτροσωπεύοντος τὸ 10° οθως, ἐνῷ ἡ λέξις *anowoto*, θεωρουμένη ως ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς τῆς *dipa* («δέπτας ἀνούσιον»), ἐμφανίζεται κειμένη εἰς τὸν ἐνικόν, συνοδεύεται ὑπὸ δριθμοῦ ἔνδεικνύοντος πολλὰ ἀγγεῖα.

άκολούθως, (μή θεωρῶν πειστικὴν τὴν ὑπὸ τοῦ VENTRIS προτεινομένην ἔξηγησιν): tiripo keresijo peke awake kereá.../katame (no?)...=τρίπους Κρήσιος *φεγγῆς (ἢ *ἕικῆς), ἀσαγῆς, χρείαι (κε)καδμέ(νος)? awake=ἀ(F)αγῆς (infragilis) kereá=χρείαι, δοτ. ἐνικοῦ τοῦ χρεία· (κε)katame'no?)=? κεκαδμένος, κεκασμένος τοῦ κέκασματι.

Σχετικῶς μὲ τὴν λέξιν mezo, προτείνει ὡς δυνατὴν τὴν ἀνάγνωσιν meka (μέγας), προσδίδων εἰς τὸ ὅπ' ἀρ. 20 σημεῖον τοῦ Bulletin (=A 20, Index) τὰς ἀξίας k'a, k'o ἀντὶ τῆς zo.

ε) Πινακίς PY Kn 02.

Ο FURUMARK (51—52) μεταγράφει καὶ ἐρμηνεύει ὡς ἔξης τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης:

1. i-je-to-qe po-si-da-i-jo =ἴέσθιω(v)-qe Ποσιδαίω	a-ke-qe ἄγε-qe	wa-tu[de] Ϝάστυ-δε
pu-ro =Πύλος		
2. do-ra-qe pe-re-po-re-na-qe a-ke =δῶρα-qe φερεφόρενά ? -qe		
3. (1 ^o) GOLD/BECHER 1 ΓΥΝ. 2 <qo>-wi-ja [do-e]-ra ko-ma-we-te-ja διὕια δοέλα κομαϜεντείδ		

4. i-je-to-qe pe-re-?ku,-jo =ἴέσθιω(v)-qe	i-pe-me-de-ja-qe Ίφι(?)μηδεία-qe	di-u-ja-jo-qe Διὕια-jo-qe
5. do-ra-qe pe-re-po-re-na-qe a-(ke) =δῶρα-qe φερεφόρενά ? -qe	pe-re-?ku. Ίφι(?)μηδεία	GOLD/SCH.1ΓΥΝ.1 Διὕια
pu-ro =Πύλος		
6. i-pe-me-de-ja GOLD/SCHALE 1 di-u-ja GOLD/SCH. 1 ΓΥΝ. 1 =Ίφι(?)μηδεία		
7. e-ma-a, a-re-ja =Ἐμμάᾳ Ἀλεῖας?	GOLD/BECHER 1 ANHP 1	

8. i-je-to-qe di-u-jo =ἴέσθιω(v)-qe Διὕιω	do-ra-qe δῶρα-qe	pe-re-po-re-na-qe φερεφόρενά ? -qe	a-ke ἄγε
9. di-we GOLD/SCHALE 1 ANHP 1 e-ra GOLD/SCH. 1 ΓΥΝ. 1 =Λιζέι			
pu-ro =Πύλος			
"Ηρα			

16. Δύο Ιδεογράμματα, ἕξ ὁν τὸ πρῶτον θεωρεῖται ὡς ἀντιρροσωπεύον χρυσόν· τὸ δεύτερον παριστάνει κύπελλον.

10. di-ri-mi-jo di-we i-je<-we> GOLD/SCHALE 1 ANHP 1
 =Δρυμίφι Δίξει ίει(?)
 11. (vacat)

pu-ro (12—16 vacant)

=Πύλος

* Οπισθία ὅψις πινακίδος :

1. po-ro-wi-to-jo
 =προβίτοιο

2. i-je-to-qe pa-ki-ja-si do-ra-qe pe-re-po-re-na-qe
 =ίέσθω(ν)-qe Σφαγίασι δῶρα-qe φερεφόρενά ? -qe

pu-ro

=Πύλος

3. a-ke po-ti-ni-ja GOLD/BECHER 1 Γ'YNH 1
 ἄγε Ποτνίᾳ

4. ma-na-sa GOLD/SCH. 1 Γ'YN. 1 po-si-da-e-ja GOLD/SCH. 1 Γ'YNH 1
 Ποσιδαείᾳ

5. ti-ri-se-ro-e GOLD/BECHER 1 do-po-ta GOLD/BECHER 1
 =Τρισηρεί ? Δοσπότᾳ

pu-ro (6—10 vacant)

=Πύλος

* Ο FURUMARK φρονεῖ, ότι τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης διφορᾶ εἰς προσφερόμενα δῶρα διὰ θεοὺς καὶ τὰ ιερὰ αὐτῶν, δῶρα ἀποτελούμενα ἔξ ἀγγείων καὶ ἀρρένων καὶ θηλέων δούλων. Παρατηρεῖ προσέτι, ότι αἱ λέξεις ίέσθω(ν)—ἄγε διευχρινοῦνται διὰ τοῦ δτι τὸ δλον κείμενον ἀντιπροσωπεύει ἐντολὴν πρὸς τὸν «Πρόβιτος». Διὰ τὴν λέξιν pereporena ὑπομιμνήσκει τὴν λέξιν φέρενα=φερονά. Λιβία δοέλα ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν φράσιν θεοῖο δοέλα -(τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένην εἰς ἄλλας πινακίδας : te-o-jo do-e-ra). *Αλεῖ=Αλέα, 'Αρκαδίας ? Διὰ Δρι- - Δρυ-, πρβλ. Δριμώ - Δρυμώ' *Δρύμιος, πρβλ. τοπων. Δρυμὸς καὶ Ζεὺς Δρύμνιος' δέσποτα - δησποτα. Προσθέτει δὲ δ F. δτι, μετὰ τῶν δνομάτων γνωστῶν θεοτήτων, ὡς Ποσειδῶν, 'Ερμῆς (?), Ζεύς— "Ηρα" (?) καὶ Πότνια (=Δημήτηρ), ἐμφανίζονται εἰς τὴν πινακίδα ταύτην καὶ

17. *Η ὑποθετικῶς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένη λέξις e-ra (ἀπαντῶσα καὶ εἰς πολλὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ), ήτις ἐνταῦθα ἐρμηνεύεται ὡς σημαίνουσα τὴν θεάν "Ηραν, φρονοῦμεν δτι δυνατὸν νὰ ἔχῃ σχέσιν καὶ πρὸς τὴν ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένην λέξιν e-ra-wa (KN 841. 6), καθόσον ἔχομεν καὶ ἄλλα παραδείγματα τελικοῦ -wa ὡς πιθανοῦ ἐπιθήματος ή καταλήξεως. Τὴν λέξιν δμως erawa δ F. (40) ἀποδίδει διὰ τῆς λέξεως ἔλαιον(ι), φρονῶν διφ' ἔτερου δτι ή erā τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ εἶναι τοπωνύμιον.

ἄλλα τινὰ δνόματα, τὰ δποῖα πιθανῶς ἀντιπροσωπεύουν ἥρωας καὶ ἥρωίδας. Ἡ λέξις pe-re-?ku, (πέλεκυς?) φαίνεται, κατὰ τὸν F., ἀνευρισκομένη καὶ εἰς τὴν πινακίδα PY Va 01, ὅπου ἀναγινώσκεται ἡ λέξις pe-re-ku-wa-na-ka, δι' ἣν φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ ἀποδοθῇ ὡς πέλεκυς Φάναξ, ἀλλὰ καὶ ὡς Πρεσγυάναξ.

Οἱ VC (Evidence, 95) φρονοῦσιν, δτι αἱ λέξεις po-si-da-i-jo καὶ po-si-da-e-ja εἰναι πιθανῶς παράγωγοι μορφαὶ τῆς λέξεως po-se-da-o (=Ποσειδῶν), ἡτις ἀναγινώσκεται εἰς τὴν πινακίδα KN 5560· posidaijo=gem. πληθ. ? Ποσιδᾶτον καὶ posidaeja =Ποσιδᾶεια (θεότης?).

‘Ο MERIGGI, (20-22), ἀσχολούμενος ἐπίσης μὲ τὴν ἔρευναν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐν λόγῳ πινακίδος, φρονεῖ δτι posidaijo δὲν εἰναι γεν. πληθυντικοῦ προδήλως, κατ’ αὐτόν, πρόκειται περὶ λέξεως Ποσιδήιον (Ιερόν). Διὰ τὴν λέξιν pereporena δ M. ὑποβάλλει ὡς δυνατὴν τὴν συσχέτισιν πρὸς τὴν λέξιν περί-πολοι ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἀμφίπολοι—(τὸ οὐδέτερον, κατὰ τὸ ἀνδράποδον).

Τὴν λέξιν pe-re-X (=pe-re-?ku, κατὰ FUR.) δ MER. θεωρεῖ ὡς γυναικείαν θεότητα, τὴν δὲ λέξιν pakijasi ὡς πιθανὴν τοπικὴν δοτικὴν πληθυντικοῦ (πρβλ. ΙΙλαταϊσι). ‘Ως δύο γυναικείας θεότητας θεωρεῖ καὶ τὰς λέξεις manasa καὶ posidaeja, ἐκφέρων καὶ τὴν ἀπλῆν εἰκασίαν δτι ἡ τελευταία δυνατὸν νὰ ἔχῃ σχέσιν τινὰ πρὸς τὸ δνομα Πασιθέα.

‘Ο MÜHLESTEIN (7) μεταφράζει τὰς λέξεις do-ra-qe-po-re-na-qe : δορᾶς qe . . . φορίνας qe (δέρματα).

στ) Πινακίς PY Et 01, (βλ. εἰκ. 3).

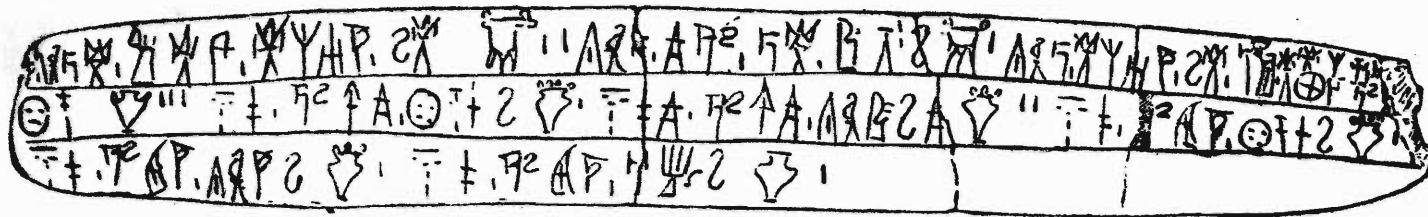
‘Ο PALMER, (35) μεταγράφει τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης ὡς ἔπειται :

1. wanakatero temeno
2. tosojo pema GRAIN 30
3. rawakesijo temeno GRAIN 10
4. (vacat)
5. teretao toso pema CRAIN 30.
6. tosode tereta MEN 3
7. worokijonejo eremo
8. tosojo pema GRAIN 6.

Οἱ VC (Evidence, 99) εἰχον ἐρμηνεύσει αὐτὸν ὡς ἔπειτις :

1. † Φανάκτερον τέμενος
2. τόσσοιο σπέρμα ΠΥΡΟΙΟ 30
3. λαμπάγεσιον τέμενος ΠΥΡΟΙΟ 10
5. ? τελεστήρων τόσσον σπέρμα ΠΥΡΟΣ 30.
6. τοσσοίδε τελεσταλ ΑΝΕΡΕΣ 3
7. worokijonejo ἐρῆμος
8. τόσσοιο σπέρμα ΠΥΡΟΙΟ 6.

‘Ο PALMER χαρακτηρίζει τὸ κείμενον τῆς ἐν λόγῳ πινακίδος ὡς ἔχον ρέξαιρετικὸν θνδιαφέρον διὰ τὸν μελετητὴν τῶν ‘Ινδοευρωπαϊκῶν θεσμῶν.’ Φρονεῖ,

Εἰκ. 2. (Πτυ. ΡΥ, Νο 641· βλ. σελ. 193—196).

Eix 1. (Rev. PY Jn 09 βλ σελ. 190-193)

用^ニ⊕^ニ非十，非^ニ九
干^ニ九·^ニ八^ニ平^ニ
上用^ニ九^ニ山^ニ，非^ニ九^ニ九^ニ平^ニ
vocab.

非^ニ十^ニ八^ニ干^ニ九^ニ 平^ニ
干^ニ八^ニ，非^ニ十^ニ 𠂔^ニ
六^ニ十^ニ九^ニ七^ニ八^ニ A^ニ四^ニ
干^ニ九^ニ，^ニ八^ニ 平^ニ
vocab.

Εἰκ. 3. (Πιν. PY Er 01 βλ. σελ. 193—200).

δι τοῦτο ἀντιπροσωπεύει προδήλως διανομὴν γῆς εἰς μέρη (τεμένη) κατὰ τάξεις, ὑπενθυμίζων σχετικῶς τὴν φράσιν «**Οδυσσῆος τέμενος μέγα*» (Ὀδ. 17,296). Διὰ τὴν λέξιν *rawakesijo* συμφωνεῖ μετὰ τῶν VC πρόκειται περὶ ἐπιθετικοῦ παραγώγου τῆς λέξεως λα^μαγέτας (=«δ ἀρχηγὸς τῶν πολεμιστῶν», διότι, κατὰ τὸν P., λᾶ^μδὸς συνδέεται ἀσφαλῶς πρὸς τὴν χετταϊκὴν λέξιν *la^hha*=ἐκστρατεία, πόλεμος). Ο λα^μαγέτας κατέχει τὴν δευτέραν θέσιν ἐν τῇ λεραρχίᾳ. Ο *λάναξ* λαμβάνει τὸ *wanakatero* († *λανάκτερος*=ἀνακτόριος, κατὰ VC) temeno.

Περαιτέρω δὲ PALMER ἔξεταζει τὴν σημασίαν τῆς ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένης λέξεως *tereta* (=τελεστής, VC) καὶ προτείνει λύσιν συναγομένην ἐκ τῆς μελέτης τῆς χετταϊκῆς νομοθεσίας, παραθέτων τὰς §§ 40, 41, 46 καὶ 47 τοῦ σχετικοῦ κώδικος - (πρβλ. FR. HROZNY, Code Hittite, Paris 1922). Έξ τῆς ἐρεύνης τοῦ ζητήματος συμπεραίνει καὶ δ. P. δι τὴν *tereta* ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν τελεστήν, τὸν ὀφείλοντα τέλος.

Η ἀνάλυσις τοῦ PALMER, ἡ ἀφορῶσα εἰς τὸ σύστημα τῆς Μυκηναϊκῆς ἔγγειου κτήσεως, καταλήγει εἰς τὸ δι τῇ ή γῇ ήτο, εἰς γενικὰς γραμμὰς, διανεμημένη εἰς δύο κατηγορίας: «*κοινῆς γῆς*», ἀνηκούστης εἰς τὸν δῆμον, καὶ «*ἴδιωτικῆς γῆς*», τμῆμα τῆς δύοις ἐδίδετο εἰς τοὺς τελεστάς.

Καὶ δὲ FURUMARK (35) δέχεται ἐπίσης τὴν σχέσιν τῶν λέξεων *wanakatero* καὶ *rawakesijo* πρὸς τὰς λέξεις *λάναξ* καὶ λᾶ^μδαγέτας, διὰ δὲ τὴν λέξιν *tereta* γράφει δι τοι φαίνεται αὐτῇ δηλοῦσα ὑπάλληλον¹⁸ ἐὰν ὅμως, προσθίτει, *tereta*=τελεστής, τοῦτο δύναται νὰ συναχθῇ ἐκ τῆς φέτης τῆς λέξεως τέλος, ήτις εἰς τοὺς κλασικοὺς χρόνους σημαίνει «φόρος» κλπ.

Ο GEORGIEV (94), ἀναγινώσκων τὴν λέξιν *wanakatero* δὲ *wanakatēlo*, θεωρεῖ αὐτὴν ὡς γενικὴν τοῦ **λανάκτηρος*, πρβλ. ἀνάκτωρ (=λάναξ).

Διὰ τὴν αὐτὴν λέξιν δὲ MAPINATOΣ (146) γράφει: «Η λέξις βα-να-κα-τε-ρο, ἀνάκτερος, μοῦ φαίνεται δύσκολος εἰς κατανόησιν. Ανάλογον ἔχει τὸ δημητρικὸν βασιλεύτερος, ἀλλὰ τὰ συμφραζόμενα νομίζω δι τοι απαιτοῦσιν ἔννοιαν μᾶλλον κολαστικὴν ή ἐπιτατικὴν τοῦ λάναξ. Απαξ μάλιστα ἀναφέρεται βανακατερός, ὅστις συγχρόνως τιτλοφορεῖται ἀνάκτερος: Ατουκο ετεδομό βανακατερό ονατο εκε (τοσο)δε πεμπο (το) = "Ατυχος ἐντεσδόμος ἀνάκτερος δνατον ἔχει, τοσπόνδε σπέρμο, πυρὸς $\frac{1}{60}$. Ενιακοῦ δυνατὸν νὰ πρόκειται περὶ θεῶν (Διοσκούρων?), πάντως δὲ περὶ προσώπων βασιλικῶν (ἄν είναι πρόσωπα), διότι ἀναφέρεται τέμενος: *λανάκτερον* τέμενος ("Ανακτέρων τ. ?") τόσσοιο σπέρμα κλπ. Ισως καὶ δ "Ατυχος καλλιεργεῖ γῆν ἀνάκτερων".

Ο CHADWICK (Mycenaeans, 13) θεωρεῖ ἐνδιαφέροντα τὸν ἐπιθετικὸν αὐτὸν σχηματισμὸν ἐκ τοῦ *λάναξ* δ σχηματισμὸς ἐπιθέτων, γράφει δὲ CH, μὲ τὸ ἐπίθημα -τερος, διερ θραδύτερον ἔχοντες εἰδικῶς ὡς ἐπίθημα συγκριτικοῦ

18. Εἰς τὴν πινακίδα PY En 02. 5. "Αλλὰ καὶ εἰς τὰς πινακίδας PY En 08. 8. 23. En 03. 2, En 05. 8 ἀκολουθεῖται τὸ δνομα τοῦ κατὰ τὴν «*ἀποκρυπτογράφησιν*» γνωφίως (κα-να-πε-ρο) pe-ki-ta ὥπτο τῆς λέξεως *wanakatero*.

βαθμοῦ, ἡ το περισσότερον διαδεδομένος εἰς τὴν πρώιμον ἐλληνικήν, ὡς μαρτυροῦν τὰ δμητικὰ θηλύτερος, δεξιτερὸς καὶ παρόμοιοι σχηματισμοὶ εἰς τὴν Ἀρκαδικήν καὶ Ἡλιακήν, ὡς ἀρρέντερος.

‘Η περὶ ἡς πρόκειται λέξις ἀπαντᾷ καὶ ἐν Κρήτῃ, εἰς τὴν πινακίδα KN 976. 1, προσέτι δὲ καὶ ἐν Θήβαις, εἰς ἐπιγραφὴν ἐνὸς ἐκ τῶν ἀμφορέων τῶν ἀνακαλυφθέντων τῷ 1921 ὑπὸ τοῦ ΑΝΤ. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Κάδμου. Ἐπιγραφὰς τῶν ἀγγείων τούτων ἀναγινώσκει ὁ BJÖRCK, (120—121) ὡς ἔξης, συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκυπτογράφησιν» :

- (¹⁰) C. I=Evans 1. ka-u-no o-da,-ru-wi-jo wa-na-ka-te-ro
C. II=Evans 9, e-u-da-mo wa-to ri-ku-ta-o
C. III=Evans 2, 3, a-re-me-ne wa-to re-u-ko-jo
C. IV=Evans 4, a-re-?-me-ne wa-to re-u-ko-jo
C. VI=Evans 5, 6, pi-pi wa-to ja-ro-no
C. V=Evans 14+17, e-wa-ko-ro [wa-to] ka-ma-ti-jo-jo
C. XIII=Evans 8, (ἀνδρ. ὄνομα εἰς τὴν ὄνομα.) [wa-to?] [da,-] ni-jo-jo
‘Ο BJÖRCK ἀποδίδει: eudamo=Εὐδαμος' ewakoro=Εὐάγορος' are-mene=’Αρ(ε)μένης' kauno=Χαῦνος' pipi(¹¹)=? Πίπις (προελληνικὸν ὄνομα) reukojo γενικὴ ὄνοματος Λεῦκος' τὸ ὄνομα kamatijo θὰ ἔδει νὰ συσχετισθῇ μᾶλλον πρὸς τὴν φύσιν τοῦ κάμνων ὑπὸ τὸ ὄνομα jarono δυνατὸν νὰ ὑποκρύπτεται τὸ ὄνομα Ἰάλλων. ‘Ως πρὸς τὴν λέξιν wa-to δ. B. φρονεῖ, ὅτι ἀντιπροσωπεύει προσηγορικὸν (=Φαστός), ὡς προέτειναν καὶ οἱ VC (Evidence, 96) (¹²) Διὰ τὴν λέξιν wanakatero, δ. B. ἔχει τὴν γνώμην ὅτι δύναται αὗτη ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἡ γενικὴ ὄνοματος (Φανακτῆρος) ἢ κτητικὸν ἐπίθετον εἰς τὴν ὄνομαστικήν, Φανάκτερος=ἀνήκων εἰς τὸν ἀνακτα, ὡς προτείνουν οἱ VC (Evidence, 96).

ζ) Πινακὶς PY Eb 35.

Οἱ VC παρατηροῦσιν (Evidence, 99) ὅτι ἡ πινακὶς αὗτη περιέχει τὴν μακροτέραν συνεχῆ μυκηναϊκὴν περίοδον λόγου ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνευρεθεισῶν καὶ ἀνακαλύπτουσιν ἐν αὐτῇ τὸ ἀπαρέμφατον ἔχειν (e-ke-e=ἔχεεν). Τὸ κείμενον ταύτης μεταγράφουσι καὶ μεταφράζουσιν οὕτω :

1. i-je-re-ja e-ke-qe e-u-ke-to-qe e-to-ni-jo e-ke-e te-o
=ἴεσια ἔχει κως εῦχετό κως etonijo ἔχεεν θεῷ

19. C=GIOVANNI PUGLIESE CARRATELLI, Le iscrizioni preelleniche di Haghia Triada in Creta e della Grecia peninsula, (Monumenti Antichi, XL, 1945, col. 603—608. Πρβλ. Sir ARTHUR EVANS, PM, IV, 2, σελ. 787 κ. ἔ.).

20. ‘Ο SITTIG, (98) προτιμᾷ, ἀντὶ pi-pi, ἀνάγνωσιν ὄνοματος Kankas ἡ Kalchas ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀντιστοίχου κυπρομινωικῆς καὶ κυπριακῆς φωνητικῆς λέξιας τοῦ σχετικοῦ σημείου.

21. ‘Η λέξις αὗτη ἀπαντᾷ καὶ εἰς τὰς πινακίδας KN 902. 3 (δις) καὶ KN 903. 1 (βλ. εἰκ. 4) ἀλλ' ἀμφιβολον εἶναι ἂν ἡ σημασία «ἀστός». Θὰ ήρμοζεν ἐκεῖ πρὸς τὰ συμφωνούμενα.

2. ko-to-no-o-ko-de ko-to-na-o ke-ke-me-na-o o-na-ta e-ke-e

= † κτοινοόχφ δὲ κτοινάων? κεκειμενάων † ὄντα ἔχεεν ΠΥΡΟΣ 3 $\frac{57}{60}$

*Κατὰ τοὺς VC, ἡ γραφὴ ἔχεεν ἐπιθεβαιοῖ τὴν παραγωγὴν τῆς καταλήξεως τοῦ ἀπαρεμφάτου ἐκ τοῦ *-esēn.

*Η φοάσις ke-ke-me-na ko-to-na ἀπαντᾶ εἰς πολλὰς πινακίδας τῆς Πύλου, ὅν τὸ κείμενον φάνεται σχετιζόμενον πρὸς καλλιέργειαν δημητριακῶν (Ερ 01—Ερ 05, κλπ.).

*Ο FURUMARK (36 κ. ἑ.) φρονεῖ ὅτι ἐκ τῶν κειμένων τούτων προκύπτει σαφῶς, ὅτι kotona kekemena=κτοίνα κεκειμένā (?) εἶναι γῆ ἀνήκουσα εἰς τὸ κράτος ἢ εἰς τὸν δῆμον - (εἰς πολλὰς ἐκ τῶν πινακίδων ἀναγινώσκεται ὑποθετικῶς ἢ λέξις da-mo=δάμιος), ἐνῷ ko-to-na ki-ti-me-na=κτοίνα κτιμένā—ώς ἀναγινώσκεται εἰς ἄλλας πινακίδας, PY Eo 01—06, κλπ.—ἐνδεικνύει γῆν κατεχομένην ὑπὸ ἴδιωτῶν.

Κατὰ τὸν PALMER, (25), ἡ λέξις kotona δριθῶς ἐσχετίσθη ὑπὸ τῶν VC πρὸς τὴν Ροδίαν λέξιν κτοίνα, σημαίνονταν εἰδός τι ἐδαφικῆς διαιρέσεως. Μία κτοίνα, γράφει δ. P., θὰ ἦτο ἀρχικῶς τμῆμα γῆς ἐκχερσοθείσης, καὶ συνεπῶς θὰ ἦτο αὕτη ἀρχικῶς ἡ ἴδιωτικὴ κτῆσις τῶν ἐκχερσωτῶν. Αὕτη δὲ εἶναι προφανῶς ἡ τεχνικὴ σημασία τῆς λέξεως kitimena εἰς τὰς πινακίδας τῆς Πύλου. *Οσον ἀφορᾷ εἰς τὴν λέξιν kekemena, ἥν οἱ VC ταῦτιζουσι πρὸς τὴν λέξιν κεκειμένα, μετοχὴν παρακειμένου τοῦ κείμαι, δ. P. μετ' ἀνάλυσιν τοῦ ζητήματος, ἀγεται εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ λέξις αὕτη σχετίζεται πρὸς τὴν ἐλληνικὴν κοινός, οὐσαν οματικὸν ἐπίθετον ἐκ ρίζης *κει.

*Ο WEBSTER δέχεται ὅτι kotona kitimena θὰ ἐσήμαινε γῆν παραχωρηθεῖσαν εἰς τοὺς ἀρχικοὺς οἰκιστάς, ἐν διαχρίσει πρὸς τὴν kotona kekemena, ἥτις ενρίσκετο εἰς τὴν κατοχὴν τῆς κοινότητος. Άι πινακίδες τῆς Πύλου ἐνδεικνύονται, κατὰ τὸν W., τὴν ὑπαρξίν τριῶν κατηγοριῶν ἔγγείου κτῆσεως; temenos, kitimena, kekemena.

Θὰ ἡδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι αἱ ὑποθετικῶς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκόμεναι λέξεις kekemena καὶ kitimena ἐμφανίζουσιν ἀσφαλῶς σχέσιν πρὸς τὰς λέξεις kekeme καὶ kitime, ἀντιστοίχως, ἐξ ὧν ἡ μὲν ἀπαντᾶ εἰς τὴν πινακίδα PY Eo 03.2, ἡ δὲ εἰς τὰς πινακίδας PY En 01.3 καὶ En 03.1. Τὸ σημεῖον A 6 τοῦ Index (ὑπὸ ἀρ. 6 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin), εἰς δὲ ἔχει προσδοθῆ ἡ ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία πα., ἐμφανίζεται πολλάκις ἐν τέλει λέξεων ὡς ἀντιρροσωπεῦνον κατάληξιν ἢ ἐπίθημα· ἔχομεν καὶ πολλὰ ἄλλα σχετικὰ παραδείγματα, ὡς εἰς τὰς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένας λέξεις: a-to-mo/a-to-mo-na, a-ja-me/a-ja-me-na, ko-to/ko-to-na, ko-pi/ko-pi-na ke-re/ke-re-na κλπ.—(προβλ. καὶ τὰ δύο παραδείγματα ἐκ τῆς Lin A: ru-ni/ru-ni-na, HT 25a.2/HT 11b.8, καὶ pa.-ni/pa.-ni-na 85a.2, 102.2/6b.6, 93a.1,8). *Αφ' ἐτέρου, εἰς τὴν πινακίδα PY Eb 20.2 ἀναγινώσκεται ἡ λέξις ke-ke-me-no (=ke-ke-me+no?, προβλ. τὰς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένας λέξεις: do-ti-jo/do-ti-jo-no, a-ke-re-mo/a-ke-re-mo-no. tu-wi-no/tu-wi-

no·no, a·ja·me/a·ja·me·no, po·so·ri·jo/po·so·ri·jo·no, e·ko·so/e·ko·so·no, ta·ra·to/ta·ra·to·no, κλπ.). Ἐναλλαγῆς τελικῶν σημείων, ἀναγινωσκούμενων κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» να, πο, ἔχομεν ἐπίσης καὶ ὅλλα παραδείγματα, ὡς: wo·zo·me·na/wo·zo·me·no, a·ja·me·na/a·ja·me·no (πρβλ. a·ja·me), ko·to·na/ko·to·no (πρβλ. ko·to), a·ta·na/a·ta·no (πρβλ. a·ta), ke·re·na/ke·re·no (πρβλ. ke·re). Είναι λοιπὸν πιθανὸν δτι αἱ βασικαὶ λέξεις θὰ ἦσαν αἱ ὑποθετικαὶ kekeme καὶ kitime.

η) Πινακίς KN 04 04, (βλ. εἰκ. 5).

Οἱ VC (Evidence, 100) μεταγράφουσι καὶ ἔρμηνεύουσι τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης, ἀναφερούμενης εἰς ἀρματα (chariots), ὡς ἔξης:

1. do·we·jo i·qo·e·qe wi·ri·ni·jo o·po·qo ke·ra·ja·pi o·pi·i·ja·pi
= δόρφειος ἵκκω·..., Μιρινιὸς? δυποκως κεραιάφι † ὄπιτάφι
2. I·QI·JA ku·do·ni·ja mi·to·we·sa·e a·ta·ro·mo·te·me·na
= ἵκκωιαι Κυδωνίας † μιλτόφεσσαι ? ἀραρμοστμέναι

[Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν μετάφρασιν: «Chariots of Kydonia painted red ant with joinery work complete The horse...is of wood (=δούρειος; or «of oak»?) and the rail (?) of fig-wood with fittings (?) of horn». Μετάφρασις τῆς ἀγγλικῆς ἀποδήσεως κατὰ MAPINATON (147): «Ἄρματα τῆς Κυδωνίας, βεβαμένα ἔρυθρα καὶ μὲ πλήρη ἔξαρτησιν. Τὰ ἵππο...είναι ἐκ ξύλου (=δούρειος· ή «ἐκ δρυός»?) καὶ δ τροχὸς (?) ἐκ συκῆς μετὰ συνδέσμων (?) ἐκ κέρατος»].

Ο FURUMARK (56) φρονεῖ, δτι τὰ τρία ἐπίθετα (do)-we-jo, wi·ri·ni·jo καὶ ke·ra·ja·pi δύνανται νὰ ταῦτισθοῦν μὲ τὰ δόρφειος, Μιρινιὸς (=ἔρινεός?) καὶ κεραιός. Ἀλλὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς ταῦτα οὐσιαστικὰ είναι δύσκολον νὰ καθορισθῶσι γλωσσικῶς.

Ο GEORGIEV (84) προτείνει διὰ τὴν λέξιν οριϊαρί ἀπόδοσιν *δρπιαφι ἐκ τοῦ *δρπία.

Ο N. ΠΛΑΤΩΝ (158—160) παρατηρεῖ δτι, ἀντὶ νὰ ἔξετασθῇ ἀπ' εὐθείας τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ δτοῖον θὰ ἥτο δυνατὸν νὰ παρέχῃ ἡ φράσις τῆς 1ης σειρᾶς: do·fe·jo i·x·fo·e·x·fe Μι·ρι·νi·jo o·po·x·fo κε·ρα·ja·pi o·pi·i·ja·pi, θεωρεῖται ὡς «ντὲ φάκτο» προελθοῦσα μετάφρασις: ξύλινοι ἵπποι καὶ διντοις (τοῦ ἀρματος) ἐκ ξύλου ἀγριοσυκῆ: οὐδὲ ζείγηται ἐξ δτοῦ, καὶ τοῦτο μάλιστα χωρὶς νὰ δοθῇ ιδιαιτέρα προσοχή, ἀν ἡ προτεινούμενη μεταγραφή: δόρφειος ἵππο.... Μιρινιὸς δυποξ κεραιάφι δπιαφι είναι δυνατὸν νὰ σταθῇ λογικῶς καὶ γλωσσικῶς. «Νὰ παρασύρεται δέ τις, προσθέτει δ Π., ἐκ περιγραφῶν τοῦ Ὄμηρου εἰς ἀναγνώρισιν ἀναλόγων εἰς πινακίδας λογιστικοῦ ἀρχείου μοῦ φαίνεται λίαν τολμηρόν. Ἐπειδὴ δ Λυκάων μὲ ξύλου ἀγριοσυκῆς κατεσκεύασεν διντυγα ἀρματος (Πλ., Φ 37—38), εἰς πινακίδα ἀρμάτων τῆς Κνωσοῦ τὸ Μι·ρι·νi·jo o·po·x·fo γίνεται διντος· εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ὑπάρχει οὔτε ἔρινες οὔτε διντος».

Διὰ τὴν λέξιν οριϊαρί, ήτις ἀπαντᾷ εἰς ὅλας πινακίδας ἀρμάτων—(π. χ. ἐν πινακίδι KN 04 01, σειρ. 1: a·ra·ru·ja a·ni·ja·pi wi·ri·ni·jo o·po·qo ke·ra·ja·pi o·pi·i·ja·pi)—δ MERIGGI, (70—78) παρατηρεῖ, δτι δρθῶς δ VENTRIS

διείδεν, ότι ή κατάληξις -ρι ΐσοδυναμεῖ πρὸς τὴν -φι, ἀντιπροσωπεύουσα τὴν κατάληξιν τῆς δοτικῆς δργανικῆς. Δὲν παραδέχεται δμως τὴν ἐρμηνείαν τῶν VC «ήνια» διὰ τὴν λέξιν α-πι-ja, φρονῶν ὅτι απίja- θὰ ἡτο μᾶλλον τὸ ὑλικὸν ἔξι οὐ ἡτο κατεσκευασμένον τὸ ἄρμα, πιθανῶς εἰδός ἔντου, ἀπὸ τὸ ὅποιον (εἰς τινας περιπτώσεις) φαίνεται ἐπίσης κατεσκευασμένον ἔτερον μέρος ἐνδεικνυόμενον διὰ τῆς φράσεως ο-υ-qe, α-πι-ja, po-si. Ὅτι εἰς τὴν λέξιν α-πι-ja- ὑποκρύπτεται ὑλικόν, συνάγεται κατὰ τὸν M. ἐκ τῆς παραλλήλου διατυπώσεως ο-υ-qe, po-si, e-re-pa, ἐν ἥ e-re-pa=ἄλεφας ἀπέχει τὴν θέσιν τοῦ απίja-. 'Αφ' ἐτέρου, διὰ τὴν ἀνωτέρω παρατεθεῖσαν λέξιν do-we-jo, ἡτις ἐρμηνεύεται ως σημαίνοντα δούρειος, δ MERIGGI φρονεῖ ὅτι προδήλως ἔχομεν εἰς αὐτὴν τὸ ἀριθμητικὸν δύο, οὗτο δὲ ἔξηγει τὴν πρώτην φράσιν τῆς 1ης σειρᾶς τῆς πινακίδος KN 04.04 dovejo ιροερε: «καὶ δύο ἵπποι», ἥ «καὶ μὲ δύο ἵππους».

'Επεχειρήθη ἐρμηνεία καὶ πολλῶν ἀλλων φράσεων ἥ λέξεων διαφόρων πινακίδων τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Πύλου. Δὲν εἶναι δμως δυνατὸν νὰ μνημονευθῶσιν ἐνταῦθα ἀποσαι αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως» προταθεῖσαι ἀναγνώσεις, διότι τὸ παρόν ἀρθρὸν θὰ δεῖτείνετο ὑπὲρ τὸ δέον. Παραδέτομεν, ἐν τούτοις, κατωτέρῳ ἀριθμόν τινα φράσεων ἥ μεμονωμένων λέξεων, μετὰ τῶν ἔξηγήσεων αἵτινες δίδονται εἰς αὐτάς, πρὸς πληρεστέραν ἐνημέρωσιν τῶν 'Ἐλλήνων ἀναγνωστῶν (").

ku-ru-so=χρυσός· a-ku-ro=ἄργυρος· a-ke-ro=ἄγγελος· ka-ko=χαλκός· si-to=σῖτος· ta-ra-nu=θράννυς· ta-ra-si-ja=ταλασία· ke-ro-si-ja=γερονσία· pa,-si-re-u=βιασιλεύς· o-ro-ke-we=ἄρχεψ· po-pe-re-a=νωφρέα (ἀνωφρέλη)· o-pi-ro-qo=ἐπίλοιπος· pa-ka-na=φάσγανα· me-ri=μέλι· te-ra-pe-te=θεραπευτήρ· te-ta-po-ti=θεραποντίς· ko-wo=κόρφοι (κούρφοι)· qo-u-ko-ro=βουκόλοι· na-u-do-mo=ναυδόμοι· a-ro-u-ra=ἄρουρα· ke-se-nu-wi-ja=ξένφια· we-we-e-a=Φερφέα (=φερᾶ)· e-ri-ka=ἔλικη· ra-ptē=Φαρτήρ· ra-pi-ti-ra,=Φράπτιειραι· re-u-ko-nu-ka=λευκώνυχα καὶ po-ki-ro-nu-ka=τποικιλώνυχα — τὰ δύο αὐτὰ ἐπίθετά ἀναφέρονται εἰς pa-we-a=φάρφεα (").
κο-ri-a,-da-na=κορίαννον, κορίανδρον, (τκορίαδνον) καὶ ku-pa-ro,=κύπαρος· αἱ δύο αὐταὶ λέξεις χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῶν VC ὡς tu-we-a=θύμφεα, «spices?».

22. Βλ. καὶ τὸν Index τοῦ ἀρθροῦ Evidence τῶν VC. 'Ο GEORGIEV δημοσίευε (πελ. 72-85) ἀλφαριθμικὸν εὑρετήριον περὶ τὰς 1200 ὑποθετικὰς ἀναγινωσκομένας λέξεις μετὰ τῶν προτεινομένων ἐρμηνειῶν. Εὑρετήριον 1558 λέξεων τῆς Lin. B ἐδημοσίευσε καὶ δ VENTRIS περὶ τὰ τέλη τοῦ 1958, ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθην νὰ λάβω γνῶσιν αὐτοῦ, διότι, ὡς εἰχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μὲ πληροφορήσῃ δ συγγραφέυς, τούτῳ ἐτυπώθη εἰς ἀλάχιστα δηντίτυπα.

23. Πρόβλ. BJÖRCK, Σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ B. (278) ἀναφερομένην λέξιν ko-ro-ki-no-jo=κρόκινος, αὗτη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διορθώσεως τοῦ BENNETT—(Junctions of fragments..., Minos III/2,126)—θὰ ἀνεγινώσκετο ko-ro-ki-no, φαίνεται δὲ δει θὰ ἡτο μᾶλλον κύριον δνομα, σχετιζομένη πιθανῶς πρὸς τὴν ὑποθετικὰς ἀναγινωσκομένην λέξιν πινακίδων τῆς Πύλου ko-ro-ki-ja (66 B. 8), ἡτις ἀντιπροσωπεύει κύριον δνομα.

Ενδρηνται εις τὴν πινακίδα PY Un 08, ἃς τὸ κείμενον μεταγράφεται κατὰ τὴν «ἀποχρυπτογράφησιν» ώς ἔξῆς:

1. o-do-ke a-ko-so-ta
2. tu-we-ta a-re-pa-zo-o (¹⁴)
3. tu-we-a a-re-pa-te
4. ze-so-me-no
5. ko-ri-a-da-na (Ιδεόγρ. καὶ ἄρ. 6)
6. ku-pa-ro, (δυοιον ίδεόγρ. καὶ ἄρ. 6, ὡς καὶ ἄλλα ίδεογράμματα συνοδευόμενα ὑπὸ διαφόρων ἀριθμῶν).

Ο MAPINATOΣ (146) παραθέτει τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἀνωτέρῳ κειμένου μεθ' ἔρμηνείας, κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ VENTRIS, ώς ἀκολούθως:

1. ? ως δο-κε A-κ-σο-τας
2. του-βεσ-ται α-λει-φο-ζο-κο (¹⁴)
3. του-βε-α α-λει-φα-τει
4. ζε-σο-με-νοι
5. κο-ρι-α-δα-να (6 μον.)
6. κου-παι-ρο (6 μον.)

= 'Ως (=Οὔτως) ἔδωκεν Ἀξώτας Θυέστα φάλειφοζόχψ (¹⁴) (?) θύεα ἀλείφατι ζεσομένφ: κορίαδα 6 μονάδας, κύπαιρον 6 μονάδας.

Τὴν λέξιν ζεσομένο δ CHADWICK (Mycenaeans, 8) θεωρεῖ ώς δυναμένην νὰ συσχετισθῇ πρὸς τὸ θῆμα ζέω.

Ο PALMER, (21), μεταφράζων ἐπίσης τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ταύτης, γράφει δτι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Θυέστα (¹⁵) ήτο «ἀλειφαζόσ».

Τὴν λέξιν arepate δ FURUMARK (41) ἀποδίδει διὰ τοῦ ἀλειφάρτει. Συνεχίζομεν τὴν παράθεσιν λέξεων :

di-da-ka-re=διδασκαλε[ιον] ? a-ko-ro-we-e=τάχροφες («of uniform colour» ?) e-to-wo-ko=τέντοφοργοί (armourers) to-ko-so-wo-ko=τοξοφοργοί ko-wi-ro-wo-ko=τκοφιλοφοργοί i-je-ro-wo-ko=ιεροφοργός e-to-wo-ko=ἐντοφοργοί ku-tu-so-wo-ko=χρυσοφοργοί πο-ri-wo-ko=*νωριφοργός a-ru-ko-wo-ko=τάμπυκοφοργοί to-ko-do-mo=τοιχοδόμοι da,-ru-to-mo=δρυτόμοι ai-ki-a,-ri-jο=αιγιάλιοι e-re-ta=ἔρεται pe-re-ku-ta=πρεσγύτας (γέρων) ke-ra-me-we=κεραμῆφες ka-ra-we=γραμῆφες a-ri-po-re-we=ἄμφιφορῆφες i-ja-te=

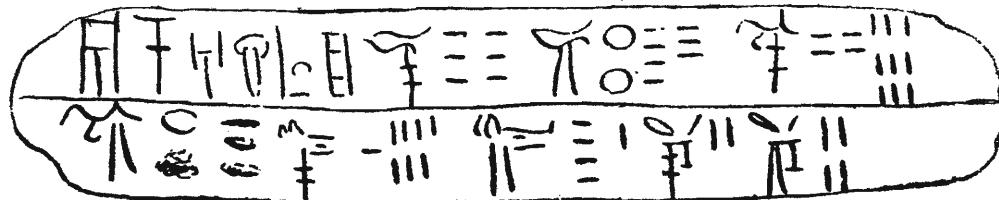
24. Εἰς τὸ κείμενον, τὸ τελευταίον σημείον τῆς δευτέρας λέξεως τῆς θας σειρᾶς είναι τὸ εἰς δ ἔχει προσθόθῃ ἡ ἀξία ο' ἀλλ' εἰς τὴν μετάφρασιν ἀποδίδεται τοῦτο διὰ τῆς συλλαβῆς ·κο=·χφ.

25. Σημειωτέον, δτι ἡ ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένη ώς τυπετα λέξις, ἡ ἀποδιδομένη διὰ τοῦ κυρίου δύναματος Θυέστης, ενδρηται ώς δεύτερον συνθετικὸν μέρος τῆς λέξεως 59 B. 11 (KN 894,4), δπαντώσης εἰς πινακίδα τροχῶν δρμάτων καὶ ἀναγινωσκομένης κατὰ τὴν «ἀποχρυπτογράφησιν» o-da-tu-we-ta δύο ἀλλαι πεντασύλλαβοι λέξεις, δρχόμεναι διὰ τοῦ αὐτοῦ πρότου δισυλλάβου μέρους καὶ ἐπίσης εἰς δμοίον περιεχομένον πινακίδιας δπαντώσαι, είναι αι 59 B. 10 (KN 0446) καὶ 59 B. 12 (KN 0485), ἀναγινωσκόμεναι ἀντιστοίχως o-da-ke-we-ta καὶ o-da-ku-we-ta.

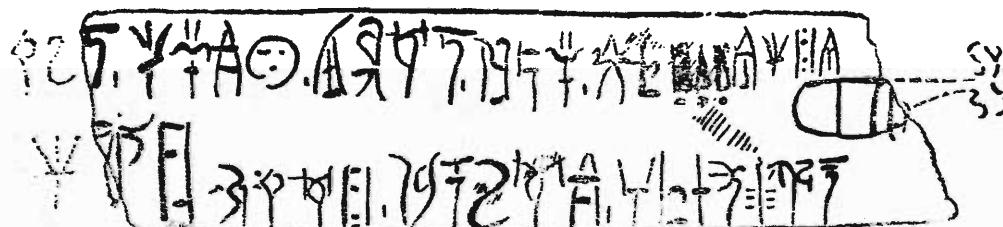
ἰατήρ' τα·τε·re==στατῆρες' te·ko·to·ne=τέκτονες' ka·ru·ke=καρύκει (κήρυξ)' ka·ma·e·u=κμαεύς' o·na·to=τόνατον ἢ ὠνάτον, ἐκ τοῦ ὠνά (πρᾶξις πωλήσεως)' o·na·te·re=τόνατηρες, ἢ οἱ κατέχοντες ὠνάτον' o·ka = *δρχά' pa·ro= παρὸ (παρά)' a·pe·o·te=ἀπέόντες' e·o=ἔών' o·pe·ro·te=δφέλλοντες' tu·ka·te·re= θυγατέρες (²⁶)' re·qo·me·no=λειπόμενοι' ka·ke·we o·u·di·do·si=χαλκῆτες οὐδίδοντι' o·o·pe·ro·si ri·no o·pe·ro (PY, Nn 01.1)=δ δφέλλονσι λίνον, δφελος' wo·wo=φόρος καὶ πληθυντ. wo·wi·ja=ὅρια si·a,-ro=σιάλονς' me·ki·ta= μέγιστα' ka·pa=καρποί (fruits?, WEBSTER, 11' ἢ οὔτως ἀναγινωσκομένη λέξις—72 A.3, Index—είναι κοινή εἰς τε τὴν Κνωσὸν καὶ τὴν Πύλον, προστιθμένη δὲ εὑρηται καὶ εἰς πινακίδας τῆς Ἀγίας Τοιάδας, Lin. A, πρβλ. PERUZZI EM.. Aportaciones a la interpretación de los textos minoicos σ. 111)' ku·su·to·ro·pa, =συστροφὴ (ἀνθροιστικὸν σύνολον, cumulative total)' e·wi·su·zo·ko, ἢ λέξις αὐτὴ φαίνεται περιέχουσα, κατὰ τὸν MERIGGI, 15, τὴν λέξιν σύζυγος ἢ τοὐλάχιστον τὴν λέξιν ζυγόν' po·ni·ni·jo=ποίμνιον ἢ Ποιμνίων, Ποιμένιος' a·pa·u·ro=ἄπανλος ἢ ἀφανρος?' e·ke·pu·te·ri·ja=ἔχ/κεφυτηρια'

26. Ἡ λέξις εὑρηται εἰς τὴν πινακίδα MY Oe 106 2, ἀλλὰ νομίζομεν διτι ἡ σημαία «θυγατέρες» δὲν φαίνεται παρουσιάζουσα πιθανή σχέσιν πρὸς τὰ συμφραζόμενα. Ἐπειδὴ πολὺς λόγος γίνεται καὶ διὰ τὰς ἔλληνικὰς λέξεις ποὺ ἀναγινώσκονται, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», εἰς τὰς μέχρι τοῦδε δημοσιευθείσας πινακίδας τῶν Μυκηνῶν (τὰς ἀνακαλυψθείσας ὑπὸ τοῦ WACE τῷ 1952), παραθέτομεν κατωτέρῳ κατάλογον τῶν μυκηναϊκῶν λέξεων—πρβλ. BENNETT, MY—μεταγράφοντες συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν». (Παρατίθενται μόνον αἱ 78 πλήρεις λέξεις, κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ σχετικοῦ καταλόγου τοῦ BENNETT ἐξ αὐτῶν ἀρκεταὶ εὑρηται καὶ εἰς πινακίδας εἴτε τῆς Κνωσοῦ εἴτε τῆς Πύλου, ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρας, ως σημειούται σχετικῶς ἐν παρενθέσει). (Βλ. καὶ εἰκ. 6).

1. pa-na-ki, 2. pa-se-ri-jo, 3. pa-we-a, (πρβλ. pa-we-a, KN), 4. pa-we-si-jo, 5. pa-ka (PY), 6. te·pa·i, 7. te·ra·wo, 8. to·te·we·ja·se·we, 9. to·so (KN, PY), 10. to·so·ne, 11. to·ti·ja, 12. na·su·to, 13. na·ta·ra·ma, 14. di·ke, 15. di·we·se·ja, 16. a·to·po·qo (PY), 17. a-na ? (=no ?), 18. a·qi·ti·ja, 19. a·ne·a, 20. a·ti·ke·ne·ja, 21. a·pi·do·ra (πρβλ. a·pi·do·ro, KN), 22. a·pi·erra, 23. a·ke·ti·ri·ja·i (PY πρβλ. a·ke·ti·ri·ja, KN, PY), 24. a·ko·ro·ta, 25. a·z* (KN), 26. mo·i·da, 27. pa·da·wa·so, 28. za·ku·si·jo, 29. ne·wo (KN), 30. re·ka·sa, 31. i·te·we·ri·di, 32. i·jo·qe (πρβλ. i·jo, KN), 33. i·ta·da·wa, 34. sa·pa (KN), 35. qo·zo, 36. ti·tu·so, 37. e·ro·pa·ke·ta (πρβλ. e·ro·pa·ke·u, e·ro·pa·ke·ja, KN), 38. e·u·po·ro·qe (πρβλ. e·u·po·ro·wo, PY), 39. e·ke·ne, 40. e·we·pe·se·so·me·na, 41. pi·ko·da·ke, 42. pi·we·ri·di, 43. pi·we·ri·si, 44. wo·ro·ne·ja, 45. ke·re·no (PY), 46. ke·ra·so, 47. de·u·ki·jo·qe (πρβλ. de·u·ki·jo·jo, KN), 48. pu·ka·ro, 49. wa·a,-ta, 50. wa·ra·pi·si·ro (πρβλ. wa·ra·pi·si., PY), 51. ta·ra·si·ja (KN, PY), 52. o·te·ra, 53. o·u·ko, 54. o·u·ka, 55. o·no (KN, PY), 56. o·ri·ko, 57. o·ta·pa·ro·te·wa·ro, 58. o·ta·ki, 59. o·pe·ra·no·re, 60. tu·ka·te·re, 61. ko·ro·to, 62. ko·wo (KN, PY), 63. ko·no·?pu·da·ro·qe, 64. ko·ma·ta, 65. pe·ru·si·nwa (KN), 66. pe·re·ke·we (PY), 67. pe·ra·ko·no, 68. we·i·we·sa, 69. ka·na·pe·we (πρβλ. ka·na·pe·u, ka·na·pe·wo, PY), 70. ka·sa·to (PY), 71. ka·ke·wi, 72. ka·ri·se·u·qe (πρβλ. ka·ri·se·u, KN, PY), 73. ka·ta·ro (KN), 74. ma·no, 75. ku·so (PY), 76. ku·ka, 77. su·te·ra καὶ 78. au·ja·to' (τὸ πρῶτον σημεῖον τῶν δύο τελευταίων λέξεων είναι τὸ ὅπ' ἄρ. 85 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin, D18 τοῦ Index, παριστῶν κεφαλῆν χοίρου' δ FURUMARK, 112, ἔχει προσθῶσει εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίαν συ' ἐπίσης δ CARRATELLI, 223, προσδίδει εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίαν συ' δ GEORGIEV, 71, προτείνει τὰς ἀξίας δ καὶ σῇ).

Εικ. 4. (Πιν. KN 903) 'Η πρώτη λέξις ἀναγνινώσκεται κατά τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»: wa-to = *Ξαστός* (βλ. σελ. 201), ή δὲ δευτέρᾳ a-ko-ra-ja. Τὰ Ιδεογράμματα' ἀντιρροσωπεύουν ζῆται (πρόδρατα, βόσις, χοίρευς, ίππους) μετά τῶν σχετικῶν ἀριθμῶν (60, 270, 49 κλπ.).

Ex. 5. (Пнв. KN 04 04· βλ. σελ. 203—204).

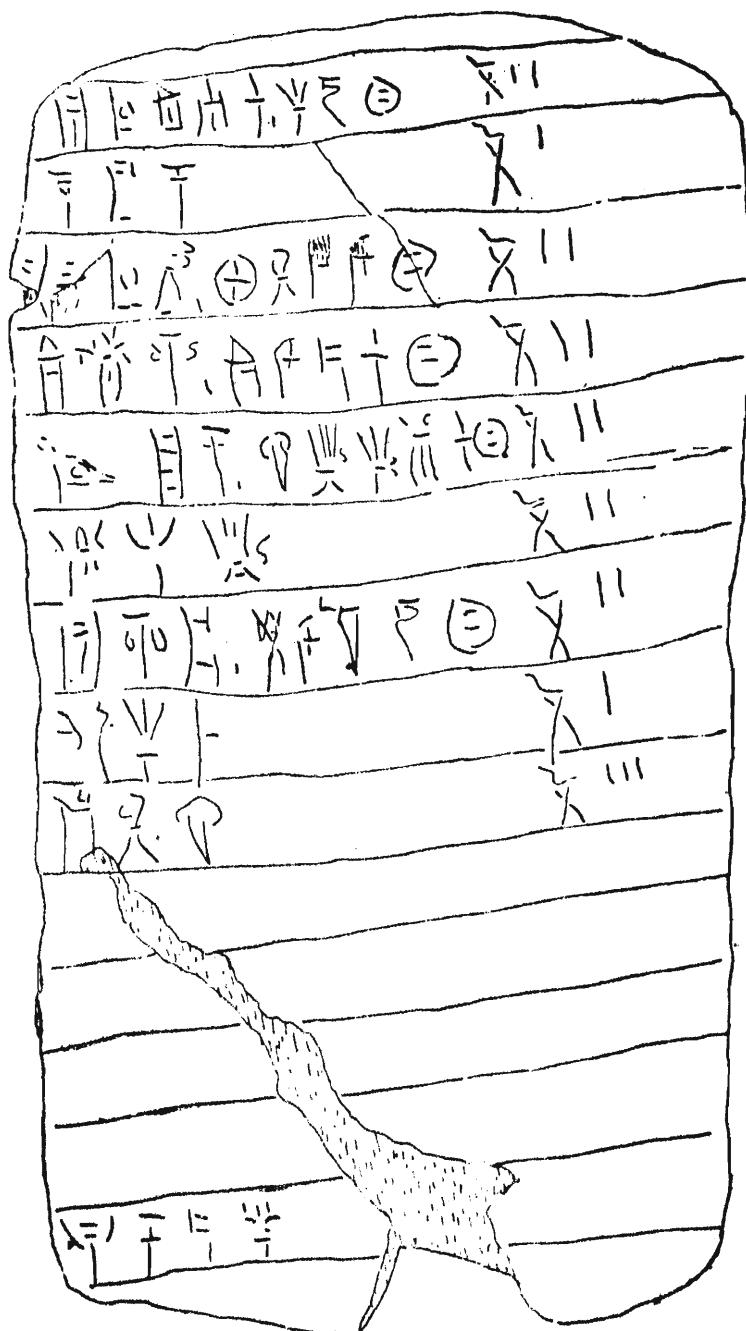
to-ro-no-wo-ko po-to-ri-jo=θρονοφόροι πτόλεως' de-u-ki-jo-jo me-no=δευκίου μηνός (¹⁹)· (κατά τὸν GEORGIEV, meno=Μένων ἢ *Μείνως>Μίνως)· e-ke-ro-qo-no=ἔγχε φόροινοι (PALMER,, 5), ἀλλ' ἡ λέξις φαίνεται ἀντιπροσωπεύουσα μᾶλλον κύριον δύναμα, δι' ὃ δὲ GEORGIEV τὴν ἀποδίδει διὰ τοῦ *Ἐκηλοφόνος (²⁰)· wo-no-qo-so=φοίνοκως (=οἶνοψ) we-to=ὗτος· po-ni-ki-jo=φοινίκιος· me-re-ti-ri-ja=μελέται (γυναικ. ἐπάγγελμα, ἀλετοῖς)· e-ru-mi-ni-ja=ἔλυμναι· ku-su-ro=ξύλον· ri-no re-po-to=λίνον λεπτόν· a-to-ro-qo=ἀρτοπόκωι=ἀρτοκόποι· (δι CHADWICK, Mycenaean 14. φρονεῖ διὰ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης ἐπιβεβαιοῦται ἡ θεωρία τοῦ SCHULZE, καθ' ἣν τὸ δεύτερον συνθετικὸν τῆς λέξεως ἀρτοπόκος σχετίζεται πρὸς τὸ πέσσω, πρβλ. καὶ si-to-ro-qo=σιτοπόκωος=μάγειρος· δι PALMER,, 23, ἔριμηνει : ἀρτοπόρωος=baker, μὲν δεύτερον συνθετικὸν ἐκ τῆς οὔτης *peqw, ἀλλὰ παρατηρεῖ διὰ τὴν λέξιν ra-wo-po-qo δυσκόλως δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, διὰ σημαίνει : «ἔκεινος ποὺ ψήνει τὴν λαόν», καίτοι ἔχομεν τὸ δημοκόπος· ἐνταῦθα τὸ ροδό δυνατὸν νὰ λισοδυναμῇ πρὸς τὸ -φοβίος ἐκ τοῦ *bhiegw=τρέχειν, πρβλ. Δηϊφόβος (*Dāwibhogwos=δι τρέπων τὸν ἔχθρὸν εἰς φυγήν)· qí-ri-ja-to=πρίατο· ki-ri-ta e-ru-ta-ra-ri=κριθή ἔρυθρᾶφι (²¹)· a-pu-do-si=ἀπύδοσις=ἀπόδοσις, (VC: repayment, repayment ?, FURUMARK: Abgabe' ὡς πρὸς τὴν λέξιν αὐτὴν, ἀπαντῶσαν εἰς πολλὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ καὶ εἰς 4 τῆς Πύλου, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ σφραγίδος ἐκ Πύλου, δ SUNDWALL,, σ.8, ὑποσ. 2, παρατηρεῖ διὰ τὴν προτεινομένης ἔρμηνείας «ἀπύδοσις» δὲν ἐπιτυγχάνεται δρμή ἔννοια τῆς σχετικῆς φράσεως εἰς τὰς πινακίδας PY Ma 06, 08, 10, 12)· a-ko-to-no=τάκτοινοι (²²), κλπ. κλπ.

27. 'Ο MERIGGI, (26) φρονεῖ, διὰ εἰς τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ ἀναγινώσκονται δύναματα ἔξι κρητικῶν μηνῶν: deukijo, wodewijo, diwiijo, karaerijo, rapato καὶ amakoro. (Σημειωτέον, διὰ ἡ τελευταία λέξις, μετὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ BENNETT—βλ. ἀνωτ. ὑποσημ. 23—θά μάνεγινώσκετο amakoto). Κατά τὸν SITTIG, (8δ), διὰ wodewijo θά ἦτο διὰ μήν διφρερωμένος εἰς τὴν ἐν Κρήτῃ τιμωμένην 'Λθηνᾶν Φαδίαν ἢ Φαδείαν. 'Ο FURUMARK (34) φρονεῖ ἐπίσης, διὰ ἀνακαλύπτονται εἰς τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ δύναματα 7 μηνῶν, ἥτοι τῶν ὧδι ἀνω 6 καὶ ἔτέρου ε-wo jo jo (εἰς τὴν γενικήν).

28. 'Ο PALMER,, (23) γράφει, διὰ ναὶ μὲν ἡ πρόδηλος ἔρμηνεία τοῦ δευτέρου μέρους τῆς λέξεως θά ἦτο -φόνος, ἀλλὰ παρατηρεῖ, τί φονεύουσιν οἱ ἐν τῇ πινακίδι ἀναφερόμενοι ἄνδρες καὶ γυναικες; Δύσκολον νὰ παραδεχθῇ τις διὰ φονεύουσιν ἔγχεις, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ σύνθετος λέξις θά μάνεγινώσκετο «ἔγχειλυοφόρον». Δι' διὰ φρονεῖ διὰ P. διὰ τὸ -qono ὑποχρύπτει -ποινος, *qʷei, *pay, πληρόνω, ὥστε τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶναι ἔγχειρο —, ὑπὸ τὴν σημασίαν «μισθός», πρβλ. ἔγχειρα καὶ τὸ κυριακὸν ὑχερόν=μισθός (wages) καὶ συμπεριλαμβάνεται διὰ PALMFR διὰ, ἔτι διὰ ἔρμηνεία του εἶναι δυθή, ἡ ὑπαρκίας ἡμερομισθίων ἔργατῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἰς τὴν Μυκηναϊκὴν Πύλον εἶναι γεγονός ἐνέχον οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν ἐνδιαφέρον.

29. 'Η λέξις ki-ri-ta δέον νὰ συσχετισθῇ πιθανῶς πρὸς τὴν λέξιν 84 A. 7 (KN 911.8), ἥτις, ἀναγινωσκομένη ki ri-wo, φαίνεται ἀντιπροσωπεύουσα κύριον δύναμα ὑπάρχον ἀλλὰ τρία πιριθείγματα πιθανῆς σχέσεως τῶν καταλήξεων τῶν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένων -ta, -wo, ἔτι διὰ τὸ χαρακτηριστικῶτερον εἶναι τὸ τῶν λέξεων 11 B. 28 (KN 293) καὶ 12 A.1 (PY Nn 01.4), αἰτινες ὑποθετικῶς ἀναγινωσκονται: di-wi-ja-wo καὶ di-wi ja-ta, φαίνονται διὰ μηφότερων ἀντιπροσωπεύουσαν κύριον δύναμα.

30. Δέν ἔμφαντεται ὡς πιθανή ἡ τοιαύτη ἔξηγησις τῆς λέξεως, ἥτις φαίνεται ἀντι-

Εἰκ. 6. (Πιν. ΜΥ Διά 10^η αἱ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγνώσεις τῶν ἐν τῇ πινακίδι ταύτῃ τῶν Μυκηνῶν περιεχομένων λέξεων παρατίθενται εἰς τὴν ὅπ' ἀριθ. 28 ὑποσημείωσιν, σελ. 206, ὅπ' ἀριθμούς—κατὰ σειράν τῶν ἐν τῷ κειμένῳ τῆς πινακίδος λέξεων: 50, 82, 12, 7, 72, 89, 88, 78, 63, 45, 49, 47, 26, 56 καὶ 16).

(Δὲν θὰ ἔξετάσωμεν ἐνταῦθα, δὸν ἡ σημασία πολλῶν ἐκ τῶν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένων ὑποθετικῶν λέξεων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς εὐπρόσδεκτος, λαμβανομένων ὅπ' ὅψιν ἀφ' ἐνδὸς μὲν τῶν συμφραζομένων, ἀφ' ἐτέρου δὲ τῶν ἐνδεικνυομένων συσχετίσεων· πρὸς τοιοῦτον ἔλεγχον ἀπαιτεῖται ἴδιαιτέρᾳ μελέτῃ).

Πολυάριθμα, ἀφ' ἐτέρου, εἰναι τὰ δνόματα προσώπων καὶ τόπων, τὰ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκόμενα. Ὁ TURNER, παραθέτων πίνακα πολλῶν ἐξ αὐτῶν, σημειοῖ ὅτι τὰ ἐπόμενα φαίνονται νὰ εἰναι Ἑλληνικά:

Asiatija, Dadarejode (=Δαιδάλεον δε ?) (¹), Daminio, πρβλ. (Ἐπί-) Δαμνος, Ekomeno (?) (Ορχομενός), Ewiripo (Εὔριπος), Kapatija (Καρπαθία ?), Karadoro (Χάραδρος), Kinidija, Korito (Κόρινθος), Korokutaijo (Κροκύλεια ? Κόρκυρα ?), Kupirijo (Κύπριος), Kutera (Κύθηρα), Miratija (Μιλάτιαι, ἐκ Μιλήτου ?), Pakijana (Σφαγία ?), Perakoraija (Περαχώρα), Pereuronade (²), Posidaijo (Ποτίδαια, κλπ.), Raminio (ἐκ Ραμνοῦντος ? Λήμνου ?), Reukotoro (Λευκτρον), Rijo (Ρίον), Uparakirija ("Υπερακρία), Urupijajo (Ολύμπιος ?).

'Απομένει ν' ἀποδειχθῇ, γράφει δια τὸν TURNER, ὅτι τινὲς ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐναρμονίζονται πρὸς τοὺς μεταγενέστερον τιθεμένους εἰς τὸν χάρτην τῆς 'Ἑλλάδος. Εἰναι π.χ. δυνατὸν νὰ ὑποτεθῇ: α) ὅτι ὑπῆρχον τόποι τινὲς ἔχοντες τὸ αὐτὸ δνομα' β) ὅτι οἱ κάτοικοι τόπου τινὸς μετεκινήθησαν παραλαμβάνοντες μεθ' ἐαυτῶν τὸ δνομα. Τοπωνύμια σπανίως ἀπαντῶντα, ίδια δὲ δσάκις ἐμφανίζονται ὑπὸ μορφὴν ἐθνικοῦ ἐπιθέτου (ἴαν ἡ ταύτισις αὐτῶν γίνεται δρθῶς) καὶ δσάκις τὸ ἐθνικὸν αὐτὸ εὑρηται συνδεδυασμένον πρὸς ἄλλα τοπωνύμια, θὰ ἡδύναντο νὰ θεωρηθοῦν ὡς κείμενα ἔξω τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τῆς Πύλου.

Τέλος δια τὸν TURNER παρατηρεῖ, ὅτι εἰς τὰς πινακίδας PY Cp 02, Vn 01 καὶ ἀλλαχοῦ 9 τοπωνύμια (μὴ περιλαμβανομένου εἰς αὐτὰ τοῦ δνόματος τῆς Πύλου (³)) ἐμφανίζονται στενῶς συνδεόμενα πρὸς ἄλληλα. 'Ἡ ἀπουσία τῆς λέξεως

προσωπεύουσα μᾶλλον κύριον δνομα, σχετικὸν πρὸς τὴν λέξιν 18 A. 25, ἀπαντισσαν εἰς τηνὲς πινακίδας τῆς Πύλου καὶ ἀντιπροσωπεύουσαν κύριον δνομα, ἀναγινωσκομένην δὲ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» a-ko-to-wō ὑπάρχουν ἄλλα 4 παραδείγματα πιθανῆς σχέσεως τῶν ὑποθετικῶν καταλήξεων -wo καὶ -no, μεταξὺ τῶν δποίων τὸ τῶν λέξεων 18 A. 10 (KN 816 καὶ PY Cp 12.3) καὶ 18 A.11 (KN 203), ἀναγινωσκομένων ἀντιστοίχως: a-ke-ra-wō (=Ἀρχέλαος κατὰ VC, Ἀγέλαος κατὰ GEORGIEV) καὶ a-ke-ra-no.

31. Γράφομεν ἐλληνιστὶ τὰς ἐν παρενθέσει διὰ λατινικῶν γραμμάτων γινομένας ἥπο τοῦ TURNER ἀποδόσεις τῶν σχετικῶν λέξεων.

32. Κατὰ τοὺς VC=Πλαυδόναθε, εἰς τὴν φράσιν: ereta pereuronade ijote=δρέπαι πλευρώνυμε δίνοντες (PY Απ 12).

33. Τὸ δνομα Πύλος περιλαμβάνεται, ὡς γνωστόν, εἰς τὸν κατάλογον τῶν 9 πόλεων, ὃν ἤρχε, καθ' Ὀμηρον, δὲ Νέστωρ καὶ δῶν τὰ δνόματα ἔσσαν (Ιλ. 2, 591—594): Πύλος, Ἀρήνη, Θρύον, Αίπει, Κυπαρισσίεις, Ἀμφιγένεια, Πτελεόν, Ἐλος, Δάφιον. Τὰ εἰς τὰς ἁλόγιφ πινακίδας τῇ, Πύλου ὑποθετικῶς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκόμενα 9

ρυτο (ήτις, κατά τὴν «ἀποχρυπτογράφησιν», θεωρεῖται ώς σημαίνουσα τὸ ὄνομα Πύλος) ἐξ οἰουδήποτε καταλόγου τοπωνυμίων περιέχοντος πάντα τὰ 9 ἄλλα, ώς καὶ ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν πινακίδων PY Ma, εἶναι ἀξιοσημείωτος. Πρόκειται, ἐπιλέγει δὲ TURNER, περὶ τυχοίας συμπτώσεως, ἡ ἡ ἀπουσία αὗτη ἐνδεικνύει διὰ ρυτο εἶναι ὄνομα διὰ τὸ πολιτικὸν σύνολον, τὰ 9 συστατικὰ μέρη τοῦ δποίου ἀποτελοῦσι τὴν Πύλον:

Κατὰ τὸν WEBSTER, ἐκ τῶν πινακίδων τῆς Πύλου γίνονται γνωστὰ 10 ὄντα βασιλέων^(*): a-pi-qo-ta (=Αμφιβώτας ή Ἀμφιφοίτης), a-pi-o (=Αμφίων), o-to-wo, ta-we-si-jo, a-ta-no (=Ἀντάνωρ), ke-ko a-ki-to (=Ἀλκίθους), a-pi-ka-ra-do, a-ke-ro (=ἄγγελος, κατὰ VC κατὰ MERIGGI, 27, πρόκειται περὶ κυρίου ὄντατος) καὶ pa-qo-?-? (πιθανῶς πρόκειται περὶ τοῦ ὄντατος pa-qo-si-jo, πρβλ. PY Jn 01.8)

Παραθέτομεν καὶ ἄλλα τινὰ κύρια ὄντατα ἐκ τῶν κατὰ τὴν «ἀποχρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένων:

rato=Λατώ, winato=Ἄνιατος, aitijoqo=Αἰθίοχως (Αἰθίοψ), wanatajo=Φαρναταῖος, pikereu=†Πικρεύς, poroteu=Πλούτεύς, komawe=Κομᾶτεύς, eukoro=Εὔκολος, eudewero=Εὐδέλευς, aeriqota=Ἡοιβάτης?, poruqota=Πολυφόντης ?, ekoto=Ἐκτωρ, awekeseu=Ἀϝξεύς, enekeseu=Ἐνεξεύς, arekeseu=Ἀλεξεύς, parakeseu=Πραξεύς, akiteu=Ἀχιλλεύς, erekeu=Ἐπειγεύς, kereteu=Κρητεύς, kariseu=Χαρισεύς, aiwa=Αἴως, aiworo=Αἴωλος, aitarowe=Αἰθαλόθενς, akamajo=Ἀλκμαίων, akatajo=Ἀκταιος, karauko=Γλαῦκος, ekemedo=Ἐχεμήδης, ekedamo=Ἐχέδαμος, kurumeno=Κλύμενος, kuperesero=Κύψελος, kasato=Ξάνθος, kosouto=Ξοῦθος, e-ne-si-da-o-ne=Ἐνεσιδαώνει, atana potinija=Ἀθάνα Πότνια, enuwarijo=Ἐννάλιος, pajawo=Παιάνων, diwonusojo=Διωνύσιοι, ereutija=Ἐλευθία, etewokereweijo=Ἐτε-Μοκλερήϊος^(**), koto=Κόθων, rapato=Λάπα/ηθος (GEORG.) ή Λάμπας (ἢ ὄνομα μηνός, FUR.), apirawo=Ἀμφίλαιος, damokoro (=tamokolo κατὰ GEORG.) =Δήμοκλος, κλπ. κλπ.

Παρατηρεῖ τις, δτι ἡ προτεινομένη «ἀποχρυπτογράφησις», ἐδραζομένη ἐπὶ ὑποθέσεων ἐκ τῶν δποίων τινὲς τούλαχιστον φαίνονται παραδεκταί, καὶ ἰδίᾳ δύον

ὄντατα πόλεων είναι: piku, metapa, petono, pakijasi, a-?pu,-we, akerewa, eratei, kardoro, rijo.

Κατὰ τὴν «ἀποχρυπτογράφησιν», θεωροῦνται ώς ἀναγινωσκόμενα τὰ ὄντατα τριῶν ἐκ τῶν οἱ δημητρικῶν πόλεων, ήτοι : pu-ro=Πύλος, ku-pa-ri-se-ja=Κυπαρισσήεις καὶ a-pi-ke-pe-a=Ἀμφιγένειαι.

34. Διὰ τῆς λέξεως βασιλεὺς ἀποδίδεται ή κατὰ τὴν «ἀποχρυπτογράφησιν» ὑποθετικῶς ἀναγινωσκόμενη λέξις pa,-si-re-u οἱ MERIGGI, (27) φρονεῖ δτι ί (κατ' αὐτὸν) λέξις basireu θὰ ἡδύνατο ν' ἀποδοθῇ διὰ τῆς λέξεως ἐπόπτης, ἐπιστάτης (Vorsteher).

35. Εἰς τὸν Index ή λέξις αὐτη είναι κατακεχωρισμένη ὑπὸ δύο λέξεις : 37 A. 17=etewo καὶ 48 A. 11=kereweijo· ἐν τούτοις δὲν ἀποκλείεται ή δυνατότης, δτι πρόκειται περὶ μιᾶς λέξεως.

ἀφορᾶ εἰς διαφόρους φωνητικὰς ἀξίας ὡν ἡ πιθανότης ἐμφανίζεται ἐνισχυούμενη, εἰς ὁρισμένας περιπτώσεις, διὰ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν οὐχὶ βεβιασμένης ἐπιτεύξεως πολλῶν καλῶν ἀναγνώσεων, παρουσιάζει μὲν ἐπιτυχίας ἀξίας μεγίστης προσοχῆς καὶ ὑψίστου ἐνδιαφέροντος, εἰς πλείστας ὅμως περιπτώσεις (¹⁵) δὲν ἀποδίδει ἴκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ «ἀποκρυπτογράφησις» βασίζεται εἰς τὴν προϋπόθεσιν, δτι ἔχουσιν δρῦσ πᾶσαι αἱ προτεινόμεναι ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ ἀξίαι, ὡς καὶ οἱ 10 κανόνες δρῦσιγραφίας, οἱ ὑπὸ τῶν VC τεθέντες (Evidence, § 5, σ. 91). Ἐκ τῶν κανόνων τούτων ὁ 3ος δρῖζει δτι τὸ ἡ τῶν διφθόγγων γενικῶς παραλείπεται, ἐκτὸς ἐὰν προηγήται ἑτέρου φωνήντος, ἐνῷ, κατὰ τὸν 2ον κανόνα, τὸ ν τῶν διφθόγγων γράφεται κανονικῶς. (Ο N. ΠΛΑΤΩΝ, 155, παρατηρεῖ, δτι κάμνει ίδιαιτέρων ἐντύπωσιν ἡ ἐκπτωσις τοῦ ἡ τῶν διφθόγγων, καὶ μάλιστα εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς δοποίας τὸ ἡ τῆς διφθόγγου χαρακτηρίζει διάφορον πτῶσιν ἡ διάφορον ἀριθμὸν συγχέονται οὕτως ἐνίστε δ ἐνικός καὶ δ πληθυντικός, ἡ ὀνομαστικὴ μὲ τὴν δοτικήν). Ὁ 7ος κανὼν δρῖζει, ὡς ἡδη ἐμνημονεύσαμεν ἀνωτέρῳ (βλ. καὶ ὑποσ. 6), δτι τὰ σύμφωνα λ, μ, ν, ρ, σ παραλείπονται δταν εἶναι τελικὰ ἡ δταν προηγοῦνται ἑτέρου συμφώνου^(16α). Ὁ 8ος κανὼν δρῖζει, δτι τὰ δρχικὰ σ· καὶ Φ·φαίνονται παραλειπόμενα πρὸ συμφώνου, ὡς π.χ. pema=σπέρμα, ri-jo=βρέον. Κατὰ τὸν 9ον κανόνα, τὸ συμφωνικὸν σύμπλεγμα -νΦ· γράφεται πι-ω· (ἐπιτυγχανομένης οὕτω τῆς ἀναγνώσεως ke-se-pi-wi-ja=ξενία), ἐνῷ ἐξ ἄλλου τὸ ρ πρὸ τοῦ Φ συνηθέστερον παραλείπεται, δι" δ ko-wo=κόρος.

Κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», ὡς ἡδη ἐλέχθη, δὲν γίνεται διάκρισις μεταξὺ τῶν ὄγρων λ καὶ ρ, οὕτω δὲ ἐν καὶ τὸ αὐτὸς σημεῖον ἀναγινώσκεται ἄλλοτε λι ἄλλοτε ρα, ἡ λε/ρε^(16β), κλπ. Προσέτι, δὲν γίνεται διάκρισις μεταξὺ ψιλῶν, οὐδὲν γνωστόν.

36. Ο N. ΠΛΑΤΩΝ (156) γράφει σχετικῶς: «Προσπάθεια ἐκ μέρους μου μεταγραφῆς δγδοήκονται πινακίδων ἐκ τῶν μὴ ἀνακοινουμένων ὑπὸ τοῦ VENTRIS ἀκέδωσε σχεδὸν καθαρῶς ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα, παρετήρησα δὲ δτι καὶ ἐπὶ πινακίδων εἰς τὰς δοποίας ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τοῦ V. ὡρισμέναι φράσεις πολλὰ παραμένουν αἰνιγματικά».

Καὶ δ γράφων προέβη εἰς ἐπανειλημμένας δοκιμάς ἐπὶ τοῦ δλου δημοσιευμένου μέχρι τοῦδε ἐπιγραφικοῦ ὄλικον. Τὰ ἀποτελέσματα, κατὰ μέγα μέρος, δὲν ὑπῆρχαν ἀποδοτικά, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως, δτι παραδεκταὶ δπωσδήποτε ἀναγνώσεις θὰ ἐπρεπε νὰ προέρχωνται ἀμβάστως πως, π.χ. ὡς ἡ ἐτρίποδος ἐκ τῆς tiriopode, ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἡ ἐταθμός ἐκ τῆς tatomo. Εἶναι δμως ἐνδεχόμενον, εἰς τινας τούλαχιστον περιπτώσεις, τὸ μὴ ίκανοπιητικὸν ἀποτέλεσμα τῶν δοκιμῶν μου νὰ δφεύλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκεύοντος γλωσσολογίαν γνώσεων.

36a. Σχετικῶς μὲ τὴν παρόλειψιν αὐτῆν τῶν συμφάνων ρ, λ, ν, σ (ὧς καὶ τοῦ i) ἐντέλει τῆς συλλαβῆς, δ MERIGGI, (88) παρατηρεῖ, δτι πᾶσαι αἱ παραλείψεις ἄλλοιοισι συβαρῶς τὴν ἐμφάνισιν τῶν λέξεων, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου, προσθέτει, φαίνεται ἐνιαχοδ δτι οἱ "Ἄγγλοι συγγραφεῖς ἕκαστον κάποιαν κατάχρησιν τῆς ἐλαστικότητος τῶν μεταγραφῶν, τὴν δοποίαν ἐπιτρέπει ἡ παραδοχὴ ἐνδε τοιούτου κανόνος δρῦσιγραφίας.

36b. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν μὴ διάκρισιν μεταξὺ τῶν ὄγρων λ καὶ ρ, δ MERLINGEN. (9) παρατηρεῖ, δτι μετὰ μεγάλης πιθανότητος δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ δτι ἡ γλῶσσα τῆς Lin. Β δητῶς δὲν ποιεῖται τὴν διάκρισιν ταύτην, ἐνῷ τὸ κυπριακὸν συλλαβάριον εἶχε διαφορετικὰ σημεῖα διὰ τὰς συλλαβᾶς r· καὶ l·. Δὲν εἶναι δυνατόν, κατὰ τὸν M., ν' ἀναγνωρίσῃ τις ἐκ

μέσων καὶ δασέων διὰ τὰ οὐρανισκόφωνα, καὶ οὕτω προκύπτουν π. χ. αἱ ἀναγνώσεις: *ka·ru·ke=κήρυκι*, *ka·ra·ma·to=κλασμάτων*, *ke·ro·si·ja=γερο(v)σία*, *ku·ru·ka=Γλύκη*, *ku·ru·so=χρυσός*, *ka·ko=χαλκός*, κλπ. Ἐπίσης δὲν γίνεται τοιαύτη διάκρισις διὰ τὰ χειλόφωνα, δι' ὃ καὶ: *po·me=ποιμήν*, *pa·ti=Βατις*, *pa·i·to=Φαιστός*, κλπ. Ως πρὸς τὰ δδοντόφωνα, δὲν γίνεται μὲν διάκρισις μεταξὺ ψιλῶν καὶ δασέων, ἐδόθησαν ὅμως εἰς ίδιαιτέρα σημεῖα φωνητικαὶ ἀξίαι καθ' ὑπόθεσιν ἀντιπροσωπεύουσαι τὰ μέσα οὕτω π. χ. ἔχομεν ἀφ' ἐνός: *ta·ra·si·ja=ταλασία*, *te·o·jo=θεοῖο*, *tu·ri·so=Τυλισός*, *tu·ka·te·re=θυγατέρες*, *te·mi·ti·ja=Θεμιστίας*, καὶ ἀφ' ἑτέρου: *do·e·ro=δοῦλος*, *di·we=Διϝεί*, *da·mo=δᾶμος*, κλπ.

Ἄποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προϋποθέσεων τούτων είναι, ὅτι δύναται νὰ γίνεται πολλαπλὴ ἐμφάνισις μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθετικῆς φωνητικῆς ἀξίας, τῆς προσδοκείσης εἰς ἐν σημείον, ἐπιτυγχανομένης κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον (καὶ διὰ τῆς παρεμβολῆς συμφώνων, τὰ ὅποια καθ' ὑπόθεσιν θεωροῦνται ὡς παραλειπόμενα) τῆς ἀποδόσεως λέξεων, αἵτινες ἄλλως δὲν θὰ προέκυπτον. Οὕτω λ. χ. ἡ ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία τε ἐν τέλει λέξεως ἀποδίδεται ὡς ἀντιπροσωπεύουσα καταλήξεις:

·τηρ, -ντες, -ντεις, -ντηρ, -ρτες, -τι, -ρτει, -ντι, -στηρ, -σινη, -θεν, -νθεν,
καὶ εἴ τινα ἄλλην, ὡς π. χ. .

pa·te=πατήρ ἢ *πάντες· ma·te=μάτηρ* ἢ *μάντεις· e·ko·te=ἔχοντες· da·ma·te=Δαμάτηρ* ἢ *δαμαντήρ*, *δαμαστής· po·tu·da·ma·te=πολυδάμαρτες* ἢ **πωλοδάμαστήρ* *a·r·e·pa·te=ἄλειφατι* ἢ *ἀλειφάρτει· e·re·pa·te=έλέφαντι· a·mo·te=άρμοσθη?*, ἢ *άρμοστήρ* *a·po·te·ro·te=άμφοτέρωθεν?* *e·te=ένθεν?*

Ἡ ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία τοῦ ἐν τέλει λέξεως ἀποδίδεται ὡς ἀντιπροσωπεύουσα καταλήξεις:

·τωρ, -θος, -στο, -τος, -ντος, -πτος, -τον, -ντων, -σθω(v), -ντο, -νθιος, -δων,
-στος, -των, -θων, -τω, καὶ εἴ τινα ἄλλην, ὡς π. χ.

e·ko·to=Ἐκτωρ, ko·so·u·to=Ξοῦθος, e·pi·de·da·to=έπιδεδαστο, po·ro·to=Πρῶτος, e·te·pa·to=έλέφαντος, a·na·to=άναπτος, re·po·to=λεπτόν, e·e·to=

τῶν κειμένων, ἐὰν ἡ γλῶσσαι τῆς Lin. B είχε τὴν ἐκ τῶν κυπριακῶν σημείων, τῶν ἀντιπροσεύόντων τὰ ὑγρά, ἀνευρίσκεται ἐν καὶ μονον ὅμοιον εἰς τὴν Lin. B, τὸ κατά τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγνωσκομένον *το/lo*, διερ ο εἰς τὸ κυπριακὸν συλλαβάριον ἔχει τὴν ἀξίαν *lo*. Τοῦτο, προσθέτει δ *MERLINGEN*, θὰ ἐνεδείκνειν διὰ τὴν Lin.B είχε μόνον *l*, (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς VC, οὐ τινες γράφουσι τ).

Ο N. ΠΛΑΤΩΝ (130) παρατηρεῖ, ὅτι είναι ἀκατανόητος ἡ διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἀπόδοσις τῶν ἀντιστοίχων συλλαβῶν μὲν λ καὶ φ' ὁ φωτικομόδις εἰς τόσον πρώιμα ἔλληνικά κείμενα, μάλιστα συγγενή μὲν τὰ *'Ομηρικά καὶ Κυπρουρκαδικά*, ἐμφανίζεται ὡς δυσπεράδεκτος.

Ο MERRIGGI, (84) φρονεῖ ἐν σχέσει μὲ τὸν ὑποτιθέμενον ταυτισμὸν τῶν ὑγρῶν γ· καὶ λ·, διὰ τοῦτος πρόκειται περὶ αἰγαλειακῆς ἐπιδράσεως εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς μινωικῆς γραφῆς.

Ὑπενθυμίζομεν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, διὰ τοῦτος ἐπεορθητικὸς ἐπιγραφάς, εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ὅποιων ὑποχρύπτονται πιθανῶς κατά τινας λείψανα τῆς γλώσσης τῶν μινωικῶν Κρητῶν, γίνεται σωρῆς διάκρισις μεταξὺ τῶν ὑγρῶν λ καὶ φ' ὑπάρχουσι μάλιστα καὶ λέξεις εἰς τὰς διποιας ἀναγνώσκονται. παραπλεύρως ἄλλήλων, συλλαβαῖ μὲν ἀμφότερα τὰ ὑγρά, ὡς π. χ. ... αραλι (ἐπιγρ. Πρασιού «Νόμος», στ. 2), ισαλυρια (ἐπιγραφὴ Δρήθου, στ. 2).

*έέντων, i-je-to=ίέσθω(v)-, o-u-di-do-to=oύ δίδοντο, ka-sa-to=Ξάνθος, ko-tu-to=Κορύδων ή Κόρυθος, pa-i-to=Φαιστός, e-so-to=έστων, ka-ra-ma-to=χλασμάτων, ko-to=Κώθων, ra-to=Λατώ.

*Υπάρχουν καὶ ἀλλα περιπτώσεις διαφόρων ὑποθετικῶν φωνητικῶν ἀξιῶν, πολυτρόπως χρησιμοποιούμενων.

Χαρακτηριστικὰ εἶναι ὅσα γράφουσιν οἱ VC (Evidence, σ. 94) διὰ τὴν ὑποθετικῶς ἀναγινωσκομένην δισύλλαβον κατάληξην -qo-ta, δι' ἣν διερωτῶνται ἐν αὐτῇ ἀντιπροσωπεύῃ: -βάτης, -φοίτης, -φόντης ἢ -βότης; *Ο PALMER, (18) γράφει, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς παρουσιαζομένας κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν δυσχερείας, διὶ μία καὶ ἡ αὐτὴ λέξις, ἀναγινωσκομένη π. χ. a-ko, θά ἥδυνατο ν' ἀντιπροσωπεύῃ, ἕπι τῇ βάσει τῶν προϋποθέσων τῆς «ἀποκρυπτογράφησεως», τὰς λέξεις: ὅγω, ἄρχω, ὄγος, ἄχος, ἀσκός, ἀργος, ἀλγος, ἄγχος, ἄγγος, κλπ. *Οὐδεν δέον ἐκ τῶν συμφραζομένων νὰ ἔξιχναι ἔτειται ἡ πιθανωτέρα ἡ ἡ δημιουργία τῶν ἀπέθαντος ἐρμηνείας. Καὶ ὁ CARRATELLI, (86) παρατηρεῖ, διὶ σύστημα τόσον περίπλοκον, ἀλλὰ καὶ τόσον ἀτελές, ἔγειρει προδήλως εἰς πολλὰς περιπτώσεις σημαντικὰς δυσχερείας πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ὑποκρυπτομένων ἐλληνικῶν λέξεων, ὡς π. χ. pa-si δύναται ν' ἀναγνωσθῇ: πᾶνσι, φασί(v), βάσις, βάσιν.

Ο VENTRIS παρετήρησεν ἄλλοτε, διὶ δὲν ἦσαν πιθαναὶ αἱ προτεινόμεναι ὑπὸ ἐμοῦ ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ ἀξιαὶ σημείων τινῶν (), τὰ δποῖα ἐμφανίζονται ὡς καταλήξεις διαφόρων πτώσεων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως, διότι π. χ. τρεῖς τοιαῦται ἀξιαὶ ἀντεστοίχουν πρὸς τὰς -pe, -s'a, -ro' (αὐται, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰς -u, -wo, -we).

*Η παρατήρησις τοῦ VENTRIS φαίνεται δροθή, ἐν μέρει τούλαχιστον. *Αλλ' ἐν δὲν ἀπατώμεθα, καὶ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» δὲν διαπιστοῦται σταυλερὰ συνέπεια ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Οὕτως ἔχομεν μὲν μεταβολὴν καταλήξεων -jo/-ja (συμφώνως πρὸς τὰς φωνητικὰς ἀξιας τῆς «ἀποκρυπτογράφησεως»), ἀλλ' ἔχομεν καὶ μεταβολάς: -jo/-no, -jo/-to, -jo/-ro ἢ -lo, κλπ. *Επίσης, ἔχομεν μὲν μεταβολὰς καταλήξεων -to/-ta, -to/-te καὶ -ta/-te, ἀλλ' ἔχομεν καὶ μεταβολάς: -to/-ro ἢ -lo, -ta/-wo, -to/-wo, κλπ. (**). Εἴναι πολλαὶ αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς πρό-

37. *Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ σημειοῦμεν διὶ αἱ ἐπόμεναι ἡμέτεραι φωνητικαὶ ἀξιαὶ, αἱ ἀπὸ ἑτοῦ προταθεῖσαι, εὑρέθησαν σύμφωνοι, ἀπολύτως ἡ ἐν μέρει, πρὸς τὰς τοῦ VENTRIS: a, pa, po, ti, na, ga' tta/t'a (V.da), ta (to), do (de), ka (ke), me (mi), mo (me), li (lu/ru), r̩ (ras). προσέτει: a, (o), ha (ja), wo (pwa) καὶ to/tu (qe=re).

38. Δὲν ὑποστηρίζομεν βεβιώσας διὶ, εἰς πάντα τὰ σχετικὰ παραδείγματα, ἔκαστον ζεῦγος λέξεων ἀντιπροσωπεύει ἀναγκαῖως μίαν καὶ τὴν αὐτὴν λέξιν εἰς διαφόρους πτώσεις· ἀλλ' ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης διὶ εἰς πολλὰς τούλαχιστον περιπτώσεις (καὶ δὴ δι' ἐκείνας τὰς μεταβολάς, ὡς πρὸς τὰς δποῖας ἀνενρίσκεται σημαντικὸς ἀριθμὸς δροίων παραδειγμάτων) πρόκειται περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως, ὡς εἰκάζω διὶ συμβαίνει π. χ. μὲ τὰς λέξεις τὰς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένας: ka-ra-u-ro (73 B. 12)/ka-ra-u-jo (73 B. 13); ku-ta-i-to (77 B. 14) / ku-ta-i-jo (77 B. 15); a-ra-ro-mo-te-me-jo (17 B. 8) / a-ra-ro-mo-te-me-no (17 B. 9); wa-da-na-ro (54 A. 6) / wa-da-na-to (54 A. 7) (προβλ. wa-da-na, 54 A. 5); di-wi-ja-wo (11 B. 23) / di-wi-ja-ta (12 A. 1) (προβλ. di-wi-ja, 11 B. 22); a-ri-ja-to (16 B. 24) / a-ri-ja-wo (16 B. 25), κλπ. κλπ.

κειται περὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως ἐμφανιζομένης ὑπὸ διαφόρους καταλήξεις, ἢ
ὑποθετικὴ φωνητικὴ δξία τῶν ὅποιων συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»
δὲν χαρακτηρίζεται διὰ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου (³⁹). Ἐκ τῆς εὐρυτέρας ἐρεύνης τῶν
καταλήξεων καὶ τῆς συσχετίσεως αὐτῶν (⁴⁰) εἰναι δυνατὸν νὰ προκύψωσι περαιτέρῳ
καλὰ ἀποτελέσματα, διαφωτίζοντα πληρέστερον τὰ περὶ τῶν οἰκῶν τῶν λέξεων καὶ
τῆς ἐν γένει ὑφῆς τῆς μινωικῆς γλώσσης (⁴¹). Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἐρεύνης, τῆς σχε-
τικῆς μὲ τὰ σημεῖα τοῦ διπλοῦ πελέκεως καὶ τοῦ θρόνου μετὰ σκήπτρου, ἀτινα εἰς
τινας περιπτώσεις ἐμφανίζονται ὡς πιθανῶς προσδιοριστικά, εἰναι δυνατὸν νὰ
ἐπιτευχθῇ καλυτέρα κατανόησις ὧδησμένων λέξεων.

‘Ο SUNDWALL, (111, 1:2) παραθέτει 29 περιπτώσεις, καθ’ ᾧς ἡ μὲ ἀρχι-
κὸν σημεῖον τὸν διπλοῦν πέλεκυν λέξις φαίνεται σχετιζομένη πρὸς ἑτέραν μὴ περιέ-
χουσαν τὸ σημεῖον τοῦτο. Καὶ ἀν ἔτι ὑποτεθῆ, διτι αἱ λέξεις ζευγῶν τινων εἰναι
ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἔχωσι βεβαίαν σχέσιν πρὸς ἀλλήλας, δῆμος δὲν θὰ ἡδύνατο τις
βασίμως ν’ ἀρνηθῆ, διτι αἱ λέξεις τῶν ζευγῶν π.χ. 1, 2, 4, 22 καὶ ἄλλων σχετίζον-

89. Ἐπίσης ἐνδιαφέρουσαι εἴναι καὶ αἱ ἐμφανιζόμεναι ὡς πιθαναὶ σχέσεις μεταξὺ¹
καταλήξεων ἀναγινωσκομένων κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»: -sijo / -sija, -ta, -to, ko,
-ro/-lo, -jo, -wo, ὡς π.χ. -(μεταγραφὴ τῶν λέξεων συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτο-
γράφησιν»):

u-wa-si-jo : u-wa-ta, ga-wa-ke-si-jo : ga-wa-keta, tu-ri-si-jo/-ja : tu-ri-ta, κλπ.

(‘Ο CHADWICK παρατηρεῖ σχετικῶς, Mycenaean 8, διτι οὐσιαστικὰ μὲ θέμα ει; -τ
σχηματίζουν ἐπίθετα εἰς -σιος : λιμανέτας *(rawaketa)* -λιμαγέσιος *(rawakesijo)*),

pu-na-si-jo : pu-na-to, ta-ra-si-ja : ta-ra-to, κλπ.

ro-u-si-jo : ro-u-ko, o-wa-si-jo : o-wa-ko, κλπ.

wc-we-si-jo : we-we-ro, ka-da-si-jo : ka-da-ro, κλπ.

pi-ra-si-jo : pi-ra jo, qe-ra-si-jo/-ja : qe-ra-jo, κλπ.

ke-ro-si ja : ke-ro-wo, a-ke-si-ja : a-ke-wo, e-ki-si-jo/-ja : e-ki-wo.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν, διτι αἱ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκό-
μεναι λέξεις tu-ri-so = Τυλισός καὶ ko-no-so = Κνωσός θὰ ἡδύναντο ἐνδεχομένως νὰ ἔχωσι
πιθανήν σχέσιν πρὸς τὰς λέξεις tu-ri (65 A. 8) καὶ ko-no (67 A. 4), ἀντιστοίχως πρβλ.
ἔτερας 7 ἀναλόγους περιπτώσεις, εις τὰς ἐπομένας λέξεις τὰς ἀναγινωσκομένας κατὰ τὴν
«ἀποκρυπτογράφησιν» ὡς ἔξης:

di-we/di-we-so, ru-na/ru-na-so, ru-ki/ru-ki-so, e-ko/e-ko-so, ke-ra/ke-ra-so,
ku-ka/ku-ka-so, re-u-ka/re-u-ka-so.

‘Η δείμνηστος AL. KOBER εἶχεν ὑποθεῖει ὡς πιθανὸς πτώσεις μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς
λέξεως, εις ἐκατέραν τῶν δύο ἐπομένων περιπτώσεων, τὰς κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»
ἀναγινωσκομένας λέξεις: ko-no-so, ko-no-si-jo, ko-no-si-ja καὶ tu-ri-so, tu-ri-si-jo,
tu-ri-si-ja, (KOBER, Inflection in Lin. Cl. B: 1-Decension, AJA, vol. L, No 2. 1946).

40. Εἰς τὴν μελέτην μου «Recherches sur les mots minoens» (195²) εἶχον παρα-
θέσει μέγαν ἀριθμὸν παραδειγμάτων σχετικῶν πρὸς καταλήξεις καὶ πρὸς μεταβολὰς αὐτῶν.
Κατόπιν νεωτέρας ἐπεξεργασίας τοῦ ὅλου ἐπιγραφικοῦ ὄλικοῦ, προέβην εις συμπληρώσεις
καὶ διορθώσεις τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων, ἐπιφυλασσόμενος δπως ἐν καιρῷ ἀνακοινώ-
σω τὰ πρόσματα τῆς ἑργασίας μου, ἵτις θὰ περιλάβῃ καὶ τὰ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν
νέων πινακίδων τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνῶν προκύπτοντα συναρπῆ στοιχεῖα.

41. Ἐνδιαφέρούσας ἀπόφειρες ἐπὶ πολλῶν σημείων ἀφορώντων εις τὴν ὑφὴν τῆς
γλώσσης τῆς Linear B ἀναπτύσσει ἡ JANE EL. HENLE εις τὴν μελέτην τῆς «A study in
word structure in Minoan Linear B» (195³).

ται πρὸς ἀλλήλας, ἀντιστοίχως. Αἱ λέξεις τοῦ ὑπὸ ἀρ. 1 ζεύγους ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» pa-i-ti-jo/pa-i-ti-ja (=Φαι[σ]τιο[ι]/Φαι[σ]τία[ι]) καὶ a-pa-i-ti-jo. Ὁ SUNDWALL παρατηρεῖ, διὰ τοῦ διπλοῦ πελέκεως) προσδιοριστικὴ σημασία· διότι, ἐὰν δοθῇ εἰς τὸ ἀρχικὸν σημεῖον (τοῦ διπλοῦ πελέκεως) προσδιοριστικὴ σημασία· διότι, ἐὰν δοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» φωνητικὴ ἀξία α⁽⁴⁾, θὰ προκύψῃ διὰ τὴν ἑτέραν λέξιν τοῦ ζεύγους (a-pa-i-ti-jo) ἀνάγνωσις ‘Αφαί[σ]τιο[ι], ήτις λέξις δὲν ἀποδίδει δρυῆν τινα ἔννοιαν. Ἐξετάζων περαιτέρω δὲ SUNDWALL τὰς λέξεις τοῦ δευτέρου ζεύγους, αἰτινες κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινώσκονται mi-ni-so καὶ a-mi-ni-so (=‘Αμνισός), παρατηρεῖ διότι, ἐὰν συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγνωσθῇ ἡ μία λέξις ‘Αμνισός, ἡ ἑτέρα λέξις, ἡ ἄνευ τοῦ σημείου τοῦ διπλοῦ πελέκεως ὡς ἀρχικοῦ, οὐδὲν ἀποδίδει· δι^o δὲν θεωρεῖ ως παραδεκτὴν τὴν ὑπὸ τοῦ VENTRIS προτεινομένην ἀνάγνωσιν (‘Αμνισός).

‘Η κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» προκύπτουσα γλῶσσα θεωρεῖται διὰ εἶναι ἔλληνική.

Κατὰ τὸν MAPINATON (140, 141): «‘Η ἀνάγνωσις εὑρίσκεται εἰς τὸν δρυῖδαν δρόμον, καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι ἔλληνική. Ἐκατοντάδες ἀναγινωσκομένων λέξεων καὶ φράσεις ἡ καὶ πινακίδες δλόκληροι, δίδουσαι νόημα σαφές, εἶναι ἀδύνατον νὰ διφέλωνται εἰς τὴν τύχην. ‘Η δ’ ἔλληνικὴ αὕτη γλῶσσα κρύπτεται καὶ ὑπὸ τὰς πινακίδας Β τῆς Κνωσοῦ... Αἱ πινακίδες τῆς Κνωσοῦ, συμφώνως πρὸς ὅσα δύναται σήμερον ἡ ἐπιστήμη νὰ διακρίνῃ, πρέπει νὰ εἶναι κατὰ 150 τούλαχιστον ἔτη, ἵσως καὶ 200, παλαιότεραι τῶν τῆς ἡπειρωτικῆς ‘Ελλάδος....Θὰ ἡτο δυνατὸν νὰ συναγάγῃ τις τὸ συμπέρασμα, διὰ δὲν τοῦ 1400 π.Χ. ‘Αχαιοὶ κατέλαβον τὴν Κνωσόν... Οἱ ‘Αχαιοὶ οὗτοι ἦναγκασαν τοὺς μινωικοὺς γραφεῖς νὰ προσαρμόσουν τὴν γραφήν των πρὸς τὴν ἀχαικὴν γλῶσσαν. Εἶναι φανερόν, ίτι οὐ μόνον ἡ γραφή, ἀλλὰ καὶ τὰ δια τῶν γραφέων ἐκείνων ἥσαν ξένα πρὸς τοὺς φιλόγυους τῆς ἔλληνικῆς γλώσσης. Τὰ τελικὰ σύμφωνα τῶν λέξεων δὲν γράφονται (ἐνῷ ἡτο δυνατὸν νὰ γράφωνται), διότι προφανῶς δὲν ἡδύναντο καὶ νὰ τὰ προφέρωσιν οἱ γραφεῖς. Οὕτω γράφεται πα-τέ, μά-τε (πατήρ, μήτηρ). ‘Ἐκ δύο καὶ περισσοτέρων συμφώνων ἐν μέσῳ λέξεως γράφεται συνήθως μόνον τὸ ἔν, πάλιν δι^o ἀκουστικὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἀνελληνίστου ὡτὸς (κα-κέ-ον ἀντὶ χαλκεύς, α-το-πό-κο ἀντὶ ἀρτοκόπος, ἐνῷ αἱ μὴ ἔλληνικαὶ λέξεις γράφονται συνήθως πλήρως, λ. χ. K(o)-νο-σό, A-μ(i)-νι-σό). Οἱ γραφεῖς οὗτοι τῆς Κνωσοῦ ἐδημιούργησαν σχολὴν, ίτις διεδόθη καὶ εἰς τὴν ‘Ελλάδα, ἵνθι ἡ γλῶσσα ἐξηκολούθησε νὰ γράφεται μέχρι τέλους βάσει τῶν αὐτῶν κανόνων. Ζήτημα εἶναι, ἂν “Ελληνες τὸ γένος γραφεῖς ἔγραψάν ποτε ἐπὶ μυκηναϊκῶν πινακίδων».

Κατὰ τοὺς VC (Evidence, 108), ἐὰν ἡ συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἔλληνικὴ μεταγραφὴ τῶν κειμένων ἔχῃ δρυῶς, ἐμφανίζει ἀναποφεύ-

42. Τὴν ἀξίαν ταύτην είχομεν ἡδη προτείνει ἡμεῖς πρὸ δεκαετίας.

κτως μίαν δρχαϊκήν διάλεκτον τοῦ «'Αχαϊκοῦ» τύπου· καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν διάλεκτον θὰ ἔπειτε νὰ ἀναμένεται, ἐπὶ τῇ βάσει ἴστορικῶν λόγων, ὅτι θὰ ὅμιλουν οἱ κάτοικοι τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνῶν. Ἡ δομομασία «'Αχαϊκός» ἔχοντι μοποιήθη, προσθέτουν οἱ δύο Ἀγγλοι συγγραφεῖς, πρὸς χαρακτηρισμὸν ἐνὸς ὑποθετικοῦ προγόνου τῶν διαλέκτων Ἀρκαδο-Κυπριακῆς καὶ Αἰολικῆς, καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται ὡς διατάξις τῶν διαλέκτων Ἀρκαδο-Κυπριακῆς καὶ Αἰολικῆς.

Οἱ δὲ CHADWICK, εἰς νεώτερον ἄριθμον του (*Mycenaeans*, 1, 16—17), γράφει ὅτι ἡ Μυκηναϊκὴ εἶναι μία Ἀνατολικὴ Ἑλληνικὴ διάλεκτος, ἔχουσα συγγένειαν οὐδὲ μόνον μὲ τὴν Ἀρκαδικήν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν Αἰολικήν. Δυνάμεθα νὰ τείνωμεν, λέγει, ὅπως ἀποδεχθῶμεν τὴν ἀποψιν τοῦ HOFFMANN, ὅτι ἡ Αἰολικὴ καὶ ἡ Ἀρκαδο-Κυπριακὴ εἶναι διαφορισμοὶ μιᾶς προγενεστέρας «'Αχαϊκῆς» διάλεκτου καὶ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι εἰς τὴν Μυκηναϊκὴν ἔχομεν ἐν δεῖγμα τῆς ὑποθετικῆς αὐτῆς διάλεκτου ἡ στενῶς συγγενοῦς πρὸς αὐτήν. Παρὰ τὰς δυσχερείας τῆς ἔρμηνείας, προσθέτει δὲ CHAD., τὴν σπάνιν τῶν κειμένων καὶ τὴν ἀτέλειαν τῆς λύσεως, ἡ προκύπτουσα εἰκὼν εἶναι σαφῆς. Οἱ Μυκηναῖοι Ἑλληνες ὅμιλοι μίαν διάλεκτον, ἥτις ἡτο διόγονος τῆς Ἀρκαδο-Κυπριακῆς, καὶ πιθανῶς ἐπίσης τῆς Αἰολικῆς, καὶ διετήρει ἐπιπροσθέτως πολλὰ ἐκ τῶν παλαιῶν χαρακτηριστικῶν τῶν κληρονομηθέντων ἀπὸ τὴν Ἰνδοευρωπαϊκήν, ἀλλ᾽ ἔξαλειφθέντων μεταγενεστέρως ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς. Ἡ διάλεκτος αὐτὴ φαίνεται ὅτι διεδόθη εἰς τὸ μεγαλύτερον τμῆμα τῆς Νοτίου Ἑλλάδος κατὰ τὴν περίοδον 1400—1200 π.Χ. καὶ δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ ἐνότης αὐτῆς διεσείσθη λόγῳ τῶν Δωρικῶν ἐπιδρομῶν, αἵτινες ἐπέβαλον μίαν Λυτικὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν Μυκηναϊκὴν περιοχήν. Κατὰ τὸν CHADWICK, εἶναι ἀξιοσημείωτον τὸ γεγονός, ὅτι αἱ τρεῖς κύριαι πηγαὶ τῶν Μυκηναϊκῶν κειμένων, Κνωσὸς (1400 π. Χ. περίπου), Πύλος (1200 π.Χ. περίπου) καὶ Μυκῆναι (1275 π.Χ. περίπου), δεικνύουσν μίαν εὐρέως διμοιδορφον καὶ διμοιγενῆ διάλεκτον. Πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὑψηλὸς βαθμὸς γλωσσολογικῆς διμοιδορφίας ἐπεκράτει εἰς ὅλοκληρον τὴν Νότιον Ἑλλάδα κατὰ τοὺς Μυκηναϊκοὺς χρόνους· ἡ τούλαχιστον ὅτι ἔνας ἵσχυρως συγκεντρωτικὸς πολιτισμὸς ἐπέβαλλε μίαν κανονισμένην (standard) γλῶσσαν εἰς τοὺς γραφεῖς.

(Θὰ ἡδύνωτο τις νὰ διατυπώσῃ, εὐλόγως νομίζομεν, μίαν ἀπωρίαν :

Κατὰ τοὺς εἰδικούς, διχόνος διαρρείσας μεταξὺ τῆς συντάξεως τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς τῶν πινακίδων τῆς Πύλου ὑπολογίζεται εἰς 200 περίπου ἔτη. Ἐν τούτοις ἡ γλῶσσα ἐμφανίζεται ὡς παραμείνασα δλῶς ἀμετάβλητος: σχεδὸν διατάξις ἀριθμὸς καὶ τὸ αὐτὸν σχῆμα σημείων, ἐκατοντάδες κοινῶν λέξεων, τὸ αὐτὸν ἀριθμητικὸν σύστημα, τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ σταθμά, δμοιαὶ ἰδεογράμματα, αἱ αὐταὶ μεταβολαὶ καταλήξεων, γενικῶς πλεῖσται δσαι διμοιότητες ἀποδεικνύουσαι ὅτι ἡ γλῶσσα παρέμεινεν ἀναλοίσιτος ἐπὶ δύο ὅλους αἰῶνας. Κατὰ τὸν διαρρεύσαντα μακρὸν τοῦτον χρόνον γενεαλογικέων διεδέχθησαν βεβαίως ἀλλήλας, γραφέων λίαν πεπειραμένων καὶ μετ' ἀξιοματικάστου ἐπιμελείας καὶ λεπτολογίας ἐκτελούντων τὸ ἔργον των. Ἡ γλῶσσα, οὖν προκύπτει ἐκ τῆς «ἀπορθυπογραφήσεως», ἐμφανίζεται ἐξ ὑπαρχῆς ὡς ἀξιολόγως καλλιεργημένη, μὲ χιλιάδας λέξεων, μὲ οὐσιαστικὰ (δνόματα κύρια καὶ προσηγορικὰ) καὶ ἐπίθετα

έχοντα γένη, κλίσεις, άριθμούς, πτώσεις, μὲ ἀντωνυμίας, μὲ οήματα δπου ἀνακαλύπτονται διαμέσεις, φωναί, χρόνοι, ἐγκλίσεις, πρόσωπα καὶ ἀριθμοὶ καὶ ἀναδιπλασιασμός, μὲ ἀπαρέμφατα καὶ μετοχάς, μὲ προθέσεις καὶ ἐπιρρήματα καὶ συνδεσμούς. Πῶς ἔξηγεῖται — καὶ ἀν ἔτι γίνη δεκτὸν δτι τὰ ὡτα τῶν πρώτων γραφέων, δντα ἀνελλήνιστα, δὲν ἡδύναντο κατ' ἀρχὰς νὰ συλλάβωσι καὶ ἀποδώσωσι διὰ τῆς γραφῆς πλήρως τὰ παράδοξα ἀκούσματα — δτι ἐπὶ 200 δλα ἔτη διετηρήθη ἡ αὐτὴ συγκεχυμένη κατύστασις, τῶν τε γραφόντων καὶ τῶν ἀναγινωσκόντων τας πινακίδας περιεχομένων πολλάκις, ἐπὶ γενεάς, εἰς ἀβεβαιότητα ὡς πρὸς τὴν δρθὴν ἀπόδοσιν καὶ κατανόησιν πολυαρίθμων λέξεων; Δὲν ἦτο δυνατὸν — καὶ λογικόν — εἰς τὰ 89 συλλαβικὰ σημεῖα νὰ προστεθῶσι, σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ὅλιγα τινὰ ἀκόμη καὶ νὰ βελτιωθῶσιν ἀφ' ἑτέρου οἱ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ὑποτιθέμενοι δρθογραφικοὶ κανόνες, οὕτως ὥστε νὰ ἔξομαλυνθοῦν βαθμιαίως αἱ περὶ τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν δυσχέρειαι⁽⁴⁸⁾; Μετὰ πολλῆς ἐπιφυλάξεως θὰ ἡδύνατο τις νὰ δεχθῆ, δτι εἰς ἔτη τόσον ἔξειλιγμένον καὶ καλῶς ὀργανωμένον γραφειοκρατικὸν σύστημα οὐδέποτε, παρ' οὐδενός, οὐδαμοῦ δπου ἔγραφετο ἡ Linear B, οὐδεμία ἔγένετο σκέψις ἐπὶ 200 ἔτη δπως εἰσαχθῆ ποια τις — ἐλαχίστη ἔστω — μεταρρύθμισις πρὸς σαφεστέραν ἀπόδοσιν καὶ ἀκώλυτον κατανόησιν τοῦ γραπτοῦ λόγου).

Κατὰ τὸν BOÜÜAERT, τινὲς ἐκ τῶν ἐπιτευχθεισῶν ὑπὸ τῶν VC μεταγραφῶν ἀποδίδουσιν, ἐὰν ἔφαρμοσθῶσιν εἰς αὐτὰς δρθογραφικοὶ κανόνες οὐδαμῶς ἀπαράδεκτοι, λέξεις καὶ πρὸς παντὸς κλίσεις δυναμένας τελείως νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Ἀρκαδο-Κυπριακὴν διαλεκτικὴν διάλεκτον. Παρὰ τὴν ἐλκυστικότητα δμως τῶν ἐπιτευχθεισῶν ἀποτελεσμάτων, προσθέτει δ B., ἀτινα ἐπιβεβαιοῦσι πλήρως τὴν

48. 'Ο Ν. ΠΛΑΤΩΝ (154—155) παρατηρεῖ σχετικῶς, δτι ἡ γραφὴ τῶν πινακίδων, ὡς ἐμφανίζεται ἀποδίδουσα μὲ τὴν λίαν ιδιόρρυθμον δρθογραφίαν της τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, ἀποτελεῖ σύστημα ἀτελέστερον παντὸς ἄλλου μέχρι σήμερον γνωστοῦ εἰς τοὺς μεγάλους κύκλους πολιτισμοῦ. Τόσον ἀτελῶς ἀποδιδόμενα κείμενα θὰ ἀπετέλουν σειρὰν γρίφων, τῶν δποίων ἡ ἀνάγνωσις θὰ ἦτο προβληματική ἀρκεῖ νὰ οημειωθῇ, γράφει, δτι μικραὶ ίδιας λέξεις δύνανται ν' ἀναγνωσθοῦν κατὰ 15—20 διαφρόνων τρόπους. Παραμένει δὲ αινιγματικόν, διατὶ θὰ ἔγραφον κατ' αὐθέν τὸν τρόπον, ἀφοῦ ἀπαξὶ προσήχθησαν εἰς τὴν κατ' ἀνάλυσιν ἀπόδοσιν τῶν συλλαβῶν' ἀφοῦ ἀπέδιδον τὴν συλλαβὴν πτα ὡς πα-τα, διατὶ θὰ ἔγραφον τὴν συλλαβὴν μνα ὡς να και τὴν συλλαβὴν στα ὡς τα;

'Η HEENLE ἀφ' ἑτέρου παρατηρεῖ, δτι εἰς πᾶσαν παλαιὰν συλλαβικὴν γραφὴν εδρίσκουμεν δτι δ κανὼν είναι νὰ γράφωνται αἱ λέξεις μὲ περισσότερα μᾶλλον παρὰ μὲ δλιγώτερα. Δὲν ὑπάρχει γνωστὸν σύστημα γραφῆς παραλείπον σύμφωνα, μὲς καθορίζουν οἱ κανόνες δρθογραφίας τοῦ VENTRIS. "Οπου δὲν γράφονται τὰ φωνήστα, τοῦτο δφείλεται εἰς τὸ δτι δ σκελετὸς μιᾶς λέξις είναι τὰ σύμφωνα αὐτῆς, εἰς οιανδήποτε γλῶσσαν.

'Η HEENLE ἐκφράζει τὴν γνώμην, δτι ὑπάρχουν ἐνδείξεις καιδ' ο; τὰ αιγυπτιακὰ λερογλυφικὰ ἐπηρέασαν τὰ κρητικὰ λερογλυφικά. Εἰς τὴν Κρήτην ἡ γραμμή τῆς ἔξελιξεως είναι σαφής: 'Η Lin. A είναι ἔξελιξις ἀπὸ τὰ κρητικὰ λερογλυφικά, ή δὲ Lin. B ἔχει στεγεὸν θεμέλιον ἐπὶ οημείων τῆς Lin. A. Κάποια αιγυπτιακὴ ἐπίδρυσις πρέπει νὰ έφθασεν

«ύπόθεσιν ἐργασίας», «δὲν θὰ ἔτολμων νὰ βεβαιώσω δτι ἡ γραμμικὴ γραφὴ B ἀποκρυπτογραφήθη : εἰς τὰς ἐργασίας του ἐπὶ τῆς γραφῆς ταύτης δ κ. V. GEORGIEV φιλάνει εἰς συμπεράσματα δλως διάφορα, ἀλλὰ λίαν ἴκανοποιητικὰ ἐν τῷ συνόλῳ (καὶ τὸ ὅποια ἄλλωστε ἐπιβεβαιοῦνται ἐν μέρει), καίτοι προσδίδει εἰς τὰ σημεῖα ἀξίας ἄλλας ἀπὸ ἐκείνας τὰς δποίας προσδίδουν εἰς αὐτὰ οἱ κ. κ. V καὶ C -(ἡ αὐτὴ ἀξία δι' 9 σημεῖα, συγγενῆς ἀξία δι' 7 ἄλλα, ἐπὶ 65 σημείων)»⁽⁴⁾.

Κατὰ τὸν LEJEUNE, τὰ ὑπὸ τῶν VC ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἐπιβεβαιοῦν τὴν βασιμότητα τῆς ὑπὸ τῶν δύο "Αγγλων συγγραφέων υἱοθετηθείσης προσωρινῆς ὑποθέσεως· πρόκειται περὶ ἐλληνικῆς γλώσσης. Ἐννοεῖται, προσθέτει δ L., δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ δτι τὸ πᾶν εἶναι βέβαιον. Ἡ ἀναγινωσκομένη γραφὴ δὲν κάμνει διάκρισιν μεταξὺ τῶν ὑγρῶν οὔτε μεταξὺ τῶν χειλοφόρων, ἐκτὸς (ἀρκετὰ περιέργως) δσον ἀφορᾶ εἰς τὰ δδοντόφωνα. Δὲν ἀνεγγνωρίσθησαν μέχρι τοῦδε σημεῖα διὰ *ha, *he, κ.λ.π. (aspiration initiale), τοῦδι' ὅπερ, ὡς εὐνόητον, δὲν ἀποδεικνύει δτι δὲν ἐπροφέροντο. Οἱ συγγραφεῖς φρονοῦσιν δτι ἐταύτισαν προσέτι ἐν σημεῖον πρὸς τὴν ἀξίαν pte (?) καὶ ἐν ἄλλο σημεῖον πρὸς τὴν διφθογγον αι (?) . Θὰ ἀπαιτηθῇ ἀκόμη μακρὰ καὶ λεπτομερῆς ἐργασία πρὸς διόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἐργού τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀξιῶν.

Αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἀναγνώσεων, παρατηρεῖ περαιτέρω δ LEJEUNE, ὡς καὶ αἱ τῶν μεταγραφῶν θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ ἀναθεωρήθοῦν καὶ συμπληρωθοῦν.

"Η πινακὶς τοῦ BLEGEN (Πύλος, 1952) ἐπιβεβαιοῖ κατ' ἐκπληκτικὸν τρόπον τὴν ἀποκρυπτογράφησιν τοῦ VENTRIS. Ἀναγινώσκονται ἐν αὐτῇ αἱ λέξεις: ti·ri·po·de (τρίποδε), ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 2, ti·ri·po (τρίπος), ἀκολουθουμένη ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1, di·pa... kwe·to·ro·we (δέπας... *τετρ-ῶΦες), ἀκολουθούμεναι ὑπὸ σχήματος ἀγγείου μὲ 4 λαβᾶς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 1, di·pa·e... ti·ri·o·we·e (δέπαε... *τρι-ῶΦες), ἀκολουθούμεναι ὑπὸ σχήματος ἀγγείου μὲ 3 λαβᾶς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 2, di·pa... a·no·we (δέπας... *ἀν-ῶΦες), ἀκολουθούμεναι ὑπὸ σχήματος ἀγγείου δνευ λαβῆς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 1.

"Οθεν δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτευχθεῖσα ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως. "Οσον παραμορφωμένη καὶ δν ἐμφανίζεται ἡ ἐλληνικὴ διὰ τῆς συλλαβικῆς γραφῆς, συμπεραίνει δ LEJEUNE, εἶναι βέβαιον δτι, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐργασιῶν τῶν VENTRIS καὶ CHADWICK, τὰ προσεχῆ ἐτη θὰ προσκομίσωσι πολυτίμους ἐνδείξεις ἐπὶ τῆς χρονολογίας τῶν φωνητικῶν μεταβολῶν καὶ τῆς κατανομῆς τῶν διαλεκτικῶν γεγονότων κατὰ τὴν δευτέραν χιλιετηρίδα. Μετὰ ψηλαφήσεις ἥπισσεος αἰῶνος εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνατολὴν μιᾶς μεγάλης ἀνακαλύψεως.

Κατὰ τὸν DOW -(τοῦ δποίου τὸ ἀρχόν *"Minoan Writing"* ἀποτελεῖ

ἐκ τῶν μινωικῶν ἰερογλυφικῶν, διὰ μέσου τῆς Lin. A, μέχρι τῆς Linear B. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς αιγαπτιακῆς δρθογραφίας εἶναι ἡ σαφήνεια, ἀπόλυτος δηλ. ἀρνησίς τῶν δρθογραφικῶν κανόνων τοῦ VENTRIS.

44. "Ο συγγραφεὺς ὑπονοεῖ προφανῶς ἄλλας προγενεστέρας τῆς *"État..."* ἐργασίας τοῦ GEORGIEV, καὶ δὴ καὶ τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον *"Problèmes de la langue Minoenne"*, (Σοφία, 1958).

πηγήν πολυτίμων στοιχείων διὰ τὴν ὅλην ἴστορίαν τοῦ προβλήματος). ή Linear B ἔρχεται πρὸς ἡμῶν πλήρως ἀνεπτυγμένη, ἀλλ' ἡ πορεία τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς δὲν ὑπῆρξεν αἰφνιδία. Ἡ δημιουργία νέας γραφῆς ἐκ τῆς Lin. A θὰ παρετάθη ἐπὶ σημαντικὸν χρόνον, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ γραφὴ ἔπειπε νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς διάφορον γλῶσσαν. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ περὶ ἡς πρόκειται γλῶσσα ἡτο 'Ελληνική, παρατεταμέναι προσπάθειαι θὰ ἀπητοῦντο πρὸς δημιουργίαν σημείων ἄτινα θὰ ἀντεστοίχουν πρὸς φιλόγγους. Τίθεται τὸ ἔρωτημα, γράφει ὁ DOW: Διατὶ ἐδημιουργήθη νέα γραφὴ καὶ διατὶ δὲν ἔχοησι μοποιήθη ἡ Lin. A; Τὸ αἴτιον δὲν ἡτο ἀπλὴ ἐπιμυμία νεωτερισμοῦ τὰ ἀριθμητικὰ διετηρήθησαν οὐσιωδῶς ἀθικτα. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλουστέρα: Οὐδεὶς θὰ ὑπεβάλλετο εἰς ὅλον τὸν κόπον τὸν ἀναγκαῖον πρὸς δημιουργίαν τῆς Lin. B, ἐὰν μὴ ἐπανειλημμέναι προσπάθειαι εἶχον ἀποδεῖξει ὅτι ἡ Linear A ἡτο ἀκατάλληλος διὰ τὴν 'Ελληνικήν.

'Ως πρὸς τὸν τόπον, ὅπου ἐγεννήθη ἡ Lin. B, ὁ DOW γράφει ὅτι δὲν ὑπάρχουν μαρτυρίαι ἀποδεικνύουσαι σαφῶς, ἀν ἡ Linear B ἀνεπτύχθη εἰς τὴν Κνωσὸν ἢ εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν 'Ελλάδα. 'Ο DOW ἀναπτύσσει τοὺς λόγους δι' οὓς φαίνεται ἀπίθανος ἡ θεωρία κατὰ τὴν δροίαν, ἐπειδὴ ἡ Lin. B ἔχοησι μοποιεῖτο ἐπὶ δύο αἰώνας καὶ εἰς πολλὰς πόλεις τῆς ἡπειρωτικῆς 'Ελλάδος, θὰ ἡδύνατό τις νὰ ισχυρισθῇ ὅτι αὗτη ἐδημιουργήθη ἐκεῖ. Βεβαίως, ἐὰν οἱ "Ελληνες εἶχον δημιουργήσει τὴν Lin. B εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν 'Ελλάδα, θὰ ἡδύναντο νὰ τὴν μεταφέρουν εἰς τὴν Κνωσόν δι' ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς σκοπούς, ἀλλὰ φαίνεται πολὺ πιθανώτερον ὅτι δ λόγος, δι' ὃν ἡ Lin. B ἔχοησι μοποιεῖτο εἰς τὴν Κνωσόν, ἡτο διότι ἐκεῖ τὸ πρῶτον οἱ "Ελληνες ἀντελήθησαν τὴν χρησιμότητα τῶν γραμμάτων, ἐκεῖ προεκάλεσαν τὴν δημιουργίαν τῆς Lin. B ἐκ τῆς Lin. A, ἡτις ἡτο οἰκεία εἰς τὴν Κνωσόν καὶ εἰς τὴν Κνωσὸν πρωτίστως ἀπεφάσισαν νὰ χρησιμοποιήσουν αὐτήν. "Οταν οἱ "Ελληνες, συνοψίζει ὁ DOW, ἔφθασαν εἰς τὴν Κνωσόν, ἀναμφιβόλως εὐρόν τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἀνακτόρου, πιθανῶς ὀλίγα καὶ πτωχά, τηρούμενα εἰς τὴν Lin. A. Ενδρον τὴν Lin. A ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν 'Ελληνικήν. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποδοτικωτέρας φορολογίας καὶ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν ἐξήτησαν τὴν Κρητικὴν βοήθειαν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Lin. B. 'Ἐργοδέκειτο δι' ἐν κατὰ τὸ ἥμισυ νέον συλλαβάριον εἰδικῶς διὰ μίαν γλῶσσαν μηδέποτε προηγουμένως γραφεῖσαν. 'Ἐὰν τὸ νέον συλλαβάριον δὲν ἡτο καλῶς προσηγορισμένον πρὸς τὴν 'Ελληνικήν, τοῦτο διφεύλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ Μινῷοι δὲν ἡδύναντο νὰ πράξωσί τι καλύτερον διὰ τοὺς κυριάρχους αὐτῶν.

'Ο MERLINGEN, προβιαίνων εἰς γλωσσολογικὴν ἔρευναν σχετικὴν μὲ τὴν Lin. B, συμπεραίνει, μεταξὺ ἀλλων, ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς Lin. B δὲν ἡτο κυρίως 'Ελληνική, ἀλλὰ πιθανῶς μία 'Ελληνικὴ εἰς τὸ στόμα ἐνὸς πολὺ ἔνενον ὑποστρώματος' ἡ γλῶσσα τῆς Lin. B δὲν ἡτο ἡ γλῶσσα τοῦ μυκηναϊκοῦ ἀνωτέρου στρώματος, (δὲν ἡτο ἀχαιο-ἀχαιϊκή). 'Η γλῶσσα τῆς Lin. B προσῆλθε πιθανῶς ἐκ τούτου, ὅτι οἱ γραφεῖς τῆς Lin. A παρέλαβον τὴν γλῶσσαν τῶν 'Ελλήνων οἰτινες, ἀκολουθοῦντες τοὺς Μυκηναίους, εἶχον εἰσβάλει εἰς τὴν Κρήτην ἡδη πρὸ τοῦ

I400 (1500 ή ἐνωρίτερον). Εἰς τὴν Lin. Β οὐ μόνον δὲν ἔγραφετο ἡ γλῶσσα τῶν μινωικῶν Κρητῶν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ τῶν νέων κυριάρχων, τῶν Μυκηναίων (**Αχαιῶν*). Ἐγράφετο, πιθανῶς ἀπὸ τοῦ 1400 π.Χ., ἡ Lin. Β εἰς τὴν γλῶσσαν ἐνὸς λαοῦ δυτικού προῆλθεν ἐκ τῆς μεταναστεύσεως τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Κρήτην. Σημαντικὸν εἶναι σχετικῶς τὸ γεγονός, ὅτι δὲ λαὸς οὗτος μὲ αὐτὴν τὴν γλῶσσαν προφανῶς ἀπανῆλθεν ἐκ τῆς Κρήτης εἰς τὴν Πελοπόννησον: ἡ Lin. Β τοποθετεῖται περὶ τὸ 1400 εἰς τὴν Κρήτην, περὶ τὸ 1200 εἰς τὴν Πύλον, περὶ τὸ 1275 εἰς τὰς Μυκήνας. Ἡ γλῶσσα αὕτη, συνεπείᾳ τῆς «αἰγαίακῆς καταστροφῆς», ἀπέθανεν· ἡ Ἑλληνικὴ προέρχεται ἐκ μιᾶς διαλέκτου, ἥτις κατὰ τὸν χρόνον τῆς Lin. Β δὲν ἔγραφετο. Οὔτε ἡ Μυκηναϊκὴ οὔτε ἡ Μινωική—αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνωτέρων στρωμάτων—ἔγραφοντο οὐδὲ καὶ εἰς τὴν Lin. Α· εἰς τὴν Lin. Α ἔγραφετο μία παλαιοτέρα γλῶσσα (μὴ ἵνδοευρ.).

Ἡ HENLE παρατηρεῖ ὅτι αἱ παρεχόμεναι μεταγραφαὶ εἰναι πλιόρεις νέων λέξεων καὶ νέων τύπων. Μία πλήρης καὶ κατανοητὴ ἀποκρυπτογράφησις θὰ ἀπετέλει ἀπόδειξιν διὰ τοιούτους τύπους. Ἀλλ' ὅταν μία ἀποκρυπτογράφησις δὲν εἰναι οὔτε πλήρης οὔτε κατανοητή, αἱ μεταγραφαὶ δὲν ἀποτελοῦν ἀπόδειξιν ὑπὲρ τῶν νέων τύπων, ἀλλ' οἱ ἀποκαλούμενοι νέοι τύποι φαίνονται ἀποτελοῦντες μᾶλλον ἀπόδειξιν κατὰ τῶν μεταγραφῶν.

Οἱ ὑποστηρικταὶ τῆς «ἀποκρυπτογράφησεως», λέγει ἡ HENLE, ισχυρίζονται ὅτι ἡ Linear B γράφει ἑλληνικὴν γλῶσσαν κατὰ τόσον παράδοξον τρόπον, διότι ἡ γραφὴ ἦτο προωρισμένη δι' ἄλλην γλῶσσαν, καὶ⁷ ὑπόθεσιν διὰ τὴν μινωικήν, τὴν ἀγνωστὸν γλῶσσαν τὴν ἀντιπροσωπευομένην ὑπὸ τῆς Lin. A. Εἶναι δύμας ἀληθές, ὅτι τὸ ἡμισυ μέχρι τῶν δύο τρίτων τῶν 66 συχνοτέρων συλλαβικῶν σημείων τῆς Lin. B παρελήφθησαν ἀπὸ τὸ συλλαβάριον τῆς Lin. A. Ἡ Lin. B ἐπρόσθετεν ἀριθμὸν τινα νέων σημείων—τὸ ἐν τρίτον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν ἐν λόγῳ 66 συχνοτέρων σημείων—ῶς καὶ σπάνια τινα σημεῖα. Τοῦτο ἀποτελεῖ λίαν δραστικὴν ἀναθεώρησιν τοῦ συλλαβαρίου τῆς Lin A, ἡ δούια θὰ ἔγινε μόνον διὰ νὰ προσαρμοσθῇ ἡ γραφὴ εἰς τὴν καταγραφὴν ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐν οιζικῶς λοιπὸν μεταβληθὲν συλλαβάριον τῆς Lin. A δὲν φαίνεται δικαιολογοῦν τὸν κανόνας δροθογραφίας.

Ἐφόσον ἡ Lin. B παρέλαβε μόνον μερικὰ ἐκ τῶν παλαιῶν σημείων τῆς Lin. A καὶ εὑρεν ἀναγκαῖον νὰ προστίθῃ ἄλλα σημεῖα, φαίνεται λογικὸν νὰ ὑποθέσωμεν, δπως κάμνει καὶ ὁ VENTRIS, ὅτι ἡ Lin. B ἐδέχθη καὶ τὰς φωνητικὰς ἀξίας τῶν παραληφθέντων σημείων. Τὰ νέα σημεῖα θὰ προσετέθησαν, ἐπειδὴ διά μόνων τῶν φωνητικῶν ἀξιῶν τῆς Lin. A δὲν ἡδύναντο νὰ γραφοῦν ἑλληνικὰ λέξεις. Θὰ ἦτο π. χ. πολὺ λογικὸν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ Lin. A, ὡς καὶ τὰ προηγηθέντα αὐτῆς μεγάλα συστήματα γραφῆς, δὲν ἐξέρραξε συλλαβάρις περιεχούσας τὸ ο, καὶ ὅτι ἡ Lin. B προσέθηκε πιθανῶς σημεῖα διὰ τὰς -ο συλλαβάς. Η αυτή τουσα σειράς τινας συλλαβῶν, ἡ HENLE παρατηρεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει συνέπεια εἰς τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας νέων σημείων διὰ τὴν Lin. B καὶ τῆς παραλείψεως παλαιῶν τῆς Lin. A. -(π.χ. τὰ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀντιπροσωπεύοντα τὰς συλλαβὰς κο καὶ το σημεῖα τῆς Lin. B παρελήφθησαν ἐκ τῆς Lin. A, ἐνῷ

τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὰς συλλαβὰς *jo* καὶ *mo* εἶναι νέα· ἐπίσης τὰ σημεῖα τὸς ἀντιπροσωπεύοντα τὰς συλλαβὰς *se* καὶ *su* εἶναι τῆς Lin. A, ἐνῷ τὰ *si* καὶ *so* εἶναι νέα· ἡ σειρὰ *ra*, *re*, *ro*, *ru* παρελήφθη εἰς τὴν Lin. B ἐκ τῆς Lin. A, προστεθέντος νέου σημείου μόνον τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν συλλαβὴν *ti*, *kλπ.*)

Πάντως καὶ ἡ HENLE φρονεῖ, ὅτι τὸ ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης τῶν πινακίδων ἐπιχείρημα ἔξακολονθεῖ νὰ εἶναι ἴσχυρόν, παρατηρεῖ δὲ σχετικῶς ὅτι δ VENTRIS, μὲ τὸ νὰ προκαλέσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ τῆς Lin. B εἶναι ἐλληνικαί, ἔκαμε μίαν μεγάλην πρόοδον.

Ο GEORGIEV (66—68) φρονεῖ ὅτι δυνάμεια νὰ θεωρήσωμεν τὴν γλῶσσαν τῶν Κρητο-μυκηναϊκῶν ἐπιγραφῶν ὡς ‘Ἐλληνικὴν. Η διάλεκτος τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Πύλου φαίνεται ὅτι παρουσιάζει μίαν φάσιν ἀρχαιοτέραν τῆς ὁμηρικῆς. Ο μεικτὸς χαρακτὴρ τῆς ὁμηρικῆς διαλέκτου δύναται νὰ ἔξηγηθῇ διὰ τῆς ἴσχυρᾶς ἐπιδράσεως τῆς κρητικῆς διαλέκτου ἐπὶ τῆς μυκηναϊκῆς (ἀχαικῆς). Συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τοῦ GEORGIEV, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν καὶ πρὸς αὐτῆς ὁμιλεῖτο εἰς τὴν αἴγαιακὴν περιοχήν, συμπειριλαμβανομένης τῆς Κρήτης καὶ τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὴν δευτέραν π.Χ. χιλιετηρίδα καὶ ἐνωρίτερον, μία ίδιαζουσα ἴνδοευρωπαϊκὴ γλῶσσα, ἥτις ἔσχεν ἴσχυρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης. Παραθέτων τὴν γνώμην τῶν VC (Evidence, 90), καθ' ἥν ἡ ἐκ τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως» προκύπτουσα ἀχαικὴ διάλεκτος περιεβάλλετο, πιθανῶς ἀναμεμεγένη στενῶς μετ' αὐτῶν, ὑπὸ βαρβαρικῶν γλωσσῶν διμιλούμενων ὑπὸ λαῶν Ἰσης ἥ ἀνωτέρας μιօρφώσεως, στοιχεῖα δέ τινα τοῦ λεξιλογίου δυνατὸν νὰ εἶναι εἴτε «αἴγαιακά», ἥ ἡλλοιωμένα ὑπὸ γραφέων μὴ ‘Ἐλλήνων, ἥ τημημα ἀρχαιοτέρου στρώματος τῆς ἐλληνικῆς, ἀσυνήθους εἰς τὴν κλασικὴν φιλολογίαν, δ GEORGIEV εὑρίσκει ὁρθὴν τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Η ἐλληνικὴ γλῶσσα, γράφει, ἥτο μὲν ἐν χρήσει εἰς τὰ ἐδάφη τῆς Κρήτης καὶ τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχήν, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν ἀποκλείει τὴν παρουσίαν καὶ ἄλλων γλωσσῶν (ἴνδοευρωπαϊκῶν) ἐν τῇ περιοχῇ ἐκείνῃ.

Οι VENTRIS καὶ CHADWICK, παρατηρεῖ περαιτέρω δ GEORGIEV, δὲν ἐπεχειρησαν νὰ λύσωσι τὸ σπουδαῖον πρόβλημα τῆς προελεύσεως τῆς κρητικῆς συλλαβικῆς γραφῆς. Η γραφὴ αὕτη δὲν προσιδιάζει εἰς τὴν φωνητικὴν ὑφὴν τῶν γνωστῶν ἐλληνικῶν διαλέκτων. Οι VC φρονοῦσιν, ὅτι ἡ ἀπουσία τῶν τελικῶν συμφρόνων εἰς τὰ κείμενα τῶν πινακίδων ὀφείλεται εἰς τοὺς «κανόνας τῆς μυκηναϊκῆς ὀρθογραφίας» δι' ὃ εἶναι ἡναγκασμένοι νὰ ὑποιθέσουν, ὅτι οἱ ‘Ἐλληνες τῆς κρητο-μυκηναϊκῆς ἐποχῆς ἐδαύεισθησαν τὴν γραφήν των παρὰ λαοῦ μὴ ἐλληνικοῦ, κατοικοῦντος τὴν Κρήτην ἥ τὴν Πελοπόννησον. Ο G. φρονεῖ, δι' ἡ κρητο-μυκηναϊκὴ συλλαβικὴ γραφὴ διεμορφώθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς κρητικῆς διαλέκτου.

Ο GEORGIEV συμπεραίνει, ὅτι αἱ δύο δοκιμαὶ ἀποκρυπτογραφήσεως—ἥ τῶν VENTRIS καὶ CHADWICK καὶ ἡ ίδιακή του—ἐνέχουσιν εἰσέτι πολλὰς ὑποθέσεις δλίγον πειστικὰς ἥ καὶ ἐσφαλμένας. Τὸ πρόβλημα τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως κειμένων, τῶν δποίων καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι ἄγνωστοι (ῶς συμβαίνει εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν), εἶναι τόσον περίπλοκον ὥστε αἱ πλάναι

είναι άναπόφευκτοι. «Καθωρίσαμεν, έπιλέγει δ G., τὴν φωνητικὴν ἀξίαν 20 συλλαβικῶν σημείων. Οἱ VENTRIS καὶ CHADWICK ἐπέτυχον νὰ καθορίσουν τὴν φωνητικὴν ἀξίαν ἀλλων 40 σημείων· τοῦτο παρέσχεν εἰς αὐτοὺς τὴν δυνατότητα νὰ ἔρμηνεύσωσιν ἐπιτυχῶς ἐνα πολὺ μεγαλύτερον ἀριθμὸν λέξεων καὶ ὀνομάτων.... Λοιπόν, ἡ γλῶσσα τῶν κρητο-μυκηναϊκῶν ἐπιγραφῶν τῆς γραμμικῆς γραφῆς B είναι ἐλληνική. Ἐὰν ληφθῇ ὑπὸ δψει τὸ γεγονός, δτὶ ἀπὸ μακροῦ ἐπεκράτει ἡ γνώμη ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ Ἰνδοευρωπαϊκῆς γλώσσης (¹⁵), τὸ συμπέρασμα αὐτὸ είναι μεγάλης σπουδαιότητος».

Κατὰ τὸν CARRATELLI₁ (116), ἡ κρητικὴ καταγωγὴ τῆς Lin. B είναι ἀναμφισβήτητος. Ἐμφανίζεται ἡδη ὡς προσαρμογὴ τῆς «μινωικῆς» γραφῆς εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν δύο συστημάτων γραμμικῆς γραφῆς καὶ τὴν ἔκλειψιν σημείων τινῶν ἢ τὴν εἰσαγωγὴν νέων εἰς τὴν Lin. B. Ἀλλ' οἱ Ἀχαιοὶ τὴν ἐγνώρισαν ἐν Κρήτῃ καὶ τὴν παρεδέχθησαν ἐκεῖ, μεταβιβάζοντες ἐπειτα αὐτὴν εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα; Ἡ τὴν είχον ἡδη παραδεχθῆ πρὶν ἡ καταλάβωσι τὴν Κνωσόν; Ὁ FURUMARK ὑποστηρίζει τὴν δευτέραν ἀποψιν, ἡτις καὶ εἰς τὸν CARRATELLI φαίνεται πιθανωτέρα.

Ο SITTIG, (97) θέτει τὸ ἐρώτημα: Είναι ἡ ἐλληνικὴ τῶν μινωικῶν ἐπιγραφῶν μία ἐλληνικὴ ὡς ἡ τῶν Ἀχαιῶν, τὴν δποίαν μᾶς ὑποβοηθεῖ νὰ ἀνασυνθέσωμεν δ συνδυασμὸς τῶν ιστορικῶν διαλέκτων ἀρχαιοκῆς καὶ κυπριακῆς διὰ τὴν 2αν π.Χ. χιλιετηρίδα, ἡ είναι αὕτη μία ἐλληνικὴ ὡς π.χ. ἡ παμφυλιακή, ἐπὶ τῆς δποίας ισχυρῶς ἐπέδρασαν αἱ γλῶσσαι τῶν μὴ Ἑλλήνων κατοίκων;

Ἐὰν ἔξετάσῃ τις τὰς πινακίδας τῆς Κνωσοῦ, εὑρίσκει εἰς αὐτὰς πολλὰ στοιχεῖα, τὰ δποῖα, παρὰ τὰς καταβληθείσας μεγάλας προσπαθείας, δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἐλληνικά. Πρὸ παντὸς δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν τοῦτο αἱ περιέχουσαι δνόματα μεγάλαι πινακίδες, ὡς π.χ. αἱ KN 639, 798, 911, 1516 (^{16 a}). Ἀπὸ τὸ ἐν τρίτον καὶ πλέον τοῦ διλού ἀριθμοῦ τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ δὲν ἔξαγεται καμμία ἐλληνικὴ λέξις.

Ο N. ΠΛΑΤΩΝ (151—153) γράφει, δτὶ δ χαρακτηρισμὸς τῆς γλώσσης τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ καὶ τῆς Πύλου ὡς ἀρχαιοκῆς δὲν ἔμφανίζεται νῦν ὡς ἀπροσδόκητον, τούλαχιστον διὰ τὰ μυκηναϊκὰ κέντρα τῆς κυρίως Ἑλλάδος. Ἡ γλῶσσα δμως, κατὰ τὴν δμολογίαν πάντων τῶν εἰδικῶν, φαίνεται μᾶλλον ἀκατέρ-

45. Εἰς τὴν πρὸ δεκαετίας δημοσιευθεῖσαν πρώτην μελέτην ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος (A contribution to the problem of the minoan script, 1945), στηριχθεῖσαν ἐπὶ τοῦ ἑλαχίστου μέχρι τῆς ἐποχῆς ἑκείνης δημοσιευμένου ἐπιγραφικοῦ ὄλικοῦ, διεφαίνετο ἡ γνώμη ἡμῶν, ὅτι εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν πινακίδων τῆς Lin. B ὑπεκρύπτοντο πιθανῆς λέξεις σχετικαὶ πρὸς ἐλληνικάς. Δὲν ὑποστηρίζομεν βεβαίως σήμερον πάσας τὰς ἔκει προτεινομένας ἀναγνώσεις ἐλληνικῶν λέξεων, ἄλλως τε καὶ διώτι μεταβάλομεν ἔκτοτε γνώμην ὡς πρὸς τὴν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν διαφόρων σημείων.

46a. Εἰς τὴν πινακίδα 889 ἀναγινώσκονται, κατὰ τὴν «ἀποχρυπτογράφησιν», γυναικεῖα δνόματα, οἰα π.χ.: da-te-ne ja, qo-ja-ni, ku-tu-pa-no, ka-na-to-po, a-nu-wa-to, κλπ. εἰς δὲ τὴν πινακίδα 1516 ἀνδρικὰ δνόματα, οἰα π.χ.: pi-ja-si-ro, mi-ja-ra-ro, pa-to-no-ro, pe-te-ki-ja, ko-ni-da-jo, pi-ja-se-mo, su-ki-ri-to, wi ja-ma-ro, κλπ.

γαστος, ἐμφανίζουσα πολλὰς ἀνωμαλίας και ἀτελείας. Προελληνικὰ στοιχεῖα ἔξ
ἄλλου ἀφθονοῦν. Περαιτέρω δὲ ΠΛ. παρατηρεῖ δι τὸν ἀναστάτωσιν εἰς τὰ κοινῶς
παραδεδεγμένα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων φέρει ἡ ἀποκάλυψις,
ὅτι οἱ Ἀχαιοὶ ἦσαν ἔγκατεστημένοι εἰς τὴν Κορίτην, ἔχοντες ἐν Κνωσῷ ἔγκατε-
στημένην δυναστείαν ἥδη ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ ΙΕ' αἰώνος π.Χ. Οἱ Μινωίται ἐμφα-
νίζονται ὑποτεταγμένοι. Θὰ ἡτο δυνατὸν νὰ γίνη δεκτόν, δι τὸν Μινωικὸς πολι-
τισμὸς ἦτο δημιούργημα τῶν Ἑλλήνων; Καὶ ποιῶν Ἑλλήνων;

‘Η ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πινακίδων προκύπτουσα διάλεκτος ἐμφανίζει,
κατά τὸν N. ΠΛΑΤΩΝΑ (160), παραδόξους και κατά τὸ πλεῖστον ἀνεξήγήτους
ἀνωμαλίας, ὅπως δωρισμούς, λέξεις μὲ ἐτυμολογίαν προφανῶς διάφορον ἀπὸ τὴν
ἥδη ἀνεγνωρισμένην και πολλάκις ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένην, ὑστερογενεῖς
τύπους, τελείως ἀπιθάνους λέξεις και τύπους, ἀνεξήγητον παράλειψιν τοῦ Σ ἢ
ἀντιστρόφως ἐμφάνισίν του εἰς λέξεις ὅπου δὲν ἔχει θέσιν, κλπ. Πάντως, προσ-
θέτει δ. N. II., αἱ ὑπὸ αὐτοῦ διατυπούμεναι ἐπιφυλάξεις, ὅσον σοβαραὶ και ἀν
εἶναι και στηριζόμεναι καλῶς εἰς τὰ πράγματα, δὲν εἶναι ἵκαναι νὰ μειώσουν τὴν
σημασίαν δωρισμένων ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ δοποῖα δμως παρέχουν ἐνθάρ-
ρυνσιν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς προσπαθείας, χωρὶς νὰ προσφέρουν ἀπὸ τοῦδε τὴν
βεβαιότητα δι τὸ πρόβλημα ἐλύθη.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἐδόθη, φρονοῦμεν, μία εἰκὼν πολλῶν ἀπό-
ψεων τὰς δοποῖας ἐμφανίζει τὸ θέμα τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως» τῆς μινωικῆς
γραφῆς. Οὗτω, παρετέθησαν μεταγραφαὶ κειμένων διαφόρων πινακίδων συμ-
φώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», μετὰ τῶν διδομένων εἰς αὐτὰ ἐρμη-
νειῶν παρετέθη ἐπίσης κατάλογος πολυαρίθμων ἄλλων λέξεων και κυρίων δνομά-
των, ἀναγινωσκομένων κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἐξετέθησαν πολλαὶ ἐκ
τῶν παρατηρήσεων τῶν ἀσχοληθέντων μὲ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἐρευνητῶν
ἐπὶ ποικίλων ζητημάτων προκυπτόντων ἐξ αὐτῆς γενικῶς, κατεβλήθη προσπάθεια
διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν εὐρυτέραν ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Πλάτω-
νος», παρὰ τὰς ἀναποκρεύκτους βεβαίως παραλείψεις.

Οἱ παραδεχόμενοι καὶ δὲν τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἐκκινοῦσιν ἐκ τῆς
θεμελιώδους προϋποθέσεως, δι τὸ ἀπασιαὶ αἱ προταθεῖσαι ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ
λέξεις εἶναι δρυιαὶ, ἐπὶ πλέον δὲ δι τὸ δρυιῶς ἔχουσι και πάντες οἱ ὑπὸ τῶν VC
τεθέντες κανύνες δρυιογραφίας. Οὗτως, δσάκις ἐκ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς «ἀπο-
κρυπτογραφήσεως» μεταγραφῆς προκύπτουσι λέξεις δλως ἀκατανόητοι—και συμ-
βιάνει τοῦτα συχνάκις— δὲν φαίνεται κατὰ κανόνα γεννωμένη ἀμφιβολία τις ἐν
σχέσει πρὸς τὴν δρυιότητα τῆς ὑποθετικῆς φωνητικῆς λέξιας ἐνδὸς ἢ περισσοτέρων
ἐκ τῶν συναπαρτιζόντων τὴν λέξιν σημείων, ἢ ἐν σχέσει πρὸς τὴν δρυιότητα κανό-
νος τινὸς τῆς δρυιογραφίας, ἀλλὰ καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἔξεύρεσιν πιθα-
νῆς τινὸς συσχετίσεως τῆς ἀκατανοήτου λέξεως· ἐν ἀποτυχίᾳ δὲ τῶν προσπαθειῶν,
δὲν ὑπολείπεται ἢ νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ λέξις ὡς σκοτεινή. Σημειωτέον, ἐν σχέσει
πρὸς τὴν τιθεμένην ταύτην προϋπόθεσιν τῆς δρυιότητος πασῶν τῶν ὑποθετικῶν

φωνητικῶν ἀξιῶν καὶ πάντων τῶν κανόνων ὁρθογραφίας, δτι οἱ VC γράφουσι τὰ ἔξῆς (Evidence, 90): «Πολλαὶ ἐκ τῶν προτεινομένων ἀξιῶν εἶναι δυνατὸν δτι θὰ πρέπῃ ν' ἀναθεωρηθῶσιν, οἱ δὲ κανόνες τῆς ὁρθογραφίας εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ κατανοοῦνται εἰσέτι πλήρως».

Ἐχομεν τὴν γνώμην, δτι δντως θὰ προκύψῃ πιθανῶς ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως τῶν ὑποθετικῶν φωνητικῶν ἀξιῶν ἀριθμοῦ τινος σημείων, ἢ τροποποιήσεως ὁρθογραφικῶν τινων κανόνων.

Οσον ἀφορᾷ εἰδικῶς εἰς τὴν μὴ διάκρισιν μεταξὺ τῶν ὑγρῶν λ- καὶ ρ- (βλ. καὶ ἀνωτ. ὑποσ. 36 β), εἶναι βέβαιον δτι αὐτῇ θέτει ἀναποδράστως τὸ δίλημμα: ή εἶναι ὁρθὴ ή ὑπόθεσις, δτι εἰς τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένην γλῶσσαν δντως δὲν ἔγινετο ή τοιαύτη διάκρισις, καὶ τότε ἔχομεν σπουδαῖον ὑπὲρ τῆς «ἀποκρυπτογράφησεως» πλεονέκτημα, ἐπιτρέπον πολὺ περισσοτέρας ἀναγνώσεις - (δταν μάλιστα ληφθῆ ὑπ' ὅψιν, δτι ἀφ' ἐνὸς δὲν γίνεται ἐπίσης διάκρισις μεταξὺ τῶν ψιλῶν, μέσων καὶ δασέων οὐρανισκοφρώνων καὶ χειλοφρώνων, ὃς καὶ μεταξὺ τῶν ψιλῶν καὶ δασέων δδοντοφρώνων, ἐνῷ ἐξ ἄλλου, ἐπιπροσθέτως, οἱ κανόνες τῆς δρθογραφίας ἐπιτρέπουσι νὰ παρεμβάλλωνται ἐν ή καὶ περισσοτερα σύμφωνα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν λέξιν, πρβλ. π. χ. a·pa·to=ἀνάρμοστος (*), re·mo=*σπερμός, κλπ.)' ή δὲν εἶναι βάσιμος ή ἐν λόγῳ ὑπόθεσις, καὶ τότε δ ἀριθμὸς τῶν ἀναγνώσεων ἐλαττοῦται σημαντικῶς, μειούμενος μάλιστα ἔτι πλέον, ἐὰν ὑποτεθῇ δτι καὶ τινες τῶν κανόνων τῆς δρθογραφίας δὲν κείνται δρθῶς. Προτείνονται π. χ. αἱ ἀναγνώσεις: ka·ra·u·ko=Ι'λαῦκος καὶ ka·ra·do·ro=Χάραδρος - (τὸ ζεῦγος τῶν ἀρχικῶν συλλαβῶν kara· ἵσοδυναμεῖ εἰς μὲν τὴν πρώτην λέξιν πρὸς Γλα-, εἰς δὲ τὴν δευτέραν πρὸς Χαρα-), e·re·ta=ἔρετης καὶ te·re·ta=τελεστής, ri·jo=Pίον καὶ ri·po=λίνον, a·to·u·ra=ἄρονρα καὶ ru·ro=Πύλος, ku·ru·so=χρυσὸς καὶ ru·ki·to=Λύκτος, κλπ. Εἶναι φανερὸν δτι, ἐὰν οἱ φρέγγοι λ- καὶ ρ- ήσαν χωριστοί, αἱ ἡμίσεις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑποθετικῶν ἀναγνώσεων θὰ ἀπεκλείοντο· ἐὰν π. χ. τὸ ὑπ' ἀρ. 2 σημείον τοῦ Bulletin (A2, Index) είχεν ἀξιῶν μόνον το (ὑπάρχοντος ἐτέρου σημείου διὰ τὴν συλλαβὴν Io), θὰ παρέμενεν ή ὑποθετικὴ ἀνάγνωσις ἀρουρα, ἀλλὰ θ' ἀπεκλείετο ή ὑποθετικὴ ἀνάγνωσις Πύλος· καὶ ἀντιθέτως, ἐὰν τοῦτο είχεν ἀξιῶν μόνον Io (ὑπάρχοντος ἐτέρου σημείου διὰ τὴν συλλαβὴν το), θὰ παρέμενεν ή ἀνάγνωσις Ηύλος, ἀλλὰ θ' ἀπεκλείετο ή ἀνάγνωσις ἀρουρα· καὶ οὕτω καθεξῆς διὰ πλῆθος ἀναγνώσεων. 'Η διπλῆ χρῆσις τῶν ὑγρῶν εύνοεῖ μεγάλως τὴν ἐπίτευξιν πολυαριθμων ὑποθετικῶν ἀναγνώσεων κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν».

46. 'Ο MERIGGI₁ (82) παρατηρεῖ ἐπὶ τῆς ὑποθετικῆς αὐτῆς ἀναγνώσεως (anamotο=ἀνάρμοστο-) δτι μία ἐλληνικὴ διάλεκτος, ήτις δὲν θὰ ἐφρόντιζε νὰ γράψῃ οὕτε τὸ εἰς τοιαύτας θέσεις, φαίνεται εἰς αὐτὸν ἀδιανόητος. 'Ο SITTIG₁ (94) γράφει συγεικῶς: δτι μεταξὺ τῶν ἐτεοκυπριακῶν ἐπιγραφῶν τῆς Μέσης Αιγύπτου εὑρέθη μία ήτις συφῶς ἀναγνώσκεται α·na·a·mo·ta a·sa·ti·ri· δ S., παρατηρῶν δτι η ἐπιγραφὴ τῆς πινακίδος KN 0448 ἀρχίζει μὲ τὰς λέξεις (κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»). a·na·a·mo·ta, λέγει δτι η πινακίς αὗτη τὸν ἐμποδίζει νὰ ἔξηγήσῃ τὰς λέξεις a·na·mo·to καὶ a·na·mo·ta ὡς ἀνάρμοστοι (θηλ. πληθ.) καὶ ἀνάρμοστα (οὐδέτε. πληθ.), κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ VENTRIS.

Προκαλεῖ ἀφ' ἔτέρου ποιάν τινα ἐντύπωσιν τὸ γεγονός, ὅτι τὸ σημεῖον εἰς ὃ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἔχει προσδοθῆ ἡ ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία πιὸ δὲν ἀνευρίσκεται οὐδὲ ἄπαξ ὡς ἀρχικὸν λέξεως. Τὸ σημεῖον τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὰς ἡμετέρας στατιστικὰς συχνότητος σημείων, ἀπαντᾷ 95 φορᾶς ἐν ὅλῳ εἰς 2581 (¹⁷) πλήρεις λέξεις (¹⁸) καὶ εἰς διαφόρους θέσεις, ἐκτὸς τῆς ἀρχικῆς ἐπομένως θὰ ἔποεπε νὰ παραδεχθῇ τις, ὅτι μεταξὺ 2581 λέξεων—ὅς διὸ βεβαίως πολλαὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὰς αὐτὰς λέξεις εἰς διαφόρους πτώσεις—ἀνηκουσῶν εἰς Ἑλληνικὴν διάλεκτον δὲν ὑπῆρχεν οὕτε μία ἡ δποία θὰ ἥρχιζε ἀπὸ νι·

Θὰ ἦτο ἵσως ἐνδιαφέρον νὰ γνωσθῇ, κατὰ ποιὸν τρόπον κατανέμονται τὰ φωνήεντα καὶ τὰ σύμφωνα, εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐν λόγῳ 2581 πλήρων λέξεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποθετικῶν φωνητικῶν ἀξιῶν τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως». Ἐκ σχετικῆς στατιστικῆς, τὴν ὁποίαν κατήρτισα τελευταίως, προκύπτει ὅτι :

					%
τὰ φωνήεντα (a, a,, e, i, o, u)	ἀπαντῶσιν ἐν ὅλῳ	1374	φορᾶς	(14,7)	
αἱ δίφθογγοι (ai, ai,,)	» » »	44	»	(0,5)	
τὰ ἡμίφωνα (ja, je, jo καὶ wa, we, wi, wo)	» » »	1480	»	(15,8)	
τὰ οὐρανισκόφωνα (ka, ke, ki, ko, ku, ku,, k- καὶ qe, qi, qo) (¹⁹)	» » »	1180	»	(12,7)	
τὰ χειλόφωνα (pa, pa,, pa,, pe, pi, po, pu, pu,,)	» » »	724	»	(7,8)	
τὰ ὀδοντόφωνα ta, ta,, te, ti, to, tu καὶ da, da,, de, di, do)	» » »	1607	»	(17,2)	
τὰ ἔρωνα (ma, me, mi, mo, mu καὶ na, ne, ni, no, nu, nwa)	» » »	1085	»	(11,6)	
τὰ ὑγρά (ra, ra,, ra,, re, ri, ro, ro,, ru)	» » »	1244	»	(13,3)	
τὰ συριστικὰ (sa, se, si, so, su, su, καὶ za, ze, zo, z-) (²⁰)	» » »	599	»	(6,4)	
σύνολον		9337 (²¹)		100	

47. Κατόπιν τῶν ὑποδιαιχθυσῶν ὑπὸ τοῦ BENNETT («Junctions...», Minos, III/2) διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων τοῦ Index, οἱ ἀναγραφόμενοι εἰς τὸ ἀρθρὸν μου «Statistical Data on Minoan Words» (Minos, III/2, 100–106) ἀριθμοὶ μεταβάλλονται ἐλαφρῶς διὰ τὰ περισσότερα τῶν σημείων δ' ἀριθμὸς τῶν πλήρων λέξεων αὐξάνεται εἰς 2581 (ἀντὶ 2529) καὶ τὸ σύνολον τῶν εἰς αὐτὰς περιεχομένων σημείων εἰς 9892 (ἀντὶ 9189).

48. Διὰ τὸ ὑπὸ ἀρ. 82 σημείον τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin ὑπολογίζεται ἡ κατὰ FURUMARK ἀξία καὶ, διὰ δὲ τὸ ὑπὸ ἀρ. 85 σημείον τοῦ αὐτοῦ πίνακος ὑπολογίζεται ἡ ἐπίσης κατὰ FURUMARK ἀξία su.

49. Η διαφορὰ διῆδικτης αὐτοῦ πίνακος τοῦ Bulletin διαφέρει τὸ ἀθροισμα τῶν ἀριθμῶν συχνότητος τῶν ὑπὸ 62 καὶ 71 σημείων τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin, εἰς δὲ ἔχουσι προσδοθῆ αἱ ἀξίαι pte (8) καὶ neko? (3), τῶν ἀριθμῶν συχνότητος τῶν ὑπὸ ἀρ. 18, 19, 22, 47, 49, 63, 64, 65, 88, 84 καὶ 86 σημείων, τῶν ἀριθμῶν συχνότητος τῶν διηγήσεως δύο τελευταίων σημείων τοῦ αὐτοῦ πίνακος καὶ τοῦ τελικοῦ σημείου τῆς δευτέρας λέξεως τῆς 2ας σειρᾶς τῆς πινακίδος MY Fo 101.

[Κατά πρόχειρον στατιστικήν μου, ἀναφερομένην εἰς 141 πλήρεις λέξεις τῆς Lin. A, ἐκ τῶν πινακίδων τῆς Ἀγίας Τριάδας, γεγραμμένας ἐξ ὀλοκλήρου διὰ σημείων κοινῶν—ἀκριβῶς δμοίων ἢ ἀνεγνωρισμένων ὡς ἀσφαλῶς ἰσοδυνάμων εἰς ἀμφότερα τὰ συστήματα γραμμικῆς γραφῆς, Lin. A καὶ Lin. B—καὶ περιλαμβανούσας ἐν τῷ συνόλῳ 385 σημεῖα, ἐμφανίζεται ὡς ἔξης ἢ κατανομὴ τῶν 385 σημείων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φωνητικῶν ἀξιῶν τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως»:

Φωνήντα 4,7 %, τοῦ συνόλου, ἡμίφωνα 6,5 %, οὐδανισκόφωνα 16,6 %, χειλόφωνα 10,1 %, δόδοντόφωνα 21,8 %, ἔρρινα 17,9 %, ὑγρὰ 16,1 %, συριστικὰ 6,2 %. Ἡ ἀναλογία τῶν συριστικῶν εἶναι σχεδὸν ἵση πρὸς τὴν κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ πίνακα ἀναλογίαν αὐτῶν εἰς τὴν Lin. B, ἀλλὰ δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ διὰ δὲν πρόκειται περὶ ἀπλῆς συμπτώσεως, ἀλλως τε καὶ διότι τὸ ὑλικὸν τῶν λέξεων, εἰς δὲ βασίζεται ἢ στατιστική μου διὰ τὴν Lin. B, εἶναι 18πλάσιον τοῦ ὡς ἄνω διὰ τὴν Lin. A.

*Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, παραθέτομεν μεταγραφήν, συμφώνως πρὸς τὰς φωνητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως», 13 λέξεων ἐκ τῶν περὶ ὅν ἀνωτέρῳ 141 τῆς Lin. A, ἐκάστης ἀποτελούμενης ἐκ 4 σημείων -(βλ. σχετικὸν κατάλογον ἐν PERUZZI, Aportaciones...):

a?pu-na-da, (HT 14,3), a-ra-na-re (1a,4), a-ru-da-ra (28b,5), di-re-di-na (98a,2—3), ja-mi-da-re (122a,4), ki-ki-ra-ja (85b,1), ki-re-ta-na (8a,5, κλπ.), ku-mi-na-qe (54a,2), ku-pa-na-tu (119,3), ku-pa-we-ja (24a,1), mi-ki-se-na (26a,2—3), tu-pa-na-da (123b,3), wa-da,-ni-mi (6b,1) (ε^ν).

*Ο CARRATELLI, (114) παρατηρεῖ, διὰ τοῦ ἐφαρμογὴ τοῦ συλλαβαρίου τοῦ VENTRIS εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν κρητικῶν κειμένων τῶν γεγραμμένων εἰς τὴν Lin. A ἐνδεικνύει διὰ τοῦ ἡ γλῶσσα τῶν κειμένων τῆς Lin. A ἐμφανίζεται διάφορος τῆς τῶν «μυκηναϊκῶν». Διὰ τὴν γλῶσσαν τῶν κειμένων τῆς Lin. A ἰσχύει εἰσέτι ἢ ὑπόθεσις μιᾶς προελληνικῆς γλώσσης, ἵσως συγγενοῦς πρὸς τὰς τῆς ἀσια-

50. *Ο GEORGIEV (87) παρατηρεῖ διὰ οἱ VC διδικαιολογήτως παραμελοῦν τὰς ἐπιγραφὰς τῆς Lin. A, φρονεῖ δὲ διὰ τοῦτο διφεύλεται εἰς τὸ διὰ οἱ VC δὲν δύνανται νὰ ἐρμηνεύσουν μίαν λέξιν συχνάκις ἀπαντῶσαν καὶ ἔχουσαν γνωστὴν σημασίαν, ἥτοι «εσύνολον». Κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», ἡ λέξις αὗτη ἀναγινώσκεται kuro, τοῦθ' διπερ δὲν ἐπιτρέπει ἴκανοποιητικήν τινα ἐξήγησιν. Κατὰ τὸν G., ἡ ἐρμηνεία αὗτῆς τῆς λέξεως δὲν εἶναι δύσκολος, ἀλλ' οἱ VC δὲν δύνανται νὰ τὴν ἐρμηνεύσουν λόγῳ τῆς φωνητικῆς ἀξίας τὴν διποίαν προσδίδουν εἰς τὸ πρῶτον σημείον (ku). Τὸ δεύτερον σημείον εἶναι ἀκριβῶς δμοίον πρὸς τὸ κυπριακὸν σημείον Io, τὸ δὲ πρῶτον δμοιάζει πρὸς τὸ κυπριακὸν u. Κατὰ τὸν G., δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν διὰ τὴν φωνητική του ἀξία u' (ἥ δ, wa). Συνεπὸς, ἡ λέξις «εσύνολον», ἐν δλῳ^ν δέον ν' ἀναγνωσθῇ u'io (ἥ οιο, walo). Συνεπείᾳ τῆς ἐκλειψίγεως τῶν τελικῶν συμφώνων, ἡ πρώτη ἀνάγνωσις ἀγει εἰς ταύτισιν μὲ τὴν Iονικήν, ἐπικήν λέξιν οὐλως ἥ οὐλον, ἀττ. δλως ἥ δλον, ἐπίρρημα τῆς Iον., ἐπ. οὐλος, ἀττ. δλος· ἥ δευτέρων ἀνάγνωσις ἐπιτρέπει ἐπίσης νὰ δοθῇ παραδεκτὴ ἐρμηνεία: walo=(Fάλιδς), ἐπίρρημα τοῦ Iονικοῦ ἐπιθέτου ἀλής=εις ἐν δλον ἡθροισμένος, ἡνωμένος.

(*Αλλ' ἔαν γίνῃ δεκτὴ ἥ ἀποφίει τοῦ GEORGIEV καὶ προσδοθῇ εἰς τὸ ἐν λόγῳ σημείον ἡ ἀξία u' ἥ δ, wa, ἀντὶ τῆς ku, τότε πίπτουν πολλαὶ ἐκ τῶν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» προκυπτουσῶν ἀναγνώσεων, καὶ δὴ τινες ἐκ τῶν ἐμφανιζομένων ὡς τὰ μάλιστα ἐπιτυχῶν).

νικῆς δμάδος καὶ πιθανῶς τῆς ἴδιας, ἡτις διεσώθη κατὰ τοὺς κλασσικοὺς χρόνους (τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.) εἰς τὴν ἀνατολικὴν Κρήτην, μεταξὺ τῶν 'Ετεοκρητῶν τῆς Πραισοῦ καὶ τῆς Δερήσου].

'Αφ' ἐτέρου, προκύπτει ἐκ τῶν στατιστικῶν μου συχνότητος τῶν σημείων ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς φωνητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως» :

	ἐπὶ 2570 πλήρων λέξεων θὰ ἥρχιζον :		ἐπὶ 2572 πλήρων λέξεων θὰ ἔληγον :	
	%		%	
μὲ φωνῆν	815	(31,7)	253	(9,8)
μὲ δίφθογγον (ai, ai,)	38	(1,5)	—	
μὲ συλλαβῆν ἔχουσαν ἡμίφωνον (ja, wa, κλπ.)	157	(6,1)	764	(29,7)
μὲ συλλαβῆν ἔχουσαν οὐρανισκό- φωνον (ka, ke, qe, κλπ.)	419	(16,3)	223	(8,7)
μὲ συλλαβῆν ἔχουσαν χειλόφω- νον (pa, κλπ.)	348	(13,5)	78	(3)
μὲ συλλαβῆν ἔχουσαν ὁδοντόφω- νον (ta, da, κλπ.)	362	(14,1)	480	(18,7)
μὲ συλλαβῆν ἔχουσαν ἔροινον (ma, na, κλπ.)	177	(6,9)	305	(11,9)
μὲ συλλαβῆν ἔχουσαν ὑγρὸν (ra, κλπ.)	135	(5,3)	305	(11,9)
μὲ συλλαβῆν ἔχουσαν συριστικὸν (sa, za, κλπ.)	119	(4,6)	164	(6,8)
	2570	100	2572	100

Τέλος, ἐκ τῶν αὐτῶν στατιστικῶν προκύπτει ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς φω-
νητικὰς ἀξίας τῆς «ἀποκρυπτογραφήσεως» :

	ἐπὶ 2574 πλήρων λέξεων θὰ ἥρχιζον :		ἐπὶ 2572 πλήρων λέξεων θὰ ἔληγον :		
	%		%		
μὲ συλλαβῆν εἰς -a (a, ka, pa, κλπ.)	896	(34,8)	(-a, -ka, -pa, κλπ.)	625	(24,8)
» » » -e (e, ke, pe, κλπ.)	607	(23,6)	(-e, -ke, -pe, κλπ.)	428	(16,6)
» » » -i (i, ai, ki, pi, κλπ.)	371	(14,4)	(-i, -ki, -pi, κλπ.)	154	(6,0)
» » » -o (o, ko, po, κλπ.)	472	(18,3)	(-o, -ko, -po, κλπ.)	1241	(48,3)
» » » -u (u, ku, pu, κλπ.)	228	(8,9)	(-u, -ku, -pu, κλπ.)	124	(4,8)
	2574	100	2572	100	

"Ἔγραψα καὶ ἄλλοτε, ὅτι ἡμεῖς οἱ "Ελληνες πολλὰς διφεύλομεν χάριτας εἰς τοὺς ἔνους ἐπιστήμονας, οἱ δποῖοι μὲ θαυμαστὴν ἀφοσίωσιν ἀσχολοῦνται ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς λύσεως τοῦ αἰνίγματος τῆς γραφῆς καὶ τῆς

γλώσσης, εἰς ἥν εἶναι γεγραμμένα τὰ εἰς τὸ ίερὸν χῶμα τῆς Πατρίδος μας ἀνευρισκόμενα πανάρχαια κείμενα τῶν προγόνων μας.

‘Η προταθεῖσα ὑπὸ τῶν VENTRIS καὶ CHADWICK «ἀποκρυπτογράφησις»—ἀσχέτως πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῷ μέλλοντι δριστικῆς ἀποδείξεως τῆς εἴτε εἰς περιῳδισμένον εἴτε εἰς ἀξιοσημείωτον βαθμὸν δρούτητος αὐτῆς—ἔδωσε νέαν καὶ σπουδαίαν προώθησιν εἰς τὰς σχετικὰς μελέτας, αἵτινες προβλέπεται ὅτι θὺν ἀγαπτυχθῶσι περισσότερον μετὰ τὴν ἀναμενομένην δημοσίευσιν τοῦ ἐπιγραφικοῦ ὑλικοῦ τῶν νέων πινακίδων τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνῶν.

‘Ας μοῦ ἔπιτραπή νὰ αἰσθάνωμαι ἡθικὴν ἴκανοποιησιν, διότι αἱ ἔργασίαι μου προσεκόμισαν ποιάν τινα συμβολὴν εἰς τὴν ἔρευναν.’ Ελπίζω δέ, ὅτι τὸ πρόβλημα θὰ κινήσῃ νῦν ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον ἀριθμὸν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων, ἵνα συντελέσωσιν εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἔπιτυχεστέραν περαιτέρω ἔξπασιν αὐτοῦ.

Ιερὶ τὸ τέλος τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ἀνωτέρω ἄριθμου ἔλαβον γνῶσιν καὶ τῶν ἐπομένων ἀριθμῶν, ἀφορώντων εἰς τὸ ζήτημα τῆς «ἀποκρυπτογραφῆσεως»:

A) CHADWICK JOHN, The Knossos horse and foal tablet (Ca 895). (Bulletin of the Institute of Classical Studies of the University of London, No 2, 1955, pp. 1—3).

B) CHANTRAINE PIERRE, Le déchiffrement de l'écriture linéaire B à Knossos et à Pylos. (Revue de Philologie, de Littérature et d'Histoire anciennes, XXIX, fasc. I, 1955, 11—33).

I') MERIGGI PIERO, Glossario Miceneo (Minoico B). (Torino, Accademia delle Scienze, 1955).

A) MERIGGI P., I testi micenei in trascrizione. (Estratto dall' ATHENAEUM, fasc. I II, 1955, 66—92. Pavia).

E) MÜHLESTEIN UGO, Zur mykenischen Schrift: die Zeichen za, ze, zo. (Museum Helveticum, 12 (1955), 119—131).

ΣΤ) PALMER L. R., Observations on the Linear 'B' tablets from Mycenae. (Bulletin of the Institute of Classical Studies of the University of London, No 2, 1955, pp. 36—45).

Z) PALMER L. R., A Mycenaean Calendar of Offerings (PY Kn 02). (Eranos, LIII, 1—13).

H) PISANI VITTORI, Die Entzifferung der Ägeischen Linear B Schrift und die griechischen Dialekte. (Rheinisches Museum für Philologie, 98 (1955), 1—18).

‘Ο ΚΙΑΔΩΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ μίαν νέαν πινακίδα τῆς Κνωσοῦ, τὴν δποιαν ἡδυνήθη νὰ ἔπιτύχῃ διὰ συναρμογῆς τῶν σχετικῶν θραυσμάτων. Τὴν πινακίδα ταύτην κατατάσσει μεταξὺ τῶν ἀποκληθέντων «οἰονεὶ διγλώσσων» κειμένων, δη-

λαδή πινακίδων εἰς τὰς ὁποίας παραπλεύρως πρὸς τὰς συλλαβικῶς γεγραμμένας λέξεις ὑπάρχει ἵδεόγραμμα εὐκόλως δυνάμενον ν^ο ἀναγνωρισθῆ.

Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῆς ἐν λόγῳ πινακίδος ἀναγράφεται ἐν ἀρχῇ ἡ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένη λέξις ι-ο, ἡτις ἔρμηνεύεται ὡς σημαίνουσα «ἴππος» ἡ λέξις φαίνεται ἀκολουθούμενη ἀπὸ κεφαλᾶς ἵππων μετ' ἀριθμῶν. Ἡ λέξις εὑρηται (μόνη) καὶ εἰς τὴν πινακίδα PY Fa 01, χωρὶς οὐδὲν νὰ ἔνδεικνύῃ τὴν σημασίαν της -(νομίζομεν, δτι ἀντιπροσωπεύει κύριον ὄνομα). Ὁ CH. γράφει, δτι αὕτη εὑρηται ἐπίσης καὶ εἰς μίαν ἐκ τῶν νέων (ἀδημοσιεύτων) πινακίδων τῆς Πύλου, τὴν Ta 722.1, ὅπου ἡ σημασία «ἴππος», καίτοι εἰναι κατάλληλος, δὲν δύναται νὰ συναχθῇ ἀπὸ τὰ συμφραζόμενα. Ἀφ' ἔτερου εἰς τὴν πινακίδα PY Eq 03.5 φαίνεται ἀνευρισκομένη ἡ γενικὴ τῆς λέξεως ἐν τῇ φράσει, ἡτις κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινώσκεται : ke-re-te-u e-ke e-pe-ka i-o-jo ΠΥΡΟΣ 5, ἔρμηνεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ CH. ὡς ἔξις: kretheus ekhei heneka hiqq^oio WHEAT 5. Ὁ CH. φρονεῖ δτι εἰς τὴν δημοσιευομένην ὑπὸ αὐτοῦ πινακίδα ὑπάρχει ἡ ἀπόδειξις δτι i-o δυτως σημαίνει «ἴππος». Εἰς τὴν δευτέραν σειρὰν τῆς πινακίδος ἀναγράφεται ἐν ἀρχῇ ἡ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένη λέξις ο-πο (ἀκολουθούμενη ὑπὸ κεφαλῆς ζῷου καὶ ἀριθμοῦ), ἡτις κατὰ τὸν CH. πρέπει ἐπίσης νὰ ἔνδεικνύῃ εἰδός τι ζῷου πολὺ δμοιάζοντος πρὸς τὸν Ἰππον· δι' ὃ ἔρμηνεύεται ὑπὸ τοῦ CHADWICK ὡς σημαίνουσα «ὄνοι». Ἡ αὐτὴ ἀκριβῶς λέξις ο-πο εὑρηται καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας πινακίδας τῆς Κνωσοῦ, τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνῶν, ἀλλ' ἐκεῖ ἡ σημασία «ὄνος» δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὰ συμφραζόμενα -(ώς π. χ.: KN 348.1, ἔνθα ἀναγινώσκεται, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», ονο isukuwodoto' PY An 14.5, ataro turupterija ονο' MY 108.1, sapa ονο)' δθεν δ CH. φρονεῖ, δτι εἰς ἐκείνας τὰς πινακίδας πρόκειται Ἰσως περὶ ἄλλης λέξεως. (Ὁ FURUMARK, 33, φρονεῖ δτι ἡ λέξις οπο, παρὰ τὴν ἔλλειψιν ἐνὸς δίγαμμα, θὰ ἥδύνατο Ἰσως νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὴν λέξιν ώνος).

‘Ο CHANTRAYNE, μετ' ἔκθεσιν τῶν περιστάσεων ὑφ' ὃς ἐπετεύχθη ἡ ἀποκρυπτογράφησις, παρατηρεῖ, ἀναφερόμενος εἰς τοὺς τεθέντας δρθιογραφικοὺς κανόνας, δτι οὗτοι ἀποδεικνύουν δτι τὸ χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν πινακίδων τῆς Lin. Β συλλαβάριον ἡτο δλίγον κατάλληλον πρὸς καταγραφὴν μιᾶς γλώσσης ὡς ἡ Ἑλληνική. Χαρακτηριστικά τινα δμοιάζουν ἀφετὰ πρὸς τὴν χρήσιν τοῦ Κυπριακοῦ συλλαβαρίου. Λεπτομέρειαί τινες δύνανται νὰ φανοῦν ἀπογοητευτικαί. Ἡ καταγραφὴ δι' ἐνὸς φωνήντος α, ο, ε τῶν εἰς i διφθόργγων καὶ ἡ παράλειψις τῶν συμφώνων l, m, n, r, s ἐν τέλει τῆς λέξεως ἡ πρὸς ἄλλου συμφώνου εἰναι χαρακτηριστικὰ μὴ δυνάμενα σχεδὸν νὰ ἔρμηνευθοῦν ὡς ἀνταποκρινόμενα εἰς φωνητικὴν πραγματικότητα.

Τὸ στοιχειῶδες αὐτὸ σύστημα ἐπιτρέπει μεγάλην ἔλευθερίαν εἰς τὴν ἔρμηνειαν, καὶ συνεπῶς μίαν σημαντικὴν ἀβεβαιότητα. Χωρὶς νὰ μειώσωμεν τὸ παρόπαν, γράφει δ CHANTRAYNE, τὴν ἀξίαν τοῦ κ. VENTRIS, οὔτε τὴν ἔξαι-

ρετικήν ἐπιτυχίαν του, δέον νὰ δμολογήσωμεν ὅτι ἐν ταῖς λεπτομερείαις ἡ ἀποκρυπτογράφησις θὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῇ καὶ θὰ πρέπῃ, παρουσιαζομένης εὐκαιρίας, νὰ διορθωθῇ. Πρόκειται περὶ κειμένων, διὰ τὰ ὅποια οὐδεμία δίγλωσσος ἐπιγραφὴ δίδει τὸ ἀκριβὲς νόημα καὶ τῶν δποίων ἡ ἀποκρυπτογράφησις, ἐφόσον γίνεται δεκτὴ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀποκρυπτογραφητοῦ ἀνακαλυφθεῖσα κλείς, ἐπιτρέπει πολλὰς δυνατότητας δι'¹ ἔκαστον συλλαβικὸν σημεῖον. Ἡ παρατήρησις αὕτη δίδει τὸ δικαίωμα ὅπως ἀμφιβάλλῃ τις διά τινας λεπτομερείας τῆς πρώτης ἀποκρυπτογράφησεως, ἀλλὰ δὲν παραβλάπτει τὸ σύνολον.

Ο CHANTRAYNE, παραδέτων περαιτέρω τὴν μεταγραφὴν τῆς «πινακίδος τῶν τριπόδων», παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀντιστοιχία μεταξὺ τῶν τεσσάρων λαβῶν, τῶν τριῶν λαβῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως λαβῶν εἰς τὰ ἰδεογράμματα τῶν ἀγγείων ἐπιβεβαιοῖ τὰς ἀναγνώσεις τριώνες (δυϊκός), τριῶνες, κωντρωνες, ἀνῶνες. Ὡς πρὸς τὴν λέξιν τῆς Ιης σειρᾶς we-ke, τὴν ἐδμηνευομένην ὡς Νέχει (=φέρει), γράφει, ὅτι αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τῆς παμφυλιακῆς Νεχέτω πρόκειται περὶ τοῦ ρήματος τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς σανσκρ. vahati, λατ. uelio· τὸ σύνολον τῆς πρώτης φράσεως δὲν εἶναι βέβαιον, ἡ δὲ δευτέρα φράσις εἶναι ἡ δυσκολωτέρα, διότι ε-τε καὶ o-wo-we εἶναι λέξεις αἰνιγματικαί. Λιὰ τὴν λέξιν qe-to δυνάμενα νὰ διερωτηθῶμεν, μήπως σημαίνει πίθοι, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀπλὴ ὑπόθεσις. Εἶναι πάντως ἀσφαλές, ὅτι ἡ πινακίς τῶν τριπόδων φέρει τὴν βεβαιότητα, ἢν θὰ ἥδυνατό τις νὰ εὐχηθῇ, διότι δίδει τὴν δριστικήν ισοδυναμίαν ἀριθμοῦ τινος συλλαβικῶν σημείων: ti, ri, po, de, o, wo, we, di, pa, e, qe, to, ro, jo, a, no.

Τὰ κατὰ τὴν ἀποκρυπτογράφησιν ἀναγινωσκόμενα κύρια δνόματα τόπων καὶ θεοτήτων ἀποτελοῦν σπουδαίαν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ συστήματος μεταγραφῆς. «Οσογ ἀφορᾶ εἰς τὰ δνόματα προσώπων, πολλῶν ἡ ἀναγνώρισις φαίνεται δύσκολος, ἀλλ' ὅμως ἀναγνωρίζονται ἀλλα τινά, ὡς π. χ. teseu=Θησεύς, akireu=Αχιλλεὺς (?) , ekedamo=Ἐχέδαμος, κλ.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ CHANTRAYNE παρατηρεῖ, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δλίγαι μόνον πινακίδες ἀποδίδουσιν ἔννοιαν πλήρως ἴκανοποιητικήν. Τὸ ἄρθρον τῶν VC (Evidence) δὲν παρέχει εἰμὴ ἀρκετὰ σπανίως τὴν πρόδηλον μετάφρασιν μιᾶς πινακίδος, ἀλλ' ὅμως ἐπιτρέπει ἀφ' ἐτέρου τὴν ἀναγνώρισιν λέξεων καὶ γραμματικῶν τύπων, ίδιως τῶν οὐσιαστικῶν. Παρὰ τὰς λεπτομερείας αἱ δποῖαι παραμένουν προδήλως ἀμφιβολοί, τὸ προτεινόμενον σύστημα φαίνεται λογικόν. Ἡ «παλαιὸς ἀρχαικὸς» τῶν VC παρουσιάζει χαρακτηριστικὰ ἀξιοσημειώτως ἀρχαικά. Τὸ σύστημα ίδιως τῆς κλίσεως δνομάτων φέρει εἰς τὴν σκέψιν ἀφ' ἐνδε μὲν τὴν διάλεκτον τοῦ Ὁμήρου, ἀλλὰ μὲ χαρακτηριστικά τινα ἀρχαικώτερα, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὴν ἀρκαδο-κυπριακὴν διαλεκτικὴν διμάδα. Αἱ πινακίδες μιᾶς ἐγγνώρισιν μίαν νέαν ἔλληνικὴν διάλεκτον, λίαν ἀρχαικήν. Λύναται τις νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ἡ δμιλουμένη ἐν Κρήτῃ καὶ Πελοποννήσῳ ἔλληνική, μεταξὺ 1500 καὶ 1200 π. Χ., ἡτο είδος προγνόνου τῆς ἀρκαδο-κυπριακῆς ὑμάδος. Χωρὶς νὰ φύπτεται νέον φῶς ἐπὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἔλληνικῶν διαλέκτων, τὰ προκύπτοντα στοιχεῖα ἐπιβεβαιωῦν δι τὸ δ χωρισμὸς τῶν διαφόρων διαλέκτων δυνατὸν νὰ εἶναι προγενέπτερος τῆς εἰσόδου τῶν Ἰνδοευρωπαίων εἰς τὴν Ἐλλάδαν ἀφ' ἐτέρου δέ κατιστᾶσιν ἔτε

μᾶλλον ἀμφίβολον τὴν ὑπόθεσιν, δτὶ ή Ἰωνικὴ διάλεκτος ὅμιλεῖτο εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Τὰ ἐλληνικὰ κείμενα τῆς Lin. B εἰς τὴν Κνωσὸν φαίνονται ἀποδεικνύοντα, δτὶ οἱ Ἀχαιοὶ ἢσαν ἔγκατεστημένοι ἐκεῖ πρὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἀνακτόρου περὶ τὰ τέλη τοῦ 15ου αἰῶνος. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ συνεπάγεται συνεπείας τὰς δποίας ὁφείλουν νὰ ἔξετασον οἱ Ἰστορικοί. Ἀφ' ἐτέρου, προσθέτει δ CHANTRALINE, δέον νὰ ἀναθεωρηθοῦν γνῶμαι σχετικαὶ πρὸς τὴν Ἰστορίαν τῶν αρχαικῶν γραφῶν. Ἔγίνετο δεκτὸν μέχρι τοῦδε, δτὶ ή Lin. B, προελθοῦσα ἐν Κνωσῷ ἐκ τῆς Lin. A, ἡτο σύστημα ἰδιάζον εἰς τὸν γραφεῖς τῆς αὐλῆς τῆς Κνωσοῦ. Σήμερον φαίνεται δτὶ ή Lin. B δὲν καταγράφει εἰμὴ ἐλληνικήν, καὶ εἶναι πιθανὸν δτὶ ἐδημιουργήθη ἵνα καταγράφῃ ἐλληνικήν. Ἀλλ' ὅμως ή ἔξαρτησίς τῆς ἐκ τῆς Lin. A, ἡτις πιθανῶς δὲν καταγράφει εἰμὴ «αρχαικήν», παραμένει πάντως πρόδηλος.

Κατὰ τὸν CHANTRALINE, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποκρυπτογραφήσεως τῆς χεταϊκῆς ἢ ἀνακάλυψις τοῦ VENTRIS δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ή σπουδαιοτέρα πρόσδοις ή ἐπιτελεσθείσα εἰς τὸ πεδίον τῶν ἔρευνῶν τῆς κατηγορίας ταύτης. Ἡ ἔξαιρετικὴ δυσκολία τῆς γραφῆς καὶ η ἔλλειψις πραγματικῶν διγλώσσων ἔχουν ὡς συνέπειαν δτὶ αἱ πινακίδες παρουσιάζουν ἀκόμη, ἐν ταῖς λεπτομερείαις, πολλαπλᾶς δυσχερείας. Ἡ φιλολογία τῆς «παλαιᾶς ἀχαιϊκῆς» εἰνοίσκεται ἐν τῷ διαμορφοῦσθαι.

Εἰς τὸ Glossario Miceneo δ MERIGGI παραθέτει μεταγραφήν, συμφώνως πρὸν τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», ἀπασῶν τῶν εἰς δημοσιευθείσας μέχρι τοῦδε πινακίδας ἀνευρισκομένων λέξεων τῆς Linear B, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Index τοῦ BENNETT (καὶ τῶν διορθώσεων, περὶ ὧν τὸ δρόμον τοῦ B. «Junctions of fragments . . . », Minos, III/2) καὶ τοῦ καταλόγου λέξεων τῶν πινακίδων τῶν Μυκηνῶν τοῦ ἴδιου. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ λεξικὸν τοῦ MERIGGI, εἰς τὸ δποῖον περιέχεται καὶ τὸ ἀντίστροφον εὑρετήριον—τὸ συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλήξεων τῶν λέξεων—περιλαμβάνονται προσέτι καὶ αἱ λέξεις τῶν ὑπὸ τοῦ BLEGEN δημοσιευθεισῶν δύο πινακίδων ἐκ τῶν νέων τῆς Πύλου, ἡτοι τῆς πινακίδος τῶν «τριπόδων» καὶ ἐτέρας δημοσιευθείσης ἐν Amer. Journal of Archaeology. Vol. 58 No 1 (1954), pl. 7, fig. 8. Τὸ λεξικὸν εἶναι συντεταγμένον κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, μὲ τὰς ἔξῆς διαχρίσεις: τὸ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» σημαίον α, μεταγράφεται ὑπὸ τοῦ MERIGGI ὡς α, τὰ (δύο) αι, ὡς ὑπ' ἀρ. 34 καὶ 85 (τοῦ πινακος τοῦ Bulletin), τὸ pa, ὡς ha, τὸ pa,? ὡς pa, τὸ pu,? ὡς ὑπ' ἀρ. 29, τὸ tui? ὡς ὑπ' ἀρ. 23, τὸ da, ὡς du, τὸ ta, ὡς tá, τὸ ga, ὡς rá, τὸ ga, ὡς rjá, τὸ ro, ὡς ró, τὸ nwa ὡς ný, τὸ neko? ὡς ὑπ' ἀρ. 71, τὸ ku, ὡς ὑπ' ἀρ. 82 καὶ τὸ su, ὡς ὑπ' ἀρ. 85. Δι' ἐκάστην λέξιν γίνεται παραπομπὴ εἰς τὴν πινακίδα, ἡ τὰς πινακίδας, δπον αὔτη ἀπαντῷ προσέτι δὲ γίνεται μνεία τῆς προταθείσης ἐρμηνείας μεγάλου ἀριθμοῦ λέξεων καὶ τῶν ἀσχοληθέντων εἰς τὴν ἐρμηνείαν διαφόρων ἔρευνητῶν, μετὰ παραπομπῆς εἰς τὰ σχετικὰ δρόμα των, ὡς καὶ μετὰ προσθίκης ἐνδιαφερούσῶν παρατηρήσεων τοῦ συγγραφέως διὰ πολλὰς λέξεις.

Τὸ μεγίστης χρησιμότητος εὑρετήριον τοῦ MERIGGI θὰ ὑποβοηθήσῃ

σπουδαίως τοὺς ἔρευνητάς, καθόσον θὰ ἔχωσι τώρα πρὸ δρθαλμῶν ἐτοίμην τὴν κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» μεταγραφὴν τοῦ ὅλου δημοσιευμένου μέχρι σήμερον ἐπιγραφικοῦ ὑλικοῦ, μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας, δυνάμενοι οὕτως, ἐκτὸς ἀλλων ὀφελειῶν, νὰ προβαίνοντες εὐχερέστερον καὶ εἰς διαπιστώσεις ὡς πρὸς τὴν πιθανότητα διαφόρων ἀναγνώσεων καὶ ἐρμηνειῶν, καὶ δὴ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συσχετίσεων ὠρισμένων λέξεων πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ συμφραζόμενα.

Εἰς τὸ ἄρθρον του «I testi micenei in trascrizione» ὁ MERIGGI, μετ' ἔξετασιν σημείων τινῶν τῆς Lin. B τὰ ὅποια, ὡς φρονεῖ, δὲν ἔχουν εἰσέτι ἀναγνωσθῆ ἀσφαλῶς, παραθέτει μεταγραφὰς τῶν κειμένων τῶν πινακίδων τῶν Μυκηνῶν.

Διὰ τὸ ὅπ' ἀρ. 79 (=z*) σημεῖον (τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin) προτείνει τὴν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν του. Τὴν ἀξίαν ταῖς διὰ τὸ σημεῖον 17 θεωρεῖ ὡς βεβαίαν. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἀνευρίσκει ὡς ἀρχικὸν εἰς 7 (ἢ 8) λέξεις (πλήρεις καὶ ἐλλιπεῖς). Συμφώνως πρὸς τὰς στατιστικὰς μου συχνότητος τῶν σημείων (*1)—εἰς ἀς παραπέμπει διά τινα σημεῖα ὁ MERIGGI—τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρίσκεται ὡς ἀρχικὸν εἰς 5 πλήρεις λέξεις (βλ. κατωτέρω). ‘Ο Μ. παραθέτει τὰς 4’ ἢ πέμπτη εἶναι ἥ κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν ἀναγινωσκομένη λέξις zakusijo, MY Oe 122, (κατακεχωρισμένη εἰς τὸ Glossario Miceneo ὡς 18-kusijo). ‘Ως τελικὸν τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον ἀνευρίσκει ὁ Μ. εἰς 8 πλήρεις λέξεις, (συμφώνως καὶ πρὸς τὴν στατιστικὴν μου). ‘Ως δεύτερον ἀνευρίσκει ὁ Μ. τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον εἰς 11 πλήρεις λέξεις’ δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἥ λέξις pizara (BENNETT, «Junctions of fragments . . . »).

Διὰ τὸ σημεῖον 25 (=a,) ὁ MER. γράφει, δτι τοῦτο ἀντιπροσωπεύει πιθανῶς τὴν φωνητικὴν ἀξίαν ha ἢ a· ἥ μεταγραφὴ τούτου ὡς ἀ φαίνεται εἰς αὐτὸν ὡς καταλληλοτέρα. ‘Ο Μ. παραθέτει 8 πλήρεις λέξεις εἰς ἀς ἀνευρίσκεται τὸ σημεῖον τοῦτο ὡς τελικόν, συμπεριλαμβανομένης εἰς αὐτὰς τῆς λέξεως kerea, τῆς πινακίδος τῶν «τριπόδων» - (ἢν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συνυπολογίσω κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς τελευταίας μου στατιστικῆς, τῆς δημοσιευθείσης ἐν Minos, III/2)’ δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἥ λέξις anea,, MY Fo 101.1, ἥτις εἶναι κατακεχωρισμένη εἰς τὸ Glossario (aneá).

Διὰ τὸ σημεῖον 22, εἰς ὃ δὲν ἔχει εἰσέτι προσδοθῆ φωνητικὴ ἀξία, ὁ MERIGGI παραθέτει 6 πλήρεις λέξεις, εἰς τὰς ὅποιας ἀνευρίσκεται τοῦτο, σημειῶν δτι ἥ στατιστικὴ μου -(καθ' ἓν ἀνευρίσκεται τοῦτο εἰς 8 πλήρεις λέξεις: 1 ἀρχικόν, 5 δεύτερον καὶ 2 προτελευταίον)- ὑπολογίζει αὐτὸν ὡς ἀνευρισκόμενον εἰς 7 ίτεις (ἐκτὸς τῆς μιᾶς ἀρχικῆς)· τὰ δύο ἐλλείποντα παραδείγματα εἶναι αἱ λέξεις:

51. Προβλ. «Ἡ μελέτη τῶν μινωικῶν κειμένων», Ἀρχαιολ. Ἐφημερίς, τόμος εἰς μνήμην ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, μέρος πρώτον, 50—58. «Στατιστικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν μινωικῶν λέξεων», Πλάτων, Ε' (1958), τεῦχος Α', 161—170. «Statistical Data on Minoan Words», Minos, Vol. III, f. 2, 1954, 100—106.

ta-22-deso (57 A. 3) καὶ tadi-22-so (56 B. 12). ἀμφότεραι εἶναι κατακεχωρισμέναι εἰς τὸ Glossario.

Ἐξ ἐρεύνης σχετικῆς πρὸς τὸ σημεῖον 23 (=mu?) δ. M. ἀγεται εἰς τὸ συμπέρασμα, διὰ τοῦτο μὲν δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ, τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀκροφωνίας, ἔκτος ἐὰν ὑποτεθῇ διὰ τοῦτο ἡ ἐτεοκρητικὴ γλῶσσα εἴχε διὰ τὸν «ἴππον» λέξιν ἀρχομένην ἀπὸ ποιοῦ. Οἱ MERIGGI ἀνευρίσκει τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον εἰς 14 πλήρεις λέξεις. (Κατὰ τὴν στατιστικὴν μου τοῦτο φέρεται ὡς ἀνευρισκόμενον εἰς 13 πλήρεις λέξεις, διότι δὲν ὑπελόγισα ὡς πλήρη λέξιν τὴν ka-23-koto (KN, V 831.2), ἕφ' ὅσον αὐτὴ εἶναι κατακεχωρισμένη εἰς τὸ Index ὡς ἔλλιπτης, . . . ka-23-koto, ὡς ἀλλωστε εὑρίσκεται ἀναγεγραμμένη καὶ εἰς τὸ Glossario).

Διὰ τὸ σημεῖον 29 (=pu,?), διὸ δ. δ. PALMER, (66) εἶχε προτείνει τὴν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν pu,—προσάγων ὑπὲρ αὐτῆς τὰς ἀναγνώσεις pu,ra,ake-reu (33 B. 10)=Πυραγρεύς, pu,ra,akirijo (33 B. 11)=Πυράγριος, zepu,ro (70 B. 10)=Ζέφυρος, pu,tere (33 B. 4)=Φυτῆρες—δ. M. φρονεῖ διὰ τοῦτο ἀξίας τοῦ σημείου τοῦτον εἰς ς συνηγορεῖ καὶ τὸ τοπωνύμιον τῆς Πύλου a-29-we. (Οἱ M. ἀνευρίσκει τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον εἰς 23 πλήρεις λέξεις· κατὰ τὴν στατιστικὴν μου, ἀνευρίσκεται τοῦτο εἰς 24 πλήρεις λέξεις, καθόδον ὑπελόγισα, συμφώνως πρὸς τὸν Index, καὶ τὴν ka-29-nijo (72 B. 10), ἥτις καὶ εἰς τὸ Glossario εἶναι κατακεχωρισμένη ὡς πλήρης).

Τὰ σημεῖα 34 καὶ 35 (=ai, δι· ἀμφότερα) φαίνονται, κατὰ τὸν M., ἀντιπροσωπεύοντα ὡς πρὸς τὸ σχῆμα τὴν σελήνην, ἵσως τὴν αὔξουσαν καὶ τὴν φθίνουσαν, ἀντιστοίχως. Ἡ ἀξία ai, διὰ τὸ σημεῖον 35 θὰ ἀπέδιδε, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», ἀναγνώσεις λέξεων aaika καὶ oneaiai, αἴτινες φαίνονται, κατὰ τὸν M., ὀλίγον πιθαναί.

Τὸ σημεῖον 47, εἰς δὲν ἔχει προσδοθῆ ἐισέτι ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία, δημοιάζει κατὰ πολὺ πρὸς μίαν ποικιλίαν τοῦ 46 (=je) καὶ θὰ ἥδυνατο, γράφει δ. M., νὰ ταυτισθῇ πρὸς αὐτό.

Τὸ σημεῖον 65, εἰς δὲν ἔχει προσδοθῆ ἐισέτι ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία, ἀνευρίσκει δ. MERIGGI εἰς 2 πλήρεις λέξεις ὡς τελικὸν καὶ εἰς 7 πλήρεις λέξεις ὡς μεσαῖον. (Κατὰ τὴν στατιστικὴν μου, ἀνευρίσκεται μὲν ἐπίσης εἰς 2 πλήρεις λέξεις ὡς τελικόν, ἀλλ' εἰς 8 πλήρεις λέξεις ὡς μεσαῖον, ἥτοι εἰς 7 ὡς δεύτερον—καθόδον ἔχω συμπεριλάβει καὶ τὴν λέξιν i-th̄-keo, KN X128, ἥτις εἶναι καταχωρισμένη ὡς i-th̄-keo? εἰς τὸ Glossario—καὶ εἰς 1 ὡς προτελευταῖον).

Οἱ MERIGGI εὑρίσκει παραδόξον, μὴ γνωρίζων πῶς ὑποστηρίζεται αὐτὴ, τὴν προταθεῖσαν φωνητικὴν ἀξίαν πεκο διὰ τὸ σημεῖο 71.

Διὰ τὸ σημεῖον 85, διερρέει παραστῶν κεφαλήν χοίρου, δ. MER. εὑρίσκει στηριζομένην τὴν ὑπὸ τοῦ FURUMARK προταθεῖσαν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν si, (βλ. ὑποσημ. 26, σελ. 206). κατ' ἀνακοίνωσιν δύμως τοῦ SITTIG πρὸς τὸν MERIGGI, πιθανωτέρα ἀξία τοῦ σημείου τοῦτον θὰ ἥτο ἢ si..

Οἱ M. παραθέτει προσέτι διαφόρους παρατηρήσεις διὰ τὰ σημεῖα 88 (=ra₂), 48 (=nwa), 56 (=pa₁), 68 (=ro₂), 82 (=ku₁, κατὰ FUR.), 87 (=k^{*}),

ώς καὶ διὰ τὰ σημεῖα ὑπὸ ἀρ. 18, 49, 64, 83, 84, 86, εἰς ἂ δὲν ἔχει εἰσέτι προσδοθῆ ὑποθετικὴ φωνητικὴ ἀξία.

*Ἐν συνεχείᾳ δὲ MERIGGI δίδει μεταγραφὴν τῶν κειμένων τῶν πινακίδων τῶν Μυκηνῶν καὶ προβάίνει, μετὰ σχετικῶν παρατηρήσεων, εἰς πιθανὰς συσχετίσεις πολλῶν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀπαντωσῶν λέξεων—(βλ. τὰς 78 πλήρεις λέξεις εἰς τὴν ὑποσ. 26, σελ. 206).

Οὕτω π. χ. διὰ τὴν πρώτην λέξιν warapisiro τῆς πινακίδος MY Au 102 (βλ. εἰκ. 6, σ. 209) δὲ M. φρονεῖ, ὅτι αὗτη φάνεται περιέχουσα τὴν λέξιν ψιλός· διὰ τὴν δευτέραν λέξιν ἰοϙε φρονεῖ ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸ ὄνομα *Ιων (iyo-qe), ἐνῷ ἀφ* ἔτερον ἡ εἰς πινακίδα τῆς Κνωσοῦ ἀπαντώσα λέξις iyo (KN 1523. 4,5) θεωρεῖται ὡς σημαίνοντα τὴν μετοχὴν ἵών· ἡ πρώτη λέξις τῆς 4ης σειρᾶς εκεῖ θὰ ἥδύνατο ν' ἀντιπροσωπεύῃ ὄνομα Ἐγγενῆς. *Η λέξις piwerisi (MY Fo 101.5), εἰς τὴν δοτ. πληθυντ., θὰ ἥδύνατο ν' ἀντιπροσωπεύῃ ὄνομασίαν ἐπαγγέλματος, σχετιζομένη πρὸς τὴν λέξιν (MY Oe 103.7) piweridi (δοτ. ἐν.): *Πιϝερὶς, -δος θὰ ἥτο θηλυκὸν (=ἡ λιπάντρια??, ἐκ τοῦ πιϝερός). Τὰ δύο δνόμιατα εἰς -ki (panaki καὶ otaki, MY Fo 101.1,8) δυνατὸν νὰ είναι δοτ. ἐνικοῦ ὑποθετικῶν λέξεων *π/φαναξ καὶ *οτ/θαξ. *Η λέξις τῆς πινακίδος MY Oe 121.1 iteweridi θὰ ἥτο δοτ. ἐν. λέξεως *ί(σ)τη/εϝερίς, -δος, σημαίνοντης γυναικεῖον ἐπάγγελμα: πιθανῶς «ὑφάντρια» ἢ τούλαχιστον πρόσωπον ἀσχολούμενον εἰς τὸν «ίστόν», ἐκτὸς ἐὰν ἡ λέξις θὰ περιεἴχε τὸ εἶρος (ἔριον). Διὰ τὴν λέξιν apidora (MY Oe 124) δὲ M. προτείνει ἔρμηνείαν: Ἀμφιδώρα, διὰ τὴν λέξιν atikeneja (MY Oe 110.2): Ἀντιγένεια, διὰ τὴν λέξιν operanore (MY Oe 126): Ὁφειλάνορι, διὰ τὴν λέξιν perekewe: *πελεκεύς εἰς τὴν λέξιν dike (MY Oe 129) ἀναγνωρίζει τὴν λέξιν δίκη ἢ δίκη, κλπ.

*Ἐν τέλει δὲ MERIGGI, ἀσχολούμενος μὲ τὸ κείμενον τῆς ἐν AJA δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ BLEGEN νέας πινακίδος ἐκ Πύλου (βλ. ἀνωτέρω), χαρακτηρίζει αὐτὴν ὡς θεμελιώδους σημασίας καὶ ὡς ἐπιβεβαιοῦσαν τὴν «ἀποχρυπτογράφησιν». Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν αὐτῆς ἀναγινώσκονται αἱ λέξεις: a-te-re-e-te-jo re-wo-te-re-jo, ἀκολουθούμεναι ὑπὸ ἱδεογράμματος (καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 1) παριστῶντος ἀντικείμενον προσομοιάζον, κατὰ τὸν M., πρὸς ήμίλουτρον (semicupio). *Ο M., ὑπενθυμίζων ὅτι ὑπὸ τῶν VC (Evidence, 96) ἡ λέξις rewototorokowo (PY Ab 27) εἰχεν ἔρμηνευθῆ ὡς ?λοϝετροχόFoi·-(ἐνταῦθα -kowo=χόFoi, ἐνῷ kowo=χόFoi)- παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἀνωτέρω λέξις rewoterejo= *λοντρεῖον ἐπιβεβαιοῦται διὰ τοῦ ἱδεογράμματος. Διὰ τὴν λέξιν atereetejo, ἡτις κατὰ τὸν M. φαίνεται ὡς ἄλλη μορφὴ τῆς λέξεως ateretea, ἀπαντώσης εἰς πινακίδα τροχῶν τῆς Κνωσοῦ, 894.1, καὶ ἔρμηνευθείσης ὑπὸ τοῦ FURUMARK (58) ὅτι σημαίνει ἀτρητέα, δὲ MERIGGI παρατηρεῖ ὅτι ἡ ἔξηγησις «ἄνευ τρήματος» (ἄνευ δπῆς) είναι μὲν εὐνόητος προκειμένου περὶ τροχῶν, ἀλλὰ προκειμένου περὶ λουτῆρος; δὲν εὐχίσκει τι θὰ ἥδύνατο νὰ δηλοῖ ἡ ἐν λόγῳ λέξις (Ισως, ἄνευ δπῆς ἐκκενώσωσι?).

*Ἡ δευτέρα λέξις τῆς 2ας σειρᾶς τῆς πινακίδος ἀναγινώσκεται pi-a-ra (pi-á-ra ἢ μᾶλλον pilara, κατὰ τὸν M.) καὶ σινιοδεύεται ὑπὸ ἱδεογράμματος (μετὰ

τοῦ ἀριθμοῦ 3) ἐκλαμβανομένου δτι παριστᾶ φιάλην, δι' ὃ καὶ ἡ λέξις *pia,ra* ἔρμη-
νεύεται ὡς σημαίνουσα «φιάλη».

(Αναγινώσκονται προσέτι, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», αἱ λέξεις: *ka-ti*
καὶ *a-te-we* (σειρ. 3η), συνοδευόμεναι ἀμφότεραι ὑπὸ Ἰδεογράμματος παριστῶντος
ἀγγεῖον (πρόδχον) καὶ ἀριθμῶν, καὶ *ro·ka·ta·ma* (σειρ. 4η), συνοδευομένη ἐπί-
σης ὑπὸ Ἰδεογραμμάτων καὶ ἀριθμῶν).

‘Ο ΜÜHLESTEIN γράφει, ὅτι ἡ ἀποκρυπτογράφησις ἀντέχει εἰς τὴν
κριτικὴν οὐ μόνον εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς ἀλλὰ καὶ εἰς πλείστας λεπτομερείας,
πολυάριθμοι δὲ ἐπιβεβαιώσεις αὐτῆς ἐπιτυγχάνονται, καὶ εἰς τὰ νέα ἐπίσης κεί-
μενα. Σήμερον δύναται πᾶς φιλόλογος, τῇ βοηθείᾳ τῆς κλειδὸς τῶν φωνητικῶν
ἀξιῶν καὶ δρυμογραφιῶν τινων κανόνων, νὰ συμμετάσῃ εἰς τὰς ἀναγνώσεις κει-
μένων τῶν πινακίδων τῆς Κνωσοῦ, τῆς Πύλου καὶ τῶν Μυκηνῶν.

‘Ο Μ. ἀσχολεῖται Ἰδίως μὲ τὰς φωνητικὰς ἀξίας *za, ze, zo*, παραθέτων.
ἀναγνώσεις διαφόρων λέξεων περιεχοντων ἐν ἐκ τῶν σημείων τούτων καὶ προ-
βατίνων εἰς συσχετίσεις αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει γλωσσολογικῶν ἀπόψεων σχετικῶν
πρὸς πιθανὰς μεταβολάς τοῦ Z. Οὕτω π. χ. παραθέτει τὴν ὑποθετικῶς ἀναγινω-
σκομένην λέξιν *to-pe-za*, ἥτις εὑρηται εἰς ἀδημοσίευτον πινακίδα τῆς Πύλου.
αὗτη συσχετίζεται πρὸς λέξιν τόροπεζα, θεωρουμένην ὡς διαλεκτικὴν μορφὴν
τῆς λέξεως τράπεζα. (Παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ λέξις *to-pe-za* ἡδη γνωστὴ ἐκ τῆς
πινακίδος KN 280.5, ἔνθα ἀναγιγνώσκεται κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν»:
to-pe-za o-u-ki-te-mi' διὰ τὴν ὑποθετικὴν λέξιν *oukitemi* δ GEORGIEV, 84,
παραθέτει τὴν ἔρμηνειαν: *oukitémi=οὐχὶ θέμις*. Αἱ ἔννοιαι «τράπεζα» καὶ «οὐχὶ^{θέμις}» φαίνονται ἀσύγκλωστοι). Τὴν λέξιν *su-za* (KN 841.5, 862.1, 864.2)
θεωρεῖ ὡς δυναμένην νὺν ἔρμηνευθῆ διὰ τῆς λέξεως συκέαι’ (δ FURUMARK,
40, εἶχεν ὑποβάλει ἀνάγνωσιν *su-ta*, *⟨οὐχὶ -ta,⟩*, ἔρμηνεων διὰ τῆς λέξεως συρ-
ταὶ (δηλ. ἔλαῖαι), ἥτοι καρπολογημέναι, «gepfüßte»). Τὴν λέξιν *ka-za* (KN
0452) δ M. ἀποδίδει διὰ τῆς λέξεως χάλκια ἢ χαλκία καὶ τὴν λέξιν *a-ta-ze-u* (KN
1516.10), ἀντιπροσωπεύουσαν κύριον δνομα, διὰ τῆς λέξεως Ἀστακιεὺς ἢ
†Λαρτακιεύς. ‘Η κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν» ἀναγινωσκομένη λέξις (PY Fn
02. 8) *i-za-a-to-mo-i*, ἥτις ἐκλαμβάνεται ὡς λέξις ἀντιπροσωπεύουσα ἐπάγγελμα
(δοτ. πληθυντ., σύνθετος ἐκ τῶν *i-za* καὶ *a-to-mo*), θὰ ἥδύνατο κατὰ τὸν M.
νὰ ἀποδοθῇ οὕτω: †ικκωι-? αρθμοι *hi* =«den Wagnern» (δηλ. ἀρματοπη-
γοῖς). Διὰ τὰ κύρια δνόματα *ra-wi-zo* (KN 1245) καὶ *i-za-re* (KN 805.3) δ M.
προτείνει πιθανὰς συσχετίσεις, ἀντιστοίχως, πρὸς ? †Λαξίκκωις καὶ ? †
“Ικκωι-άρης (πρβλ. Δρομ-άρης, Ποδ-άρης καὶ, διὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ πρώτου συνθε-
τικοῦ, Ἱππο-χάρωνης) ἀφ’ ἐτέρου, τὸ δνομα *zo-wi-jo* (KN 1528.4 καὶ PY Cn 14.3)
θὰ ἀντεστοίχει πρὸς δνομα †Σώμιος. Διὰ τὴν πιθανὴν ἐναλλαγὴν *ze:ke*, δ M.
παραθέτει τὰς ἀναγνώσεις: *a-no-ze-we* (PY Cn 11.18) καὶ *a-no-ke-we* (PY An
16.5), *ze-i-ja-ka-ra-na* (PY Xa 07) καὶ *ke-i-ja-ka-ra-na* (PY Nn 01.8), κλπ.
(Διὰ τὴν πιθανὴν ἐναλλαγὴν *z:k*, πρβλ. CHADWICK, Mycenaean 8).

Παραθέτομεν κατωτέρω μεταγραφήν, συμφώνως πρὸς τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», πασῶν τῶν μέχρι σήμερον δημοσιευθεῖσῶν πλήρων λέξεων, τῶν περιεχουσῶν ἐν ἐκ τῶν τριῶν σημείων, εἰς τὰ ὄποια ἔχουν προσδοθῆ αἱ ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ ἀξίαι za, ze, zo.

za : si·za, su·za, ta·za, ka·za, za·ra·ro, za·mi·jo, ta·za·ro, me·za·wo, di·za·so, pa·za·ti, i·za·re, pu·za·ko, me·za·na, me·za·ne, ko·za·ro, pi·za·ra·ke·re·za, wi·ri·za, to·pe·za, ti·mi·za, za·e·to·ro, za·ki·ri·jo, za·ku·si·jo, me·za·wo·ni, i·za·a·to·mo·i.

ze : ze·ro, pa·ze, wo·ze, ze·?pu·ro, ze·?pu·X (=ra?), ze·wa·so, a·ze·to, a·ze·o, a·ze·ta, e·ze·to, pa·ze·qe, sa·ze·ro, o·ze·to, wo·ze·qe, e·wo·ze, ze·so·me·no, a·ta·ze·u, da·i·ze·to, a·o·ze·jo, a·no·ze·we, ko·ro·ze·ka, ze·u·ke·u·si, ze·ne·si·wi·jo, a·ze·ti·ri·ja, a·ze·ti·nu·ja, ku·ri·na·ze·ja, ze·i·ja·ka·ra·na.

zo : zo·a, zo·wo, zo·wa, da·zo, di·zo, me·zo, qí·zo, sa·zo, ai·zo, wo·zo, ke·zo, ri·zo, ki·zo, tu·zo, qo·zo, zo·do·so, zo·wi·jo, zo·ta·qe, re·zo·ri, me·zo·e, e·zo·wo, wo·zo·te, wo·zo·e, a·ro·zo, no·di·zo, ku·ru·zo, ra·wi·zo, ri·ma·zo, wo·zo·me·na, wo·zo·me·no, ai·zo·ro·qe, e·pi·zo·ta, a·no·zo·jo, di·ni·zo·jo, a·qí·zo·we, ma·mi·di·zo, po·re·no·zo, da·?pu·ra·zo, da·?pu·ra·zo, a·re·zo·me·ne, e·wi·su·zo·ko, a·re·pa·zo·o, a·re·po·zo·o.

‘Ο PALMER εἰς τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὡς ἀνω δύο ἀριθμῶν του γράφει ὅτι, παρὰ τὴν ἀναμφισβήτητον ίσχυν τῆς ἀποκρυπτογράφησεως τοῦ VENTRIS, ἥτις ἀποδίδει εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐλληνικὴν γλῶσσαν προδήλου σαφηνείας, παραμένουσιν ἐν τούτοις ἐντελῶς ἀκατανόητα εὐθέα τμῆματα· τοῦτο δὲν διφεύλεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν περὶ τῆς γλώσσης καθ' ἑαυτήν, ἀλλ’ εἰς τὴν μερικὴν ὑφ' ἡμῶν κατανόησιν τοῦ συλλαβισμού. Πολλὰ λέξεις καὶ φράσεις ἀνακύπτουσι σαφῶς, ἐὰν ἔξιστωσωμεν τὰς συλλαβικὰς διμάδας πρὸς ἵστορικὰς ἀρκαδικὰς καὶ κυπριακάς.

Ἐξετάζων περαιτέρω τὰς πινακίδας τῶν Μυκηνῶν, εὐρίσκει, μεταξὺ ἄλλων ἐνδιαφερουσῶν παρατηρήσεων, σχέσιν τῆς λέξεως tewaro (ἀναγινωσκομένης εἰς τὴν πινακίδα MY Oe 111 καὶ καταχωριζομένης εἰς τὸν σχετικὸν πίνακα τοῦ BENNETT ἐν τῇ λέξει otaparotewaro) πρὸς τὴν ἀντιτροσωπεύουσαν κύριον δνομα λέξιν τῆς πινακίδος PY Fn 03.1 tewajo, ἢτοι θεωρεῖ ὡς πιθανὴν τὴν ἐναλλαγὴν τῶν καταλήξεων -to καὶ -jo, προσάγων σχετικῶς καὶ τὸ παράδειγμα τῶν λέξεων karauro καὶ karauso^(61a). ‘Υποθέτων δὲ ὡς δυνατὴν τὴν ίσοδυναμίαν τοῦ -j- πρὸς τὸ λ, ὑποβάλλει ὡς πιθανήν, διὰ τὴν εἰς τὰς πινακίδας ἀρμάτων τῆς Κνωσοῦ ἀπαντῶσαν λέξιν opijapi, τὴν ἀνάγνωσιν διπιλλαδφι (δοτ. δργαν).

61a. Bl. σχετικῶς τὴν ὑπ' ἀριθ. 33 ἀνωτέρῳ ὑποσημείωσιν. Τὴν τοιαύτην πιθανὴν ἐναλλαγὴν καταλήξεων -jo, -to εἴχομεν πρὸ ἐτῶν ὑποθεῖσει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μελέτῃ «Recherches sur les mots minoens» (1952), παραθέτοντες καὶ τὸ ἐν λόγῳ παράδειγμα. Ἐξ ἀλλου, δύον ἀφορῆ εἰς τὴν πιθανὴν ἐναλλαγὴν καταλήξεων -ja, -ta, ἔχομεν, ἐτός τῶν ὑπὸ τοῦ P. ἀναφερομένων λέξεων miratija/miratira, καὶ ἀλλας δύο περιπτώσεις: tonija/tonira καὶ samaja/samara.

πληθυντ.), συσχετίζων τὴν λέξιν πρὸς τὴν δμητρικὴν Ἰλλὰς (=σχοινίον).

Ο ΠΑΛΜΕΡ προτείνει καὶ πολλὰς ἀλλὰς συσχετίσεις διαφόρων λέξεων, προκυπτούσας ἐκ πιθανῶν ἰσοδυναμιῶν τῶν σημείων εἰς τὰ ὅποια ἔχουν προσδοθῆ αἱ ὑποθετικαὶ φωνητικαὶ ἀξίαι: α₂, ἡτις δύναται νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς ja καὶ πρὸς αἴ' pa, ἡτις ἰσοδυναμεῖ πρὸς βα καὶ φα, ἔτι δὲ πρὸς qwa, ἀλλὰ καὶ πρὸς πα εἰς ὀλίγα ὀνόματα' pa, ἡτις ἐπίσης ἰσοδυναμεῖ πρὸς βα καὶ ἴδια πρὸς φα· ru., ἡτις ἰσοδυναμεῖ πρὸς ρu, βu καὶ πu· za, ἡτις δύναται νὰ ἰσοδυναμῇ καὶ πρὸς σu/τu, γia, κia, δia, τia καὶ λa. Ὡς συμπέρασμα δὲ τῆς σχετικῆς γλωσσολογικῆς ἐρεύνης ὑποβάλλει δ P. τὴν «ὑπόθεσιν ἐργασίας», καθ' ἥν ἡ αἰγαιακὴ γλῶσσα, ἡ ὅποια ὑποκύπτεται εἰς τὸ συλλαβάριον τοῦτο, εἶχε φωνητικὸν σύστημα χαρακτηριζόμενον δι' ἀντιθέσεως μεταξὺ συμφώνων καταστάντων ἢ μὴ καταστάντων ὑπερωϊκῶν (palatalized and non-palatalized consonants), καὶ προτείνει σχετικὴν ἀνακατάταξιν τοῦ συλλαβαρίου. Διὰ τὸ σημεῖον 65 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin (= C 17 τοῦ Index), εἰς δὲν ἔχει προσδοθῆ μέχρι τοῦτο φωνητικὴ ἀξία, δ PΑLMER προτείνει τὴν ἀξίαν ju, διὰ δὲ τὸ σημεῖον 79 τοῦ Bulletin (= D 7 τοῦ Index), εἰς δὲν ἔχει προσδοθῆ ἡ ἀξία z-, δ P. προτείνει τὴν ἀξίαν kī μὲ ἀντίστοιχον ποικιλίαν «ἰσοδυνάμων» (zi, xl.).

Σχετικῶς μὲ τὴν λέξιν weke τῆς πινακίδος τῶν «τριπόδων», δ P. φρονεῖ διτι πρόκειται περὶ συνδυασμοῦ τῆς λέξεως ταύτης πρὸς τὴν προηγουμένην αὐτῆς kere-sijo, διτι δηλαδὴ πρόκειται περὶ συνδέτου λέξεως «κρητισμερόγης», κρητικῆς κατασκευῆς. Διὰ τὴν προσδοθεῖσαν εἰς τὰ σημεῖα 34 καὶ 35 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin (= B 10 καὶ 11 τοῦ Index) ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν ai., δ PΑLMER φρονεῖ διτι αὕτη φαίνεται μὲν πιθανὴ διὰ τὸ σημεῖον 34, ἀλλὰ δυσκόλως δύναται νὰ γίνῃ παραδεκτὴ διὰ τὸ 35, διότι οὕτω θὰ εἴχομεν ἀδύνατον συνδυασμὸν φθόγγων, ὡς π. χ. a-ai,-ka (14 B. 19). Ο P. τείνει ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως εἰς τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον 35 τῆς ὑποθετικῆς ἀξίας ru. (¶). Ἐν συμπεράσματι δ PΑLMER ἐκφέρει τὴν γνώμην, διτι αἱ πινακίδες τῶν Μυκηνῶν ἀναφέρονται εὑρέως εἰς ἕριον καὶ εἰς τὰς ποσότητας ἕριον αἱ ὅποιαι ἀδίδοντο εἰς τοὺς ἐριουργούς. "Ισως, λέγει, ἡ «Οἰκία τοῦ Λαδεμπόρου» θὰ ἔπειπε νὰ μετονομασθῇ.

Εἰς τὸ δεύτερον ἀρθρὸν του δ PΑLMER ἀσχολεῖται μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς πινακίδος PY Kn 02 -(βλ. ἀνωτέρω, σελ. 196—198). Ἐν πρώτοις προτείνει διὰ τὸ σημεῖον 82 τοῦ πίνακος τοῦ Bulletin—εἰς δὲν ἔχει προσδοθῆ ὑπὸ τοῦ FURUMARK, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἡ ἀξία ku,—τὴν ὑποθετικὴν φωνητικὴν ἀξίαν (i)ja, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὅποιας προκύπτει διὰ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς σειρᾶς δ ἡ ἀνάγνωσις pe-re-(i)ja' τὴν λέξιν ταύτην δ P. συσχετίζει πρὸς τὴν λέξιν Παλεία(i), ἡτοι πρὸς τὴν «θεὰν περιστεράν», δνομα οὐχὶ δυσπαράδεκτον διὰ μίαν μυκηναϊκὴν θεότητα.

52. Καὶ ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι, διτι τὸ περὶ οὐ πρόκειται σημεῖον 83 ἀνειρροστωπεύει μᾶλλον συλλαβήν μὲ χειλόφωνον. 'Αφ' ἔτέρους δμως, δσσον ἀφοῦ εἰς τὸ σημεῖον 84, φρονοῦμεν, διτι τοῖτο ἀποτελεῖ πιθανῆς ποικιλίαν τοῦ σημείου 35, τῆς φωνητικῆς ἀξίας τῶν δύο αὐτῶν σημείων οὖσης πάντως συγγενούς.

“Οσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στερεότυπον εἰσαγωγικὴν φράσιν, δὲ PALMER φρονεῖ διὰ αὐτῆς δὲν ἡρμηνεύθη μέχρι τοῦδε ἵκανοποιητικῶς. Οἱ ἀσχοληθέντες μὲ τὸ κείμενον τῆς πινακίδος ἐπιστήμονες, γράφει, συνεσχέτισαν πρὸς τὰ φήματα ἵημι καὶ ἄγω τὸν δηματικὸν τύπους i-je-to-qe καὶ a-ke-qe. Ἀλλ᾽ ἐπὶ τῇ βάσει σχετικῆς ἀναλύσεως δὲ P. συνάγει, διὰ συντακτικαὶ ἀπόψεις ἀποκρούονταν τὴν δυνατότητα διὰ τὴν λέξιν i-jetoqe δύναται νὰ εἰναι μορφή τις τοῦ φήματος ἵημι, οὕτω δὲ κιλονίζεται καὶ τὸ παραδεκτὸν τῆς ἔξηγήσεως τῆς λέξεως ακε διὰ τοῦ ἄγε.

‘Ο P., προβαίνων εἰς νέαν ἔξετασιν τοῦ κειμένου, διατυπώνει τὴν γνώμην διὰ, κατ’ ἀναλογίαν πρὸς τὸ σφάζω—ἔσφάγη, δύναται νὰ ὑποτεθῇ διὰ δὲ παθητικὸς ἀδριστος τοῦ ἄζω θὰ ἥτο *ἄγη, οὕτω δὲ ἡ φράσις akeqe watu—καὶ οὐχὶ watu<de>, ὡς ὑποθέτει δὲ FURUMARK, διότι δὲ VENTRIS ἔξηκριβωσεν διὰ δὲν ἔλλείπει σημεῖον μετὰ τὴν λέξιν watu—θὰ ἥδύνατο νὰ ἡρμηνεύθῃ: ἄγη τε ἤστυ=καὶ τὸ ἄστυ ἡγνίσθη’ (κατὰ τὸν P., μικρὰ ὑπάρχει ἀμφιβολία, διὰ τὴν ἀρχικὴν σημασία τοῦ ἀζομαὶ ἥτο «ἄγνιζω ἐμαυτόν», μεταπεσοῦσα ἔπειτα εἰς τὴν σημασίαν τοῦ «σέβομαι»).

“Οσον ἀφορᾷ εἰς τὴν λέξιν i-jetoqe, δὲ P. φρονεῖ διὰ i-jeto δύναται νὰ εἰναι ἀδριστος τοῦ φήματος διότι ὑποκρύπτεται ὑπὸ τὸ ἐπίθετον «ἰερός», ὡς πρὸς τὸ διποίον προβαίνει εἰς διαφόρους γλωσσολογικὰς συσχετίσεις καὶ παρατηρήσεις, παταλήγων εἰς τὸ συμπέρασμα διὰ, τῆς λέξεως i-jeto δυναμένης νὰ θεωρηθῇ ὡς μεσο-παθητικὸν ἀδριστον, ἡ σχετικὴ φράσις τῆς πινακίδος θὰ ἡρμηνεύετο, κατ’ αὐτόν: «τελετὴ καθιερώσεως ἐγένετο ἐν τῷ Ποσειδηίῳ καὶ τὸ ἄστυ ἡγνίσθη» («a ceremony of consecration was performed in the Poseideion and the town was purified»).

Διὰ τὴν φράσιν τῆς δευτέρας σειρᾶς (doraqe pereporenaqe) δὲ P. ὑποβάλλει ἀνάγνωσιν do·ra·qe·pe·re=δῶρά τε φρή, τῆς λέξεως φρὴ θεωρουμένης ὡς τύπου παθητικοῦ ἀδριστον, ἐπιζήσαντος εἰς τὴν μεταμυκηναϊκὴν Ἑλληνικὴν μόνον εἰς σύνθετα, ὡς π. χ. ἐπεισφρείς, προβλ. ἐπεισφρησα, εἰσπιφράναι. Ἡ ἀκόλουθης, κατὰ τὸν P., φράσις ro·re·na·qe·a·ke εἶναι σκοτεινή, ἀλλά, ἵνα τηρηθῇ συνέπεια ἐν τῇ ἡρμηνείᾳ, θὰ ἐπιχειρεί καὶ αὐτὴ νὰ σημαίνῃ «ἡγνίσθη/ἡγνίσθησαν». Ἡ λέξις porena πρέπει, κατὰ τὸν PALMER, νὰ σημαίνῃ κατί σχετικὸν πρὸς τὴν λέξιν «μόλυνσις», οὗσα πιθανῶς παράγωγος ἐκ τῆς φίλης τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὰ φήματα φορένω, φορύσσω (μολύνω, μιαίνω) (**) .

Οὕτω, συμπεραίνει δὲ P., συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ αὐτοῦ διδομένην ἡρμηνείαν ἡ ἐπαναλαμβανομένη ἐν τῇ περὶ ἡς πρόκειται πινακίδι φράσις περιλαμβάνει τὰς δύο θεμελιώδεις τελετουργικὰς ποδέεις τῆς καθιερώσεως καὶ τοῦ ἀγνισμοῦ. Ἐξ ἐρεύνης δὲ σχετικῆς πρὸς τὴν λέξιν τῆς πινακίδος ro·ro·wi·to·jo -(εἰς ἦν δὲ FURUMARK διαβλέπει τὸ δνομα Πρόβητος)- τείνει νὰ ἡρμηνεύσῃ αὐτὴν ὡς ἀντιπροσωπεύονταν χρονικὴν τοῦ δνόματος μηνὸς τινος, εὐρίσκων ὡς

β3. Βλ. τὰς παρ’ ἀλλων διδομένας ἀλλας ἡρμηνείας εἰς σελ. 197,198· (pereporena, σχετικὸν πρὸς λ. περὶ πολοι· porena, σχετικὸν πρὸς λ. φερνή ἢ πρὸς λ. φορνη).

καταλληλότερον δνομα τὴν λέξιν ΠλωΜιστός (‘), δι’ ἡς θὰ ἔδηλοῦτο δ μὴν κατὰ τὸν δποῖον καθίσταται ἐκ νέου δυνατὴ ἡ ναυσιπλοῖα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πινακὶς δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς τμῆμα τελετουργικοῦ ἡμερολογίου, τοῦ ἀγνισμοῦ τῆς πόλεως μὴ ἀντιποσωπεύοντος μέτρον ἔκτάκτου περιστάσεως. Τέλος διὰ τὴν λέξιν a-re-ja δ P. παρατηρεῖ, δτι αὕτη ὑπενθυμίζει τὰ ἀνευρισκόμενα ἐπὶ ἀρκαδικῆς ἐπιγραφῆς θεῖα δνόματα: Λία τὸν "Αρηα, Ἰννάλιον τὸν "Αρηα καὶ Ἀθάναν τὰν "Αρειαν.

Κατὰ τὸν PISANI, δὲν ὑπάρχει σήμερον οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀσχοληθέντων μὲ τὸ ζήτημα δστις ν' ἀμφιβάλλη περὶ τῆς βασικῆς δρυδότητος τῆς ἀποκρυπτογραφῆσεως τοῦ VENTRIS· ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν διαφορετικὰ γνῶμαι. Ὁ P. παραθέτει τὰς γνωστὰς ἀναγνώσεις λέξεων τῆς πινακίδος τῶν «τριπόδων»: ti-ri-po di-pa, me-zo-e, κλπ., ὡς καὶ δνομάτων θεῶν καὶ προσώπων: Ἀθάνα πότνια, Ἐννάλιος, Ἀχιλλεύς, ΑἴΓας, Ἐκτωρ, κλπ.

Παρατηρῶν δτι εἶναι δυσχερεῖς νὰ παρασταθῇ καθ' ἵκανοποιητικὸν τρόπον ἡ προφορὰ τῶν λέξειν τῆς Linear B, ὑπενθυμίζει κυπριακὰς ἐπιγραφὰς γεγραμμένας κατὰ τὸ κυπριακὸν συλλαβάριον, ἐν αἷς π.γ. δέον νὰ ἀναγνωσθῇ: ta-po-to-li-pe=τὰν πτόλιν, mi-si-to-pe=μισθῶν, a-ga-ku-ro-pe=ἀργύρων, κ.λ.π. Ὁ ἔρευνητής εὐδίσκεται συχνάκις πρὸ δυσχερῶν προβλημάτων, διότι δὲν κατορθώνει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κειμένου παρεχομένην λέξιν, τοῦτο δὲ δύναται νὰ συμβάινῃ καὶ διὰ τὸν λόγον δτι ἡ σχετικὴ λέξις ἔξηφανίσθη ἀπὸ τὴν περαιτέρω ἐλληνικὴν παράδοσιν.

Ἐξετάζων δ PISANI ἀπὸ γλωσσολογικῆς ἀπόψεως διάφορα στοιχεῖα προκύπτοντα ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀποκρυπτογράφησιν προερχομένων ἀναγνώσεων, φρονεῖ δτι ἀναμφιβόλως πρόκειται περὶ ἐλληνικῆς διαλέκτου. Μετ' ἀνάλυσιν δμοιοτήτων τῆς μυκηναϊκῆς διαλέκτου τῶν πινακίδων πρὸς ἄλλας διαλέκτους, δ P. συμπεραίνει δτι ἡ γλῶσσα τῆς Linear B συνδέεται πρὸς τὴν ἀττικὴν (διλιγότερον πρὸς τὴν Ἰωνικήν), δλως δὲ ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν ἀρκαδο-κυπριακήν· ἀντιθέτως δέ, ἔχει αὕτη χαρακτηριστικά τινα, τὰ δποῖα σαφῶς τὴν διαχρίνουν ἀπὸ τὴν δωρικὴν καὶ τὴν βόρειον αἰολικήν. Είναι ἀναμφίλεκτος δ στενὸς σύνδεσμος τῆς μυκηναϊκῆς μετὰ τῆς δμητρικῆς. Ἡ μυκηναϊκὴ διάλεκτος ἐμφανίζει μίαν γλῶσσαν, ἡ δποῖα συγγενεύει πολὺ πρὸς ἔκεινην τὴν γλῶσσαν, ἐξ ἡς προέρχονται τὰ ἀρχαϊκά, μὴ αἰολικά, στοιχεῖα τοῦ Ὄμηρου καὶ ἐξ ἡς προοήλθον αἱ διάλεκτοι ἀττικὴ καὶ Ἰωνική.

Τέλος ἀναφέρομεν τὸ ἐνδιαφέρον βιβλιογραφικὸν ἀρθρὸν τοῦ MARTI'N S. RUIPÉREZ, «Les études sur le linéaire B depuis le déchiffrement de VENTRIS», (Minos, Vol. III, fasc. 2, 1955, 157—167), τὸ δποῖον μνημονεύει ἐν περιλήψει, μετὰ διαφόρων σχετικῶν παρατηρήσεων, πολλὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀποκρυπτογραφῆσεως δημοσιευθέντα ἀρθρα.

K. Δ. K.

54 Οὖτο τὸ θέμα ρο γο σχετίζεται, κατὰ τὴν «ἀποκρυπτογράφησιν», πρὸς τέσσαρας δλῶς διαφορετικὰς σημασίας, ἦτοι ἀντιποσωπεύει: 1) τὸ ονομαστικὸν πᾶλοι· 2) τὴν προθεσμίαν πρὸ 3) τὴν ρηματικὴν παράγωγον κατάληξιν -φόρος/-φόροι· καὶ 4) θέμα τοῦ φήματος πλώτω—πλέω' (διὰ τὰς 3 πρώτας βλ. σελ. 192).